

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה : 12

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : כ"ב סיוון התשפ"ה (18.06.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 09:40

שעות סיום הוועדה : 13:15

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

תיק 1072446

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי כ"ב בסיוון תשפ"ה, 18.06.2025.

יהודה פרוידינגר:

מתחילים.

אליעזר ראוכברגר:

נוכחים, אדיר שוורץ, יהודה פרוידינגר, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן, ואנוכי אליעזר ראוכברגר יושב ראש הוועדה. ואמי, מיכל, אילנית, ומי עוד נמצא שמה? את מי אתה מסתיר לי?

שירה:

שירה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, שירה. אה, והפקעות את רוצה בכל אופן להתחיל איתם או שנעשה בסוף אחר כך? בסדר, אמי, תתחיל, נחסוך קצת בלגן עם יוסי חביליו.

אמנון ארבל:

אוקי.

יהודה פרוידינגר:

עד שהוא יגיע, אתה אומר.

אמנון ארבל:

אוקי, תיק 3 בסדר היום, תכנית 1072446, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, רחוב קולומביה. זה בניינים שהיום במצב הנכנס הם בניינים מאד גדולים ומשמעותיים. התכנית למעשה שהופקדה הציעה גם הרחבה של המרחב הציבורי וגם שלושה מגדלים של כ-30 קומות. התכנית הופקדה בסמכות הוועדה המחוזית, הוגשו פה מספר התנגדויות על ידי מרכז קהילתי גנים, שהם חוזרים על ההתנגדויות הדי קבועות שלהם בנושא של התאמה לתכנית האב, התאמה (לא ברור) ציבורי, שאין סנכרון עם תכנית האב ועם העבודה של הפרויקטור. עדכון של,

יהודה פרוידינגר:

רגע, כמה דירות יוצאות וכמה נכנסות?

אמנון ארבל:

יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש שמה,

אמנון ארבל:

היום יש 131,

אליעזר ראוכברגר:

במצב הנכנס?

אמנון ארבל:

אני אומר. היום יש 131 יחידות דיור קיימות, ומגדילים את זה ל-575, זה מכפיל 4.45.

יהודה פרוידינגר:

איזה גובה הבניינים החדשים?

דובר:

30.

אמנון ארבל:

30 קומות, שלושה בניינים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה,

יהודה פרוידינגר:

המצב הנכנס, המכפיל הוא 4.45.

יהודה פרוידינגר:

4.45.

אמנון ארבל:

זה בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

זה המכפיל הממוצע בשכונה, או זה גבוה, נמוך?

אמנון ארבל:

זה קצת יותר גבוה, זה קצת יותר גבוה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא,

יוחנן וייצמן:

אז הם נותנים איזה הפרשות מיוחדות?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה זה נקרא קצת ?

אמנון ארבל:

המכפיל בשכונה, תלוי במצב הנכנס, הוא בין 3.5 ל-4.5 סדר גודל.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה 4.5 זה עדיין בתוך המסגרת,

אמנון ארבל:

נכון, לא, אז אני אומר, זה גם בניינים שהם בגדול אדומים,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) 34 קומות.

אמנון ארבל:

לצורך העניין.

אליעזר ראוכברגר:

בטח 34 עם קומות טכניות, עם אולי מסד יש שמה,

יהודה פרוידינגר:

מעל הכניסה הקובעת, יש עוד מתחת. (לא ברור) יש עוד קומה.

אליעזר ראוכברגר:

משהו, חזית מסחרית אולי.

אמנון ארבל:

תראו, המצב הנכנס היום,

יהודה פרוידינגר:

כמה זה רחוק מרכבת?

אמנון ארבל:

אני מראה את המיקום.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, למה אנחנו אין לנו,

אמנון ארבל:

אבל למה זה לא עובד פה?

יוסי חביליו:

שלום.

אמנון ארבל:

למה לא רואים פה?

אליעזר ראוכברגר:

למה אין לנו כלום?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אותי.

יוסי חביליו:

מי?

אמנון ארבל:

קיבלתי את זה יותר חזק,

יהודה פרוידינגר:

בוא לפה.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, לא צריך, אתה כל הזמן מדבר מה שלא צריך. כן, הלאה.

יוסי חביליו:

כל הזמן הוא מדבר מה שצריך.

יהודה פרוידינגר:

התחלנו בקולומביה. עכשיו קולומביה.

יוסי חביליו:

אני כשאני לא רואה את זה בטלוויזיה, זה לא חוקי בעיניי.

יהודה פרוידינגר:

בטלוויזיה.

יוחנן וייצמן:

מה?

יהודה פרוידינגר:

שהטלוויזיה עסוקה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שלא חוקי, אתה הולך למשטרה. זה הסיכום. מה, מה יהיה?

אמנון ארבל:

עכשיו שמה לא רואים אבל.

אליעזר ראוכברגר:

מה יהיה? לא רואים בשום מקום.

אמנון ארבל:

לא, באלה רואים.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לא רואים בפייסבוק או לא רואים בטלויזיה? לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, לא קיבלת רשות דיבור.

אמנון ארבל:

אתם רואים? יש פה במצב הנכנס, זה שלושת הבניינים האלה, בניינים מאד גדולים שלמעשה מבחינת הדחיפות והטיפול זה,

יהודה פרוידינגר:

שלושת האלה?

יוחנן וייצמן:

אדום.

אמנון ארבל:

הם דומים, כן, הם דומים,

אדיר שוורץ:

אדום, זה אדומים.

אמנון ארבל:

לשטרן ולאולסוונגר ולכל הבניינים האלה, אז לכן,

אליעזר ראוכברגר:

גם (לא ברור) התכנית.

יוסי חביליו:

אתה יכול לעשות יותר גדול, שאני אבין איפה זה? רגע, עצור.

יהודה פרוידינגר:

מה זה הרחוב הראשי, שלמטה?

יוסי חביליו:

זהו, בדיוק, אתה יכול,

יהודה פרוידינגר:

מה זה הרחוב הראשי, (לא ברור) ? למטה בתמונה.

יוסי חביליו:

להקטין, לעשות קנה מידה יותר גדול,

יהודה פרוידינגר:

צד שמאל למטה, מה זה?

יוסי חביליו:

שאני אראה, כאילו, שנראה אזור יותר רחב, כי אני לא ממקם את זה.

אמנון ארבל:

זה רחוב איסלנד וזה רחוב קולומביה.

יוסי חביליו:

שניה. שניה. איפה גולומב, (לא ברור) הרחוב הראשי,

אמנון ארבל:

זה הרכבת הקלה, זה הפרויקט וזה,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יוסי, רק שניה הגעת, תנשום אוויר קצת לפני שאתה מתחיל לשגע אותנו. חכה.

יוסי חביליו:

הי, תירגע, תירגע.

אליעזר ראוכברגר:

אל תגיד לי תירגע. עוד שניה אני לא דן בזה בכלל.

יוסי חביליו:

אל תדון בזה, יותר טוב.

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

למה אתה בטוח?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אתיש אותך, נדון בזה כשאתה תלך לפיפי.

יוסי חביליו:

אז זה בדיוק העניין, יש לי פה משת"פים גם כן, לא, וייצמן, נשרוף אותך עכשיו. לא, סליחה.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אני לא אז לפיפי פה,

אמנון ארבל:

זה שלושה בנינים,

יוסי חביליו:

פה אסור לי,

יוחנן וייצמן:

כשאני ביקשתי ממך להיות משת"פ שלי, לא רצית.

יוסי חביליו:

אני רוצה להיות, לפעמים מפריעים לי. אז תחזור רגע, אמי, תחזור שניה, תחזור (לא ברור) הקודם. התחלתי לטפס,

אמנון ארבל:

כן. זה המתחם,

יוסי חביליו:

הבנתי. אה, אלפין, זה כאילו מול אלפין.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מבין, אתה לא מתכוון לוועדה? זה התיק הראשון, לא העשירי. הראשון. אפילו אחד לא הסתכלת?

יוסי חביליו:

הסתכלתי על רמות, על בית הכנסת.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב אותי עכשיו מרמות, עכשיו תהיה בקולומביה.

יהודה פרוידינגר:

הדבר היחיד שהוא מסתכל זה הוא קורא מה שהמינהל הקהילתי אומר, ואז הוא יבחר מה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אז שהוא ילך להיות חבר במינהל הקהילתי, מה הוא בא לפה?

יהודה פרוידינגר:

זהו, נכון, הכי טוב.

יוסי חביליו:

אני אעשה את הדרך ההפוכה לך?

יהודה פרוידינגר:

יש איזה חביליו במינהל קהילתי. היה, לא?

יוסי חביליו:

איזה, איזה?

אליעזר ראוכברגר:

שום דבר. הוא לא חבר מינהל קהילתי.

יהודה פרוידינגר:

לא הוא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא סתם נודניק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) כל היום, רון חביליו,

יוסי חביליו:

אה, רון חביליו, בחור 10, מה זאת אומרת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא מינהל קהילתי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא חבר מינהל קהילתי.

יוסי חביליו:

הוא היה, היה, היה ראש הוועדה הפיזית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, היום לא.

יוסי חביליו:

היום לא. מה המכפיל? גבוה מאד. 4.5, 4.45.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה כבר, אם היית פה קודם היית שומע שזה לא, זה בתוך המסגרת.

יוסי חביליו:

אצלכם הכל בתוך המסגרת.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוסי חביליו:

וכשלא בתוך המסגרת, שמים לי איזה החלטת פרווה כזאת שהוועדה המחוזית תבדוק, ולא קורה עם זה כלום.

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר.

יוסי חביליו:

הכל לא בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מה הם נותנים שמה הפרשות?

אמנון ארבל:

התכנית כן ייצרה, אני אראה רגע בתכנית,

אליעזר ראוכברגר:

שש, ישראל.

אמנון ארבל:

כן ייצרה שצ"פ גדול למעשה, מרכזי, שנמצא בין הרחובות. תיארונו את זה גם בהמלצה, שאנחנו חושבים שאפשר לנצל אותו יותר טוב ולעשות פה גם מבנה ציבור, לנצל את הפרשי הטופוגרפיה, (לא ברור) ולמעשה יש שלושה מגדלים.

אדיר שוורץ:

זה לא 30, זה 34 לפי טבלה.

אמנון ארבל:

34?

יוסי חביליו:

34?

אמנון ארבל:

אני תיכף אבדוק.

אדיר שוורץ:

בהוראות התכנית, בטבלה 5.

יוסי חביליו:

יש לך הדמיה של המגדל?

אמנון ארבל:

(לא ברור) המלחמה וזה, לא הצלחנו (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא טוב.

אמנון ארבל:

הדמיות זה לא כלי עבודה,

יהודה פרוידינגר:

מה זה קומה למגורים מותנה?

יוסי חביליו:

הנה, בהחלטה של ההפקדה כתוב 30, אבל בפועל זה 34.

אמנון ארבל:

יש היום כבר כמה זמן מדיניות שאומרת שצריך להוסיף למגדלים גבוהים (לא ברור) תחזוקה,

יהודה פרוידינגר:

כדי שיהיה להם לטווח ארוך. טווח ארוך, כן.

אמנון ארבל:

וזה לא מחויב, זה מותנה. ההחלטה והתקנון רשום לי, נותנים זכויות בניה מותנות עבור X יחידות דיור, ואם הוא בונה, הוא בונה את זה ואז יש קרן תחזוקה והוא יכול להחליט שהוא לא בונה את זה כי זה לא מחויב עדיין. זה המשמעות של זה.

יהודה פרוידינגר:

למה שלא נחייב?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה ההתנגדויות?

אמנון ארבל:

בינתיים המינהל הקהילתי לא, סליחה, מינהל התכנון למעשה לא מחייב את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה ההתנגדויות? חוץ מהמינהל הקהילתי.

יוסי חביליו:

לא, תציג בפירוט את המינהל הקהילתי.

יהודה פרוידינגר:

למה לא? אנחנו רוצים את זה.

יוסי חביליו:

לא, תציג בפירוט,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר מה לעשות, לא אתה.

יוסי חביליו:

לא, זה לא חוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אז כל מה שלא חוקי, משטרה. אמרתי לך, כל מה שאתה רוצה, אתה הולך למשטרה.

יוסי חביליו:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

לא פה, רק למשטרה.

יוסי חביליו:

לא, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רק למשטרה.

יוסי חביליו:

לא, לתקשורת גם אני אלך.

אליעזר ראוכברגר:

רק למשטרה.

יהודה פרוידינגר:

די, די, די, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

מה,

יוסי חביליו:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

מה ההתנגדויות, אמי?

אמנון ארבל:

ההתנגדויות, אמרתי, התחלתי עם המינהל הקהילתי, דיברתי עם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אמרנו לא מינהל קהילתי. לא מינהל קהילתי.

אמנון ארבל:

אה, לא מינהל קהילתי?

יוסי חביליו:

מה, רגע, אתה לא מוכן לשמוע את ההתנגדויות שלהם?

אליעזר ראוכברגר:

אני עכשיו אחליט על מה אני מוכן ומה לא.

יוסי חביליו:

לא, אז אני רוצה שיירשם בפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה יירשם בפרוטוקול,

יוסי חביליו:

שאתה לא מוכן, וזה לא חוקי.

אליעזר ראוכברגר:

יירשם בפרוטוקול מה שאני אומר. כשנסיים את הדיון בהתנגדויות אז תרשום בפרוטוקול. כן, אמי, בבקשה.

יוסי חביליו:

לא, עכשיו. אני דורש לשמוע את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אתה דורש, שמענו אותך. הלאה.

יוסי חביליו:

בפירוט, שיקריאו אותה בפירוט.

אליעזר ראוכברגר:

אמי. אמי, קדימה.

אמנון ארבל:

יש התנגדות עצמית שהם מדברים על זה שהם מבקשים לבטל התניות שיש בתכנית לגבי פיתוח של השטחים הציבוריים בטענה שזה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נעשה את זה, למה לא?

אמנון ארבל:

תפקיד של העירייה ולא תפקיד שלהם, לכן הם מבקשים לבטל את זה. ויש להם הערה שהם ביקשו לתקן, שחישוב הזכויות של דירות התמורה של התחזוקה לטווח ארוך יש טעות בחישוב, ובעצם נתנו את זה רק לבניין אחד ולא לשניים האחרים, לכן הם מבקשים לתקן את זה.

יוחנן וייצמן:

בזה הם צודקים.

אמנון ארבל:

יש התנגדות, כן, רק אמרנו לבדוק את שמאית ואם הם צודקים אז לתת את זה.

יוחנן וייצמן:

אבל את הנושא של השטחים לא זה, תקן 21 לא כלל את זה? אני לא מבין.

אמנון ארבל:

לא, אבל הם אומרים שבהחלטת הוועדה רשום לתת זכויות בניה, והם כאילו טעות טכנית נתנו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, שאלתי על הדבר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא דיבר על הראשון, על המעברים.

אמנון ארבל:

לא, זה מעבר לתקן השמאי, הקרן תחזוקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שהוא טען שזה אחריות של העירייה, למה מפילים על היזם.

אמנון ארבל:

אה.

יוחנן וייצמן:

התקן (לא ברור) כל המקרים, רוב המקרים הוא כולל את זה,

אמנון ארבל:

אני חושב שלוקחים את זה בחשבון בתקן השמאי, ובכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה חלק מהפרויקט, אז לוקחים.

אמנון ארבל:

זה, וודאי שזה חלק,

אליעזר ראוכברגר:

זה בעצם כמו סוג של מטלה אחרת, כמו ש-

אמנון ארבל:

זה לא מטלה, זה פרוגרמה,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור.

אמנון ארבל:

זה פרוגרמה שהיא נדרשת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כמו הפרשה מבונה.

אמנון ארבל:

אני אומר, זה פרוגרמה.

אליעזר ראוכברגר:

לוקחים את זה בתחשיב.

אמנון ארבל:

נכון, זה פרוגרמה.

אליעזר ראוכברגר:

או ב-, אה, לא, לא, מטלה זה לא מעניין.

יהודה פרוידניגר:

אז מה המטלות ציבור שלהם?

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, מטלה כשאתה נותן לו,

אמנון ארבל:

זה פרוגרמה ציבורית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל (לא ברור), זה לא מטלת יזם.

יהודה פרוידינגר:

מה המטלה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מטלת פרויקט.

יהודה פרוידינגר:

מה המטלה הציבורית שלו, מה המטלה?

אמנון ארבל:

חוץ מהשצ"פ (לא ברור) רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה עוד יש התנגדויות?

אמנון ארבל:

אז אמרתי, יש את ההתנגדות העצמית, יש את תכנית האב לתחבורה, למעשה הם מבקשים לסמן מעבר,

יהודה פרוידינגר:

חציה, ו-,

אמנון ארבל:

מעבר מצרני להולכי רגל כתא שטח נפרד. יש שמה מעבר שיכול לשמש למעבר מצרני. הרי אחת הבעיות של השכונה הזאתי, שהיא בעצם לא נגישה לרכבת. למעשה היום כל השכונה הזאתי, כל קריית מנחם שזה כל הדבר הזה, למעשה זה סוג של מובלעת שהיום פה יש את הרכבת ויש כביש כניסה מכאן וכביש כניסה מכאן למעשה, וכל השאר זה רחובות פנימיים. לכן אנחנו מנסים כל הזמן לייצר את המעברים האלה, המצרניים, לרכבת הקלה, כדי להנגיש את זה בצורה יותר טובה. לכן פה בתכנית כן יש מעבר שאנחנו רוצים לנסות לחבר אותו עד לרכבת הקלה ולהנגיש את ה-,

יהודה פרוידינגר:

הם רוצים גם,

אמנון ארבל:

את כל התושבים גם לרכבת הקלה.

יהודה פרוידינגר:

בתחום שלמתקנים והכל. נכון? למתקנים, (לא ברור) והכל.

אמנון ארבל:

כן, כן, זה מעבר אחד. אז הם ביקשו תיאום איתם, זה גם מוסיף 100 מטר עבור מתקנים טכניים שזה גם בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

והתנגדות של תושב קולומביה 12, יש לו איזה רעיון אחר למעשה שהוא נשקל במסגרת התכנית, רעיון ש-,

יהודה פרוידינגר:

מאיסלנד.

אמנון ארבל:

לייצר איזשהו, היה ניסיון פה בהתחלה לייצר אפילו איזשהו כביש שבסוף זה נפסל, לייצר איזשהו מעבר שיהיה מעבר נגיש אלכסוני, אבל בגלל התכנון בסוף זה לא, לא הצלחנו לייצר את המעבר הזה ולכן יהיה מעבר במסגרת השטחים הפתוחים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

זהו. אנחנו למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, יש עוד התנגדויות?

אמנון ארבל:

לא, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

אז עכשיו תגיד את המינהל הקהילתי.

אמנון ארבל:

המינהל הקהילתי, התחלתי להגיד את זה קודם, מדברים על הדברים הכלליים של התאמה לתכנית האב, הסנכרון עם המטלות, טבלת המטלות שיש בתכנית האב כמטלות ציבוריות, הנושא של התאמה לפרוגרמה הציבורית הכללית שלא הסתיימה עדיין, לכן מבקשים לא (לא ברור) כרגע, הם מדברים גם על היקף יחידות הדיור המצטבר בכל התכניות ביחד וההתניות שיש בוועדה המחוזית לגבי הספירה של כל 1,000 יחידות הדיור והמענים שצריך לתת, שזה כמובן חל גם פה. הם, זה אותו דבר. זה כמה דברים קטנים, כן, מיקום גני הילדים לא מיטבי, גם אנחנו חשבנו שהם צודקים. השצ"פ לא אפקטיבי, הערנו גם על זה וקיבלנו חלק מההתנגדות. מפרץ העלאה והורדה שכן יש, פריקה וטעינה, זהו בגדול, אני חושב. זה הדברים החשובים. מדברים גם על המכפיל, על עקירת הרבה עצים, 99 עצים בוגרים שעוקרים בתכנית, לצערנו.

אליעזר ראוכברגר:

זה חובה?

אמנון ארבל:

כן, גם בגלל הבניינים וגם בגלל שינויי המפלסים שיש,

אליעזר ראוכברגר:

אי אפשר לצמצם את כמות העצים?

אמנון ארבל:

לא, לא, בגלל שמשנים פה את כל המפלסים למעשה אז לא לצערנו.

יוחנן וייצמן:

הלך המגרש.

אמנון ארבל:

כן. וגם החניה, כמובן. והם ביקשו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כמה מתוכם, כמה מתוכם עצים בעלי ערך?

אמנון ארבל:

אין לי את זה מול העיניים אבל אפשר להסתכל על זה בתלת ממד רגע אם רוצים.

יהודה פרוידינגר:

יש שמה היום בקולומביה גני ילדים, הם קרובים לפרויקט הזה?

אמנון ארבל:

הפרויקט של קולומביה, עם המגרש החדש שהולכים לעשות?

יהודה פרוידינגר:

הנה, הנה, (לא ברור) קרובים גני ילדים,

אמנון ארבל:

יש פה הרבה עצים. להגיד לך שהם בערכיות מאוד גבוהה, קצת קשה לי להגיד.

יהודה פרוידינגר:

הנה, מה זה הדברים בין הבניינים? מה יש בין הבניינים?

אמנון ארבל:

איפה?

יהודה פרוידינגר:

תסובב חזרה.

אמנון ארבל:

פה?

יהודה פרוידינגר:

הפוך.

אמנון ארבל:

אה, שכאן?

יהודה פרוידינגר:

הנה, אלה, פה, כל אלה. מה זה?

אמנון ארבל:

זה נראה כמו גן ילדים, אולי פרטי,

יהודה פרוידינגר:

נו, אז עכשיו, אבל הם חייבים למצוא לזה פתרון. מישו חייב למצוא לזה פתרון.

אמנון ארבל:

אם מישו הפך דירה לגן,

אליעזר ראוכברגר:

מה, קולומביה?

אמנון ארבל:

לגן פרטי? לא, זה לא קשור לזה, מה שאתה מצביע. זה, יכול להיות שסתם מישו עשה לו או גינה,

אדיר שוורץ:

זה גינה, אתה יודע איך עושים,

אליעזר ראוכברגר:

זה פלישה,

יהודה פרוידינגר:

לא, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

זה פלישה לשטח הציבורי של,

אמנון ארבל:

השטח המשותף.

אליעזר ראוכברגר:

השטח המשותף.

אדיר שוורץ:

אנשים עושים לעצמם חצר,

יהודה פרוידינגר:

יש בקולומביה 5 (לא ברור) גן ילדים.

אמנון ארבל:

איפה?

יהודה פרוידינגר:

בקולומביה 5,

אליעזר ראוכברגר:

זה קיים ב-,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) קולומביה 5.

אמנון ארבל:

יש פה את הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

היה להם את זה 40, 50, 60 שנה, נגמר. זהו.

אמנון ארבל:

שפה יש מגרש ציבורי שהיום בונים שם מספר גני ילדים, וזה גני ילדים שהורסים בתכנית, זה וזה.

ישראל קלרמן:

אה,

יוחנן וייצמן:

וזה עירוני?

אמנון ארבל:

הם כבר בהיתרי בנייה אבל. מה?

יוחנן וייצמן:

הגן ילדים הזה שהורסים הוא עירוני.

אמנון ארבל:

כן, אבל זה מתחם אחר שכבר אושר, והיה הרבה מאד,

יוחנן וייצמן:

הוא לא קשור לתכנית הזאת.

אמנון ארבל:

לא, הוא לא קשור, אבל היה פה הרבה מאד דיונים איך לרשום בשלביות הביצוע שאי אפשר להרוס את הגנים האלה,

יוחנן וייצמן:

אה, כל המכתבים, כן.

אמנון ארבל:

כן, כן, היה פה סיפור עם כל הדבר הזה. אבל אלה בניינים, אמרתי, בניינים אדומים, נורא גדולים, ובניינים שחייבים פינוי בינוי, לכן קיבלנו חלקית את ההתנגדויות, ואת הרוב דחינו.

יהודה פרוידינגר:

אז רגע,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם ההתנגדות של התושב הזה, האחרון?

אמנון ארבל:

לא, אמרתי, אנחנו בחנו את זה כבר במסגרת הדיון, וגם לנו היה איזשהו רעיון לייצר איזשהו מעבר,

אליעזר ראוכברגר:

מעבר, נכון.

אמנון ארבל:

אפילו איזשהו כביש, ולא הצלחנו לייצר את זה, בגלל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אפשרי?

אמנון ארבל:

לא.

יהודה פרוידינגר:

אבל עכשיו אני אומר, רגע.

אמנון ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

לגבי ההתנגדות שלהם לעשות בית כנסת יותר גדול, אתם קיבלתם?

אמנון ארבל:

אני, תראה, אני קשה לי לקבל,

אדיר שוורץ:

הבית כנסת מאד גדול כבר עכשיו, מה אתה,

יהודה פרוידינגר:

מה, כמה בהפרשה יש בית כנסת?

אדיר שוורץ:

450 מטר בית כנסת.

אמנון ארבל:

אנחנו הלכנו לפי השטחים שביקשו מבני ציבור ולא הגדלנו, לצורך העניין.

אדיר שוורץ:

זה לא בית כנסת קטן.

יהודה פרוידינגר:

אז שניה, אז אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כמה, כמה יש?

יהודה פרוידינגר:

450.

אליעזר ראוכברגר:

450?

יהודה פרוידינגר:

שלוש בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

ומה הם ביקשו?

אמנון ארבל:

700.

יהודה פרוידינגר:

700.

יוחנן וייצמן:

זה התנגדות.

יהודה פרוידינגר:

אתה יודע, זה,

אליעזר ראוכברגר:

700 אחד?

יהודה פרוידינגר:

אה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שניים שיהיה מקום לשתי קהילות,

יהודה פרוידינגר:

הם ביקשו 700, ועוד מקום, ועוד לתכנן מקום לעוד בית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

מעל 700?

אדיר שוורץ:

שניה, שניה.

יהודה פרוידינגר:

חוץ מה-700, הם כותבים ככה, להגדיל את שטח בית הכנסת ל-700,

אליעזר ראוכברגר:

700 זה לא גדול, זה כבר ענק.

יהודה פרוידינגר:

ולייצר היתכנות להוספת בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

700 זה לא גדול, זה כבר ענק.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל כמה דירות פה,

אדיר שוורץ:

700 זה בית המקדש השלישי. זה לא הגיוני, יהודה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל לא צריך להגזים. 700 זה גדול מאוד.

יהודה פרוידינגר:

אפשר אולי לעשות שניים של 300,

אליעזר ראוכברגר:

שניים 350, אולי יותר הגיוני.

יוסי חביליו:

אחד 350 גם נחמד.

אמנון ארבל:

452, וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוסי חביליו:

ככה.

אליעזר ראוכברגר:

ככה זה תשובה נהדרת.

אדיר שוורץ:

אגב, גם את ה-450, את ה-450 שיש כבר היום בעיניי אפשר לפצל לשתי קהילות, אבל לא צריך יותר.

יהודה פרוידינגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

פחות מ-250,

יהודה פרוידינגר:

פחות מדי.

אליעזר ראוכברגר:

זה מאד מאד בעייתי.

יהודה פרוידינגר:

לא, אני אומר, בוא נעשה שניים של 300,

אליעזר ראוכברגר:

זה 250 ברוטו, אם אתה מוריד מעברים, אתה מוריד מקום של ארון קודש ומקום של הבימה ושירותים,

יהודה פרוידינגר:
ושירותים, ומעברים,

יוחנן וייצמן:
כל שטחי השירות.

אליעזר ראובברגר:
וכל שטחי השירות. מעברים, מקום לשים מעיל או משהו כזה, אתה נשאר עם מקסימום 50%, 140 מטר,

יהודה פרוידינגר:
גם אופי השכונה היום זה סוג של דתיים ומסורתיים שכולם הולכים לבתי כנסת, זה כמעט 100% של הדיירים שמה,

יוחנן וייצמן:
לא, אבל אנחנו מקווים שהם ילכו משמה.

אדיר שוורץ:
בקריית יובל?

יהודה פרוידינגר:
כן.

אדיר שוורץ:
לא נכון.

יוחנן וייצמן:
שיותר יהיה שם אנשים שלא ילכו לבתי כנסת.

יהודה פרוידינגר:
כמה חילונים יש בקריית יובל?

אדיר שוורץ:

יש לא מעט חילונים,

יהודה פרוידינגר:

שהולכים בשבת לבית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עדיין, זה ציבור מסורתי, יש הרבה ציבור מסורתי. וגם אם לא הולכים כל שבת, הולכים בחגים, הולכים באזכרה, בר מצווה, עלייה לתורה,

אדיר שוורץ:

בסדר, מסכים.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה ציבור שהוא לא מנותק.

אדיר שוורץ:

אחלה.

יהודה פרוידינגר:

נו, אז למה אי אפשר לעשות, בואו נעשה שניים של 350.

אדיר שוורץ:

אבל גם יש בתי כנסת היום בשכונה, אתה לא חייב,

יהודה פרוידינגר:

בואו נעשה שניים של 350.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל, מה זה נקרא בוא נעשה? בוא נעשה, השאלה אם זה מסתדר מבחינת כלכליות.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם אתה מוסיף עוד 250 מטר מבונה זה לא,

אדיר שוורץ:

ב-5, בטבלה 5.

יהודה פרוידינגר:

אבל יש לי שני דברים. יש לי תשובה וגו.

אליעזר ראוכברגר:

כן?

יהודה פרוידינגר:

מה התשובה? שהמכפיל פה הוא מעט גבוה מהממוצע השכונתי, אז אם המכפיל הוא מעט גבוה,

אמנון ארבל:

אבל זה נבחן,

יהודה פרוידינגר:

אולי יש מקום,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא ביקש מהזה לבחון שמאית, ואם כן אז להוריד. זה חלק מההמלצה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

זה תמיד הוא עושה את זה, זה גנרי כבר,

יוחנן וייצמן:

לבדוק את השמאות. לא, לבדוק את השמאות לא הכנסנו, אני לא רואה את זה בהמלצה.

אמנון ארבל:

לא, פה לא היה טענה לגבי זה.

יוחנן וייצמן:

לא היה טענה לגבי זה. אז אני הולך עם יהודה, בוא, אני מציע,

יהודה פרוידינגר:

שני דברים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לקבל את הבקשה, את ההתנגדות של (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

אחד, שיבנו את הקומה הנוספת,

אליעזר ראוכברגר:

מי ביקש להגדיל ל-700?

יוחנן וייצמן:

אחד מההתנגדויות.

אמנון ארבל:

המינהל הקהילתי.

יהודה פרוידינגר:

לא, אני אומר שני דברים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני הבנתי שהם טוענים כל הזמן שיש מחסור גדול בכל קריית מנחם.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אני אכתוב על זה סעיף לבדוק.

אדיר שוורץ:

בואו נגדיל ל-500, ויהיה שניים של 250.

יוחנן וייצמן:

לא, הם מבקשים 800 מטר תרבות, ולהגדיל את הבית כנסת בעוד 200. אני חושב שאפשר ללכת איתם.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כמה יש שם לתרבות?

יהודה פרוידינגר:

אין.

אליעזר ראוכברגר:

אין בכלל?

יוסי חביליו:

אין בכלל.

יוחנן וייצמן:

800 צרכי קהילה,

אליעזר ראוכברגר:

מה, רגע, רגע, אז מה כן יש חוץ מה-450?

יהודה פרוידינגר:

הם גם אומרים שצריך להיות, כאילו עקרוני,

אדיר שוורץ:

יש לך פה שלוש כיתות מעון יום, ארבע גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם דבר נצרך.

אדיר שוורץ:

חד משמעית.

אמנון ארבל:

סך הכל 1,130 מטר פלוס חצרות.

יוסי חביליו:

800 מטר רוצים לתרבות.

יוחנן וייצמן:

זה קצת מדי.

אמנון ארבל:

כן, אבל אי אפשר גם וגם וגם וגם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בוא, בסוף צריך לעמוד בקולוציה, זה לא יכול גם וגם וגם. אני גם, אני רוצה גם בית ספר שם, אני רוצה גם לשכת, אני רוצה הכל, אבל זה לא עובד.

יהודה פרוידינגר:

תשמע, יש פה כמה, בוא נראה את כל הדברים שיש לנו על הפרק,

אדיר שוורץ:

אמי, לך לטבלה 5.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אתה צודק, אני אכתוב על זה סעיף ,

יהודה פרוידינגר:

יש לנו בית כנסת, יש לנו תרבות, ויש לנו את הקומה המותנית,

אמנון ארבל:

בסדר גמור, מאה אחוז.

יהודה פרוידינגר:

שיהיה אחזקה לבניין.

יוחנן וייצמן:

זה שטויות.

יהודה פרוידינגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

לא, זה וודאי שצריכים לעשות אותה.

יהודה פרוידינגר:

אז בואו נכניס את זה, בוא נכניס את זה בהוראות התב"ע, לבנות את הקומה המותנית.

יוחנן וייצמן:

ברור.

יהודה פרוידינגר:

זה לא ברור.

אמנון ארבל:

לא הבנתי. על מה?

יהודה פרוידינגר:

הוא אומר, להכניס לתב"ע את ההנחיה לבנות את הקומה המותנית.

אמנון ארבל:

אין כרגע החלטה לחייב את זה באף תכנית.

יהודה פרוידינגר:

אנחנו יכולים, לא? אנחנו יכולים בוועדה,

אמנון ארבל:

אתה יכול להחליט את זה, כן, אבל בינתיים לא הייתה,

אליעזר ראוכברגר:

מה, בשביל האחזקה?

יהודה פרוידינגר:

כן.

אמנון ארבל:

כן, לא הייתה,

אליעזר ראוכברגר:

תמיד המחוזית מכניסה,

אמנון ארבל:

לא, לא היה חיוב לעשות את זה, אבל זה,

יהודה פרוידינגר:

מה אכפת לנו להכניס?

אמנון ארבל:

אגב, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מכניסים את זה כבר,

אמנון ארבל:

הם מכניסים את זה, אבל זה לא מחויב. הוא יכול לבחור אם הוא בונה. זה ההנחיה של מינהל התכנון בינתיים, לא לחייב את זה.

יהודה פרוידינגר:

ואם נכתוב שאנחנו רוצים לבנות? מסכנים זה, מי שגר שמה היום ויחזירו אותו לבניין הזה, מאיפה הוא ישלם 1,000 שקל דמי אחזקה?

אמנון ארבל:

הוא מקבל 10 שנים.

יהודה פרוידינגר:

מה? אחרי 10 שנים מתחילות הצרות היקרות. מתחיל להתקלקל מעלית, מתחיל להתקלקל מערכות, צריך שיפוצים יותר יסודיים, צנרת, כל מיני צרות מתחילות אחרי 10 שנים. ומה עם להכניס את כל הנושא שכל המשאבות מים והכל יהיה מכון צומת או מכון שנבחר על פי זה? (לא ברור) להכניס בתב"ע.

אדיר שוורץ:

איך אתה מנסח את סעיף 64?

אמנון ארבל:

מעולה. תגיד (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

לייזר, שכל המתקנים החשמליים,

ישראל קלרמן:

אבל הכנסנו את זה כבר בעבר, דיברנו על זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) דיברנו על זה.

יהודה פרוידינגר:

משאבת מים, מדחס אשפה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה אין בעיה.

ישראל קלרמן:

דיברנו על זה, גם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר עכשיו על ה-800 מטר על ה-,

יוחנן וייצמן:

רגע, יהודה, אליעזר, מה שיהודה הציע,

אליעזר ראוכברגר:

700 מטר זה נראה לי,

יוחנן וייצמן:

לדעתי צריכים להכניס במרחביות, לא בתב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

700 מטר זה נראה לי,

יהודה פרוידינגר:

אחיד, אחוד, מול כולם, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

פלוס 800, בוא, אתה מוסיף לו עוד 1,100 מטר?

יוחנן וייצמן:

אני אומר, בכפוף לבדיקה שמאית.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני לא,

יוחנן וייצמן:

לייזר, מה אכפת לך,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה,

יוחנן וייצמן:

בכפוף לבדיקה שמאית. בטוח לי שבדיקה שמאית כעת, עם ה-1,000 מטר האלה, עוד תצדיק את המצב.

יהודה פרוידינגר:

סתם, רגע, בוא נעשה, לא, גם אפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

גם אם ניתן לו עוד מטלה ציבורית,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה מוסיף 800 פלוס 250, זה יותר מ-1,000 מטר.

יוחנן וייצמן:

זה יותר מ-1,000 מטר, זה יעבור תקן 21.

אמנון ארבל:

זה להכפיל את השטחים הציבוריים.

יוחנן וייצמן:

זה יעבור תקן 21,

אמנון ארבל:

כאילו, זה אחלה, אבל יש לזה, הוא יגיד, אני צריך עוד חמש קומות.

יוחנן וייצמן:

אז שיעשה שוב תקן 21, שיעשה שוב בדיקה שמאית.

אמנון ארבל:

בסדר, אני,

יהודה פרוידינגר:

לא, בואו,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אני לא אכפת לי,

יהודה פרוידינגר:

מה הממוצע?

אליעזר ראוכברגר:

שייקח עוד (לא ברור), זה לא,

יהודה פרוידינגר:

שניה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) תכנון חדש,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, אבל זה לא קריטי, כי אם אתה מדבר איתי על 32 קומות,

אדיר שוורץ:

כרגע בתקנון יש לו עוד ארבע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר, אם יש 32 ויקבל על כל אחד מהמגדלים עוד קומה, זה כבר לא משנה.

אמנון ארבל:

כתבתי לבדוק את (לא ברור) , אבל השטחים, מה שנבחן בתקן השמאי זה השטחים, זה לא הקומות.
זה המטרים.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לך כבר 32, יש לך 33 זה,

אמנון ארבל:

אתם רוצים להוסיף אז?

יהודה פרוידינגר:

כמה המכפיל הממוצע בשכונה שמה?

אמנון ארבל:

אמרתי לכם, זה משתנה, תלוי במצב השכונה,

יהודה פרוידינגר:

בקולומביה השני,

אמנון ארבל:

אמרתי, זה בין 3.5 ל-4.5, לא יותר. זה ב-,

אדיר שוורץ:

אם זה בא לתרבות, אין לי בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא יודע אם 800, אבל משהו ב-, יותר, יותר. אני הייתי עושה 500 לבתי כנסת,

יהודה פרוידינגר:

שניים של 250,

אליעזר ראוכברגר:

שניים של 250, ועושה עוד 300 או 400 תרבות, משהו כזה.

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

יוסי חביליו:

אולי 500 ברוטו.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר 500, אבל אני לא יודע,

יוסי חביליו:

תעשה 500, גם משהו.

אליעזר ראוכברגר:

זה צריך, איך אומרים? איזשהו רעיון,

ישראל קלרמן:

לייזר, (לא ברור) תגיד עוד משהו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש שם גני ילדים ומעונות יום.

יהודה פרוידינגר:

לא, תרבות, קהילה,

אליעזר ראוכברגר:

תרבות, תרבות, חברה.

יהודה פרוידינגר:

חברה וקהילה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני יודע, שלוחת מתנ"ס. מה זה שלוחת מתנ"ס? זה גם תרבות.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה עושים בשלוחת מתנ"ס? עושים תרבות.

יהודה פרוידינגר:

קהילה ותרבות, קהילה ותרבות.

אליעזר ראוכברגר:

לא קהילה, חברה.

יהודה פרוידינגר:

חברה? לא קהילה? קהילה זה רווחה? מה זה קהילה?

אליעזר ראוכברגר:

קהילה יש לנו מעונות יום שם.

יהודה פרוידינגר:

לא, קהילה גם זה מועדון לקשישים.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה במתנ"ס, מה הבעיה?

יהודה פרוידינגר:

בחברה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בחברה, בתוך המתנ"ס. אגב, הנושא של צמי"ד נמצא בחברה, לא נמצא בקהילה.

יהודה פרוידינגר:

גם וגם.

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

יהודה פרוידינגר:

גם ברווחה וגם בחברה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. נכון.

יהודה פרוידינגר:

היום יש לנו איתם (לא ברור), אנחנו עושים את העבודה והם לוקחים את (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אמי, הבית כנסת, קו בניין לארון קודש.

יוסי חביליו:

רגע, איפה כתוב על התרבות, אמי? לא רואה.

אמנון ארבל:

לא כתוב, אני צריך להוסיף.

יוסי חביליו:

אה, תוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה היה בקשה של המינהל הקהילתי ואנחנו נענים לזה.

יהודה פרוידינגר:

את הקומה 0, שמעון, איפה שכתוב בשלטים, שמעון, איפה שכתוב בשלטים 0 תשים זנב, יהיה 6.

אליעזר ראוכברגר:

מה יהיה עם זה, רפאל?

רפאל:

זה לא רוצה להתחבר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה נגדי היום?

רפאל:

אני וודאי שלא, אולי המסך. גם לא, לדעתי.

יוחנן וייצמן:

אני שואל שוב, מה הבעיה לעשות את זה בכפוף לבדיקה שמאית? המחירים עלו מאוד, אם יעשו שוב בדיקה שמאית ברור לי שאפשר להכניס עוד 2,000 מטר.

דובר:

(לא ברור) בכפוף.

יוחנן וייצמן:

מה? תוצאת הבדיקה השמאית ברורה לכולנו.

אמנון ארבל:

כמה אמרת? 400 מטר תרבות?

אליעזר ראוכברגר:

אמרנו להוסיף 400 מטר תרבות, ו-50 מטר פה, ולחלק את זה לשניים, 250 מטר כל בית כנסת. שיהיה אפשרות לשתי קהילות. ורק את הנושא של קו הבניין של ארון הקודש, שאפשר יהיה להוציא. וכל השאר בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אמנון ארבל:

טוב, תכנית 4 בסדר היום, תכנית 1385061,

יוחנן וייצמן:

רגע, אתה רוצה לעשות על זה הצבעה?

יוסי חביליו:

כן, כן, אני מתנגד.

מיכל:

רגע, אז שניה, טוב?

אדיר שוורץ:

מה פתאום (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

מתנגד, אחרי שהוספנו את התרבות וזה?

יוסי חביליו:

אני חושב שאפשר לעשות את זה בפחות,

יהודה פרוידינגר:

סתם, אם זה לא היה 30 קומות אלא 27 קומות,

יוסי חביליו:

בסדר, גם טוב, יותר טוב מזה, התשתית, אתה רואה מה אומר המינהל הקהילתי גם. נכון שזה אדום,

אמנון ארבל:

אבל זה בניינים אדומים אבל. כן.

יוסי חביליו:

נכון שזה אדום, אז אני יותר בהיסוס, ובכל זאת.

יהודה פרוידינגר:

בוא הנה, ראית מה קרה בבת ים?

אדיר שוורץ:

תסתכל מה ההבדל,

יהודה פרוידינגר:

אתה יודע כמה,

אדיר שוורץ:

עכשיו אנחנו רואים בין בניין חדש לבניין ישן.

יהודה פרוידינגר:

כמה יחידות דיור הלכו בבת ים? אתה יודע?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד?

ישראל קלרמן:

75.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

רגע, הכנסת את ה-, אמי, הכנסת את ה-, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד המלצת מהנדס העיר כולל התיקונים שעשינו?

יוסי חביליו:

אמי, הכנסת את ה-500 מטר תרבות?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? בעד המלצת מהנדס העיר כולל התיקונים שעשינו. אדיר, יהודה, ישראל, אליעזר. מי נגד?
חביליו וחברו, שותפו, וייצמן. הלאה. אושר בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

אדיר שוורץ:

משמעת סיעתית, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, רק צריך להביא את קרמר והכל מסודר.

(צוחקים)

יוסי חביליו:

היה עושה לכם קרקס, לא אני.

אליעזר ראוכברגר:

שום קרקס, אני משתיק אותו. כן, הלאה.

אמנון ארבל:

רגע, זה לא עובד עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה חושב שלעשות מוועדת תכנון ובניה קרקס זה הדרך בחיים, אז בבקשה.

יוסי חביליו:

אני לא חושב. אני חושב ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה מתגאה?

יהודה פרוידינגר:

מאז שראש העיר הצהיר את ההצהרה הזאת,

יוסי חביליו:

אתם עושים.

יהודה פרוידינגר:

אתה מצביע נגד.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, שום דבר. הלאה, אמי.

יוסי חביליו:

רגע, אבל בחשבון לא הצבעת נגד, וייצמן, רק יהודה יצא הצדיק.

ישראל קלרמן:

הוא אמר למה, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

אה, הוא אמר למה? לא שמעתי.

אמנון ארבל:

כן, הוא אמר.

יוסי חביליו:

מה.

ישראל קלרמן:

לא, אני לא יכול להגיד לך.

יוסי חביליו:

יהודה, מה הוא אמר?

ישראל קלרמן:

אל תגיד לו.

תיק 1385061

אמנון ארבל:

טוב, בינתיים זה לא מה שאני הולך להציג. תכנית 4 בסדר יום, 1385061,

יוחנן וייצמן:

קיבלתי תמורה.

אמנון ארבל:

תכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה תיקון החלטה להפקדה. היה פה דיון בתכנית, הוחלט להפקיד, אגריפס 73, היה תיאום עם מחלקת שימור לגבי הגג והיה מקובל גם על היזם, אנחנו מתקנים רק את עיצוב הגג בהתאם להמלצות של השימור.

תיק 1353499

אמנון ארבל:

תכנית 5 בסדר היום, תכנית 1353499,

יהודה פרוידינגר:

אפשר לראות איפה זה?

אמנון ארבל:

בסמכות הוועדה ה-, לא, אני לא יכול להראות כי זה לא עובד. תכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

לייזר, אני מבין שההתנגדויות מתקיימות למרות המלחמה?

יהודה פרוידינגר:

לייזר, אני רוצה לראות איפה התכנית, אז בוא נדחה את הדיון בתיק הזה.

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני רוצה ללכת ותקראו לי, או שאני אבוא ב-11 או שאם מגיע 13 תקראו לי.

יהודה פרוידינגר:

תביא עוזרת שלך,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, מה אנחנו פה, מזכירה שלך?

יהודה פרוידינגר:

תביא עוזרת שלך,

יוסי חביליו:

אתם עוזרים לי.

יהודה פרוידינגר:

שתשב פה,

יוסי חביליו:

אין לי, הייתי מביא.

יהודה פרוידינגר:

אין לך?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא צריך להביא לפה,

יוחנן וייצמן:

אבל 13 מגיע (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יש לך שעון ביד כמו שלי, ותבוא בזמן. מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שים צלצול.

יוסי חביליו:

לגיבוי, אם יצאת לשירותים,

אדיר שוורץ:

אני לא יוצא לשירותים.

אליעזר ראוכברגר:

כולם עובדים אצלו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שים שעון מעורר.

עמנואל זלטס:

אין שירותים.

אליעזר ראוכברגר:

אמי.

אמנון ארבל:

לא עובד.

אליעזר ראוכברגר:

מה לא עובד?

אמנון ארבל:

המסכים.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא תדלג על זה, על מה שלא, 5 נשאר פתוח? בסדר.

אמנון ארבל:

הוא רוצה לראות את 5.

אדיר שוורץ:

הצוות שלי עובד רגיל, למה לא?

יוסי חביליו:

לא, יש לי אחד, הבכיר, הוא הגיע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוסי חביליו:

המזכירה, שני ילדים שלה, אחד (לא ברור),

אמנון ארבל:

תכנית 6 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

אז תגיד לה מהבית שתיתן לך תזכורת ב-11. מה הבעיה? תגיד לה, תגיד לה שתיתן לך תזכורת ב-11.

תיק 334250

אמנון ארבל:

תכנית 6 בסדר היום, תכנית 334250, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

למתחם בשועפט, זה תכנית שבעבר היה קידום של התכנית (לא ברור) איחוד וחלוקה כחלק ממסגרת של תכניות איחוד וחלוקה שהיו בכל בית חנינא ושועפט, ופה היו המון התנגדויות והדיירים בעצם ביקשו לדון בזה בנפרד. זה כן (לא ברור) התכנית הופקדה וכללה תכנית כל המתחם. הוגשו פה מספר התנגדויות מצומצם מאד, בעיקר לנושא קנייני ואנחנו למעשה דוחים אותם, יש פה סך הכל שתי התנגדויות ואנחנו דחינו למעשה את ההתנגדויות כי הן היו בעיקר קנייניות.

תיק 1369289

אמנון ארבל:

תכנית 7 בסדר היום, תכנית 1369289, תכנית בסמכות הוועדה המקומית בשועפט, תכנית שביקשה השלמת קומה, תוספת יחידת דיור למבנה קיים והרחבת מרתף. אנחנו המלצנו לדחות את התכנית, יש פה בניין שלם שנבנה בעבירת בנייה. זה לא שלי אבל, המסך.

רפאל:

אנחנו מנסים לפתור את זה, יש פה איזה,

אמנון ארבל:

אה, אוקי, סליחה. לא, כי זה עובר רק (לא ברור),

רפאל:

יש פה איזה משהו שהוא,

אמנון ארבל:

אנחנו ממליצים לדחות את ההתנגדות בגלל שאלף, הוא בנה את כל הבניין בעבירת בנייה, והייתה (לא ברור) בעיריית ירושלים, ואין שום סיבה במצב כזה שבניין שלם שקיים בעבירת בנייה, ולכן אנחנו ממליצים לדחות את התכנית.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) הפרשה?

אמנון ארבל:

יש בעיה משפטית שלא נפתרה עדיין לגבי הנושא של שטחים מבונים בתוך בניינים. כי התכנית אומרת, צריך הפקעה. כמובן שהעירייה לא מפקיעה, כי זה יעלה הרבה מאד כסף. לכן צריך להגיע להסכם, וברור מהתכנית שזה אמור להיות כן, לבוא כהפרשה לציבור, ומי שלא רוצה, שיגיע לבית המשפט. זה בעייתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

ביקשו להסדיר את זה כמה פעמים בחוק ההסדרים והם לא פתרו את זה. יש מצב מגוחך שיש (לא ברור) מגרש של דונם, אז העירייה יכולה להפקיע 40% בלי פיצוי, לקחת לך 400 מטר בלי שום פיצוי, אבל 100 מטר מבונה גן ילדים, העירייה צריכה לשלם על זה כסף, הרבה מאד כסף, וזה לא הגיוני.

עו"ד אילנית מיכאלי:

וזה לטובתם, אבל הם לא תמיד מסכימים.

אמנון ארבל:

נכון, אמרתי, מי שמסרב להביא, זה בעייתי. אבל בלי קשר לזה גם יש פה בניין שלם שנבנה בעבירת בנייה, למרות שהייתה תכנית והוא לא הגיש היתר וזה לא מקובל. תכנית 8 בסדר היום, תיק,

אליעזר ראוכברגר:

8 יורד מסדר היום, אני מוריד אותו, מי שביקש לא נמצא.

אמנון ארבל:

8 יורד מסדר היום, אוקי.

יהודה פרוידניגר:

איפה זה,

אדיר שוורץ:

בהר נוף.

אמנון ארבל:

זה מוסד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

אמנון ארבל:

שניה, אני רק אכתוב פה שזה יורד מסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אמי.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראובברגר:

9.

תיק 1173210

אמנון ארבל:

כן, אני רק מעדכן, שלא נשכח אחר כך. תכנית 9 בסדר היום, תכנית 1173210, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, יש פה, בסמכות מחוזית ברחוב הסוללים. יש פה בקשה, יש פה תכנית שהופקדה למעשה, ביקשה להוסיף קומה (לא ברור) בהתאם למדיניות של בית הכרם, למרות שבהחלטה כתוב שהתכנית תכלול 130 אחוזי בנייה, משום מה התכנית שהופקדה למעשה נותנת יותר מזה, לכן קיבלנו את ההתנגדות בעניין הזה. כל השאר דחינו, כי זה סך הכל תואם מדיניות ומקובל ולכן המלצנו לדחות את יתר ההתנגדויות.

תיק 1276443

אמנון ארבל:

תכנית 10 בסדר היום, תכנית 1276443, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, באגרות משה 26 רמת שלמה, תכנית שבמקשת הרחבות דיור, הרחבת מחסנים, תוספת מרפסות, המלצנו להפקיד.

יהודה פרוידינגר:

תגיד שגם אלה שמרחיבים מחסנים, אם גרים בהם, שיודיעו לעירייה, שידעו לחפש אותם בהריסות.

ישראל קלרמן:

השם ישמור.

יוחנן וייצמן:

בחניות.

תיק 1411420

אמנון ארבל:

תכנית 11 בסדר היום, תכנית 1411420, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרב,

יהודה פרוידינגר:

פה יש לי בקשה.

אמנון ארבל:

זוין 6 נווה יעקב, הרחבות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

לכולם יש.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

לכולם יש.

עמנואל זלטס:

כולם קיבלו.

אמנון ארבל:

תכנית 12 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, רגע.

אמנון ארבל:

אה, אה,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה רוצה.

יהודה פרוידינגר:

לא, לא.

אמנון ארבל:
יהודה, בבקשה.

ישראל קלרמן:
לא יהודה, אתה אומר שכולם.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:
שניה, שניה, אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:
שלביות, שלביות.

ישראל קלרמן:
דבר מאד מובן,

יהודה פרוידניגר:
באמת בשלב,

ישראל קלרמן:
לעניין השלביות, קומה עליונה ותחתונה ומזרחי וזה. לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:
קודם כל אגפים, והדבר השני זה,

יהודה פרוידניגר:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
המסחר, קומה עליונה ושנייה, הראשונה והאחרונה,

ישראל קלרמן:
תחתונה ועליונה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

שזה מפריע,

אליעזר ראוכברגר:

הקרקע והעליונה.

יהודה פרוידינגר:

לא מסחר ומגורים, אלא מסחר קומה תחתונה ומסחר, קומה עליונה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, מסחר, מסחר ומגורים.

יהודה פרוידינגר:

כן. מסחר, מסחר ומגורים, לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

ומזרחי ודרומי.

אמנון ארבל:

קיבלתי, נו, בסדר.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

קיבלתי.

ישראל קלרמן:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

רגע, רק שניה, (לא ברור) בהמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

אי אפשר אבל.

ישראל קלרמן:

לא, סעיף 7. אז מה, אה, הורדת,

אמנון ארבל:

קיבלתי. ביטלתי בסעיף 7 את ההרחבה המוצעת למסחר תיבנה בהינף אחד.

ישראל קלרמן:

לא, אבל אולי גם בהרחבות.

אמנון ארבל:

מה זה גם בהרחבות?

יהודה פרוידינגר:

גם המסחר,

ישראל קלרמן:

גם בהרחבות של ה-,

אמנון ארבל:

כל השלביות ביצוע להוריד?

עמנואל זלטס:

כמו שהם הגישו, בקיצור.

אמנון ארבל:

אגב, מישוהו יכול להגיד לי מה יש שמה, יש שם בחצר איזשהו מגדל כזה מאד,

ישראל קלרמן:

שאני לא יודע מה זה, אני גם לא יודע,

אמנון ארבל:

לא הצלחנו להבין.

אליעזר ראוכברגר:

בפינה.

אמנון ארבל:

מה זה?

ישראל קלרמן:

לא יודע מה זה.

אמנון ארבל:

בחנייה יש מגדל,

ישראל קלרמן:

לא יודע מה הוא בנה שמה, כן.

אמנון ארבל:

בגובה שלוש קומות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מגדל מים, נראה לי.

ישראל קלרמן:

לא, לא, (לא ברור) ליופי כנראה, לא יודע. בחנייה.

אמנון ארבל:

עוד מעט אני אראה לכם אם זה ייפתח, אבל,

ישראל קלרמן:

אמי, אז תוריד את זה וזהו.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא יודע מה זה.

יהודה פרוידינגר:

אז רגע, מה נהיה? מה השלבויות?

עמנואל זלטס:

השלבויות.

ישראל קלרמן:

הוא הוריד, הוריד.

עמנואל זלטס:

כמו שהם ביקשו. רגע, שניה, אמי,

אמנון ארבל:

הוא אמר ש(לא ברור) הבניין ממילא מכוער, לא משנה ההרחבות, (לא ברור) לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

לא כזה מכוער.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, הבניין בסדר גמור.

עמנואל זלטס:

אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אתמול הסתכלתי על זה,

ישראל קלרמן:

הוא גם הכי חדש יחסית לכל השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם, אתה זוכר את הבניין העגול הזה שראינו בפסגת זאב?

אמנון ארבל:

כן, ה(לא ברור) הזה, כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה מזכיר אותו. זה גם כזה קצת עגול כזה.

אמנון ארבל:

לא, אבל הוא (לא ברור) לפינה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל גם יש לו איזה עיגול כזה.

ישראל קלרמן:

מה, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

ישראל קלרמן:

מה אמרת?

עמנואל זלטס:

עוד דבר, אמי, עוד דבר, בהמלצה, פה זה באופן כללי, אל תוסיפו (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

אמי, אולי הוא לא היה מחובר למערכת.

עמנואל זלטס:

למה, קווי בנייה, עדיף בלי סטייה ניכרת.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

בוא, אז למה, מחר יש לנו את החוק.

ישראל קלרמן:

לכן אין לך בעיה, הוא צודק.

יוחנן וייצמן:

מחר יש לנו את החוק.

עמנואל זלטס:

להוריד את הסטייה ניכרת מקווי בניין. אגב, הייתי,

יוחנן וייצמן:

לא צריך את זה כהוראה.

עמנואל זלטס:

הייתי מוריד גם את הסטייה ניכרת מ-,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, מה שאומר עמנואל זה הוראה של מינהל התכנון.

עמנואל זלטס:

של גמישות.

יוחנן וייצמן:

שכל מה שממילא קיים, אין סיבה להכניס אותו כהוראה בתכנית. אתה היית בהדרכות האלה של,

עמנואל זלטס:

אגב, אני הייתי מוריד גם את הגובה. קומות אפשר להשאיר, אם אתה רוצה, אבל גובה, (לא ברור) חריגה של 10 ס"מ פה, 20 פה, סטייה ניכרת (לא ברור).

יהודה פרוידינגר:

לא, לא, על זווין עוד אנחנו.

עמנואל זלטס:

כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

11, 11.

יהודה פרוידינגר:

11, נכון.

אמנון ארבל:

רגע, שניה, הוא מנסה לפתור את זה רגע.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בואו, אנחנו סתם סטינו. רפאל,

דובר:

תמשיך, תמשיך, תמשיך.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ממשיכים. הלאה, אמי.

עמנואל זלטס:

רגע, אמי, בסדר, אמי,

דובר:

תמשיך.

יוסי חביליו:

איזה תכנית?

אליעזר ראוכברגר:

12 בסדר היום.

עמנואל זלטס:

להוריד סטייה ניכרת בגובה ובקווי בניין.

אליעזר ראוכברגר:

תכנית 12 בסדר היום.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב. יוסי, יוסי, יוסי, אתה, זה לא וועדת ספורט עכשיו. קדימה.

עמנואל זלטס:

רגע, סעיף,

יוסי חביליו:

נכון, נגד מכבי הייתה אלופה. זה אין לו ערכים.

אדיר שוורץ:

נכון. אגב, זה גם 10 נכון,

יוסי חביליו:

בדיוק, תראה את עופר (לא ברור), הבן אדם מבסוט.

אליעזר ראוכברגר:

די, יוסי. אחר כך, (לא ברור)

יוסי חביליו:

רגע, להוסיף קצת (לא ברור),

אדיר שוורץ:

לא, אבל עד שהוא צודק, תן לו רגע.

עמנואל זלטס:

רגע, רגע,

יוסי חביליו:

אדיר, אתה, כל הזמן אני מקבל שאתה מכניס לי קטנות,

עמנואל זלטס :

שניה, שניה, שניה,

יוסי חביליו :

ואני עדין איתך. אם היה איש אחר (לא ברור) אתה לא מעריך את זה שאני רגוע. מכניס לי, אומר, חביליו שלילי אני חיובי, ליד ראש העיר. עזוב,

עמנואל זלטס :

אמי, אמי, יש פה עוד תיקון.

יוסי חביליו :

(לא ברור) אני אדם,

עמנואל זלטס :

שמה תוריד לגמרי, למה בהינף אחד? לא.

אמנון ארבל :

מה?

יוחנן וייצמן :

ברור. ממילא.

עמנואל זלטס :

הכל, הכל יורד.

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, יוריד, יוריד.

אדיר שוורץ :

הלאה, כן.

אליעזר ראוכברגר :

רגע, רגע, רגע, לא, שניה, תחזור ל-5,

יוסי חביליו :

לא, אני ב-, תשמע,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, נו, די, אדיר, בואו. אנחנו ב-5 בסדר יום.

יהודה פרוידינגר:

יוסי,

תיק 1353499

אליעזר ראוכברגר:

5 בסדר היום, קדימה.

יהודה פרוידינגר:

הפסדת בית הכרם, אישרנו שם 30 קומות.

אמנון ארבל:

תכנית 5 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

נו.

אמנון ארבל:

1353499, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בית חנינה. זה בקשה לשני בניינים חדשים במגרש ריק, הייתה בקשה להראות רגע איפה זה ב-GIS, אז אני אראה לך רגע ב-GIS.

יהודה פרוידינגר:

זה נראה לי קולומביה עוד.

אמנון ארבל:

כן, כן, לא, זה לא זה.

אליעזר ראוכברגר:

5. נשאר פתוח, כי,

אמנון ארבל:

כן, זה בית חנינה, הוא רצה לראות איפה זה.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) החרדים יישארו, ואף אחד, לא יוכלו לצאת מנווה יעקב, הבניינים שבונים,

יוחנן וייצמן:

הכל יש,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) למה אתה (לא ברור)?

יהודה פרוידינגר:

כולם יבואו לפה, זה הפחד.

אמנון ארבל:

לא, זה מצחיק מה שאתה אומר, זה שכאילו יורים טילים של 2,000 ק"מ, אתה מדבר על,

ישראל קלרמן:

כן, בדיוק.

יהודה פרוידינגר:

אבנים, שאי אפשר לצאת עם אבנים, בגלל אבנים, אי אפשר לצאת משכונה.

אמנון ארבל:

לא יודע, אני גר בהר חומה, בין בית לחם לבין סור באהר, זה המיקום, אם זה עוזר לך איכשהו.

יהודה פרוידינגר:

בסדר, אבל זה, יש הבדל אם הבית על ה-,

ישראל קלרמן:

אה? ומה זה, מה זה הכביש הזה?

אמנון ארבל:

זה כביש 21, החיבור של מחלף,

ישראל קלרמן:

אה, זה בפנים בפנים.

יהודה פרוידינגר:

לא, לא נכון.

ישראל קלרמן:

זה בציון, (לא ברור) בציון, זה 21.

יהודה פרוידינגר:

21 זה מה שנוסע לרמת שלמה.

ישראל קלרמן:

רמת שלמה, נכון, מי נוסע לשמה?

יהודה פרוידינגר:

ועוד איד,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא נוסע שמה.

יהודה פרוידינגר:

אבל הנה, בגלל כאלה בניינים.

ישראל קלרמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

הייתי נוסע פה הרבה לשחק כדורסל בנווה יעקב דרך הכביש הזה,

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אמנון ארבל:

ומאז שעשו את המנהרה של (לא ברור) , זה הרבה יותר נוח.

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

נכון, בדיוק.

אמנון ארבל:

זה הרבה יותר נוח.

יהודה פרוידינגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

מאז שעשו את המנהרה, הוא צודק, מה אתה צריך,

יהודה פרוידינגר:

נכון, אבל על המנהרה כבר יש לנו בתים שלא נותנים לרדת את הירידה למנהרה.

ישראל קלרמן:

בחיים לא היה שם זריקת אבן, בחיים.

יהודה פרוידינגר:

אבל כשיהיה בלגן, יהיה.

ישראל קלרמן:

כשיהיה בלגן? עכשיו היה הכי בלגן.

אמנון ארבל:

טוב, אליעזר, מה,

יוחנן וייצמן:

הכל יהיה שלנו בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, נו? יש הערה?

אמנון ארבל:

הוא רוצה,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה, הוא נגד.

אליעזר ראוכברגר:

אה, יהודה נגד.

ישראל קלרמן:

אז גם א-, מה, אני לא מבין, אנחנו יכולים להיות נגד? לא, אני שואל מה, לא, בן אדם (לא ברור) שמה,

אמנון ארבל:

הוא מתנגד, מה אתה שואל אותי?

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל, סתם מתנגד,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בוועדה הקודמת (לא ברור) בתיק דומה מסיבות ביטחוניות, והוועדה לא קיבלה את זה. אפשר להגיד אותו דבר פה, מה אני אגיד.

יוסי חביליו:

למה אתה מתנגד, יהודה?

יהודה פרוידינגר:

בגלל שכל הזמן מתקרבים לנו לכבישים שיוצאים מפסגת זאב ונווה יעקב, בונים לנו בתים גבוהים על הכביש,

יוסי חביליו:

אבל זה לא גבוה.

יהודה פרוידינגר:

ואנשים עוברים שמה, ומקבלים אבנים.

יוסי חביליו:

אבל זה לא גבוה. זה לא גבוה.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) שמונה קומות.

יוסי חביליו:

שמונה, זה לא נקרא גבוה.

יהודה פרוידינגר:

זה ועוד איך גבוה. בשביל לזרוק סלע ככה בום על ה-,

אדיר שוורץ:

אני, (לא ברור) בפעמיים שזרקו עליי אבנים (לא ברור) , זה לא קרה ממגדל, ואפשר לזרוק אבנים לא ממגדל.

יהודה פרוידינגר:

לא, לא ממגדל,

אמנון ארבל:

זרקו עליי 20 פעמים.

יהודה פרוידינגר:

מקרבה לכביש, אני לא מדבר, בוודאי.

יוחנן וייצמן:

כן?

יהודה פרוידינגר:

תראה,

אמנון ארבל:

כששירתי את השירות הסדיר שלי בחברון,,

יוחנן וייצמן:

אה,

יהודה פרוידינגר:

גם אני, גם אני,

אדיר שוורץ:

אה, לא, אני לא מדבר על השירות, אני מדבר עליי, כאזרח זרקו עליי אבנים מהרצפה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בהר חומה.

יהודה פרוידינגר:

לא, עליי זרקו בעוג'א,

יוסי חביליו:

לא נכון, גם עליי זרקו,

יהודה פרוידינגר:

בעוג'א זרקו עליי סלע, ממש,

יוחנן וייצמן:

כן?

יהודה פרוידינגר:

נפל על. תשמע, עכשיו אנחנו בודקים שביל אופניים יציאה מהשכונה. כל המתכננים, הכי פשוט זה על ההמשך של משה דיין לכיוון צומת קוקה קולה, אתה יודע מה זה, הכביש הישן שיצאו מהפסגה, לא מהגשר. על הגשר זה סיפור. לא רוצים לעשות אותו, בגלל שאנשים אומרים, לא ייסעו בזה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) יש שמה, לא ייסעו בזה, אפילו המתכננים,

אמנון ארבל:

זה המציאות, זה המציאות של (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

טוב, אז,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

יהודה מתנגד, לרשום.

אמנון ארבל:

ישראל, אתה מתנגד גם?

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, עכשיו ל-12.

אמנון ארבל:

ב-5, יהודה מתנגד רק.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הולכים ל-12.

תיק 103143

אמנון ארבל:

תכנית 12 בסדר היום, 103143, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית בראס אל עמוד, תכנית שמציעה שינוי מגורים לעירוב שימושים, מגורים, מסחר, (לא ברור) מוסדות ציבור, על מנת לאפשר שימוש לבית ספר בבניין.

יוחנן וייצמן:

איפה זה?

אמנון ארבל:

לא יודע למי זה שייך, אבל אנחנו ממליצים לדחות את זה כי בפועל בנו,

יוחנן וייצמן:

זה באמת ידחה?

אמנון ארבל:

בנו הרבה מאד עבירות בנייה. כן. אתה יודע, זה באגן העיר העתיקה, מותר לבנות פה ארבע קומות, הם בנו חמש קומות, הם בנו תוספת זכויות בנייה מעבר למדיניות. הם עשו שם איזה, בנו עבירות בנייה שחלקן עולות על מגרש חוס, חלקן במגרש הפרטי, מכל המצטבר בדברים האלה אנחנו מציעים לדחות.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת, הם בנו,

יוסי חביליו:

אבל השאלה אם ליהודים גם אתם עושים את זה כשיש עבירות בנייה ואתם מכשירים להם את זה?

אמנון ארבל:

מי שבונה מעבר למדיניות אנחנו ממליצים לדחות, לא תמיד הוועדה מאשרת.

יוחנן וייצמן:

אנחנו, לא מעבר למדיניות,

יוסי חביליו:

איזה וועדה?

אמנון ארבל:

הוועדה הזאת פה.

יוחנן וייצמן:

אה, יוסי,

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

הבעיה שהוא בנה בשטחים עירוניים.

אמנון ארבל:

הוועדה הזאת.

יוחנן וייצמן:

התכנית מוגשת על שטחים ששייכים לעיריית ירושלים?

אמנון ארבל:

כן, גם על מגרש חום שעדיין לא הועבר לעירייה, ונבנה שם איזשהו בניין שהוא חורג,

יוסי חביליו:

תראה רגע איפה המגרש החום וזה.

אדיר שוורץ:

תעצור הכל, קיבלתי אימייל מקרמר.

יהודה פרוידינגר:

אה,

יוסי חביליו:

מה קיבלת?

יהודה פרוידינגר:

מירושלים שקופה שלחו אימייל, דחוף.

יוסי חביליו:

מה קיבלת?

אדיר שוורץ:

קיבלתי אימייל מקרמר.

יוסי חביליו:

אה, כן, גם אני קיבלתי הודעה, תיכף נבדוק מה הוא אומר.

יהודה פרוידינגר:

1087774. מה זה? הנה, זה בדיוק זה.

אמנון ארבל:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

כאילו הוא יושב פה.

אדיר שוורץ:

לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

חביליו ווייצמן,

אמנון ארבל:

אה, זה לא זה, סליחה, עברתי לבא בתור, סליחה.

יוסי חביליו:

מה זה?

אמנון ארבל:

לא, לא, זה דוידקה, זה התיק הבא.

יוסי חביליו:

תיכף נגיע לדוידקה.

ישראל קלרמן:

מה הוא כותב?

יוסי חביליו:

בוא נראה את זה קודם.

אמנון ארבל:

לכאן. המצב הסטטוטורי,

אדיר שוורץ:

גם אתה קיבלת אימייל מקרמר.

יוחנן וייצמן:

הנה, אני גם קיבלתי.

אמנון ארבל:

חווייה ממש, מה שנקרא.

עמנואל זלטס:

חשבתי התרעה על אזעקה.

אמנון ארבל:

אתם רואים? זו התכנית המאושרת,

אדיר שוורץ:

דומה אך שונה.

אמנון ארבל:

שנתנה פה כמה בניינים ונתנה פה מגרש חום. בפועל הבינוי לא כל כך קשור, בנו, אתם רואים, הבינוי הזה חורג בין החום לבין מגרש המגורים, הבינוי הזה נבנה,

יוסי חביליו:

אבל יש פה גן ילדים, איפה הגן?

אמנון ארבל:

זה מגרש חום, כמו שאמרתי,

אדיר שוורץ:

אוקי.

אמנון ארבל:

שהוא נפרד. אם אתם רואים שהבניין, המגרש החום פולש למגרש המגורים, הסככה הזאת נבנתה גם על זה וגם על זה והיא שייכת בכלל לבניין הזה. הבניין הזה בנה חמש קומות ולא ארבע קומות באגן העיר העתיקה. יש פה יותר מדי דברים,

יוחנן וייצמן:

למה (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

אולי אפשר לאשר את זה בתנאי שיסירו את העבירות, כמו שאנחנו עושים הרבה פעמים?

אמנון ארבל:

אני לא יודע להוריד קומות ולהרוס בניינים, לחתוך בניינים בקווי בניין או להוריד קומה חמישית בבניין. אני אראה לכם את הבניין, זה לא נראה לי,

יוחנן וייצמן:

זה מפריע לנצפות? בוא ננסה באמת לחשוב מה קורה שם.

יהודה פרוידינגר:

לא, אפשר לעשות את התנאי הזה, ואז לא יקרה שום דבר כי אי אפשר לעשות את זה.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

(לא ברור) תכניות ולא מה שהם רוצים .

יהודה פרוידינגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

מה?

יהודה פרוידינגר:

אפשר להוסיף את התנאי שלך ואז לא יקרה כלום כי אי אפשר לקיים אותו, ואז הכל טוב.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, תראה לנו את זה,

יוסי חביליו:

וואלה, זה נראה כאילו זה עבר עליו איזה הפצצה של איזה טיל.

אמנון ארבל:

לא, למה? למה?

יוסי חביליו:

תראה מצד שמאל, המדרגות האלה,

יהודה פרוידינגר:

לא, תמיד, תמיד בהתחלה זה נראה,

אמנון ארבל:

גם אם,

יהודה פרוידינגר:

עד שהתמונה מתייצבת תמיד זה נראה.

אמנון ארבל:

אבל הוא בנה בניגוד לתכניות והמגרש החום לא עבר לעירייה, וכל הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

מה זה הדבר הזה? מה זה הדבר, הדבר הזה, מה זה?

יוסי חביליו:

הם טוענים שיש שם, זה גן ילדים, אתה לא רואה את המגלשה?

אמנון ארבל:

לא, זה בניין,

יוסי חביליו:

זה גן.

אמנון ארבל:

לא, לא, לא, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, איפה המגרש החום?

אמנון ארבל:

זה המגרש החום, פה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

אמנון ארבל:

פה, הבניין הקטן הזה,

אליעזר ראוכברגר:

נו, אבל זה בנוי.

יוסי חביליו:

(לא ברור) גן ילדים שמה.

אדיר שוורץ:

לא, אבל הוא חורג מגבול חלקה. זה הצבעוני חורג לחלקה,

אמנון ארבל:

כן, אבל בפועל הבניין,

יוסי חביליו:

נראה לי זה סככה שאפשר לפרק אותה בצ'יק.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בניין המגורים משמש לבית ספר פרטי, וזה שייך לבית הספר הפרטי ולא ל-,

אליעזר ראוכברגר:

אה, כי זה נראה כמו קירוי של איזה מגרש או משהו.

יוחנן וייצמן:

נו, אז מה אתה רוצה מהחיים שלו?

אמנון ארבל:

אני רוצה שאנשים שמגישים תכניות להיתרים יבנו לפי התכניות, וייצמן, נורא פשוט, זה דרישה פשוטה.

אליעזר ראוכברגר:

זה נראה כמו קירוי של מגרש ספורט או משהו כזה.

יוסי חביליו:

לא, אז אולי זה בית ספר, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

סככה, סככה למה?

אדיר שוורץ:

(לא ברור) זה בית ספר.

אמנון ארבל:

זה בית ספר,

יוסי חביליו:

נכון, זה המגרש שלו, אז שמו איזה סככה או משהו.

אליעזר ראוכברגר:

זה קירוי למגרש או משהו כזה. ככה זה נראה.

יוסי חביליו:

אתה רואה שם את הגן ילדים, את המגלשה וכל זה.

אדיר שוורץ:

אבל רגע, אולי יש היגיון במה שיוסי אומר? להוריד את הקומה החמישית,

אמנון ארבל:

איד?

אדיר שוורץ:

שיהיה עבירה כך ש-, איד? עם קונגו.

אמנון ארבל:

אם הוא מוריד את הקומה אז הוא לא צריך להגיש תכנית, שיגיד, יש לו תכנית מאושרת.

יוסי חביליו:

לא, בסדר, אז הקומה החמישית אולי לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה התכנית המאושרת שלו?

אמנון ארבל:

פחות אחוזי בנייה, רשום לכם, זה,

יוסי חביליו:

אבל זה לא סטייה כל כך קריטית, אתה אומר ארבע מאושר, בנה חמש, זה לא שאני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, רגע,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

זכויות הבנייה המאושרות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) קריטי,

אמנון ארבל:

זכויות הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

המשמעות היא שהוא השתלט על שטח ציבורי.

יוסי חביליו:

נכון, אבל זה גן ילדים, זה מוסד.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הוא השתלט.

אמנון ארבל:

זכויות הבנייה המאושרות,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור, זה לא קשור, אני לא רוצה שישתלטו לי על שטח ציבורי, שטח שלי, שיעבדו איתי.

יוסי חביליו:

רגע, השטח שיושב בית הספר,

אמנון ארבל:

זכויות הבנייה המאושרות,

יוסי חביליו:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

רגע, אבל משפט אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה בית ספר פרטי.

אמנון ארבל:

זכויות הבנייה המאושרות הם 180%,

יוסי חביליו:

אבל זה בית ספר.

אמנון ארבל:

והוא בפועל בנה,

אליעזר ראוכברגר:

אז שיתאם עם העירייה, שיעבוד עם העירייה.

אמנון ארבל:

זכויות הבנייה המאושרות על פי התכנית הם 180%, (לא ברור) כפי שמקובל באזור הזה. הוא בנה בפועל 200, כמעט 240%.

יוסי חביליו:

לא מגדל.

אמנון ארבל:

שום דבר לא, אם אתם רוצים לאשר עבירות בנייה, תאשרו, חברים, נו מה,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עבירת הבנייה,

יוסי חביליו:

אני רוצה להיות קונסיסטנטי.

אליעזר ראוכברגר:

עבירת הבנייה פחות מטרידה אותי, יותר מטריד אותי ההשתלטות על שטח חום.

אמנון ארבל:

זה גם וגם.

אליעזר ראוכברגר:

שטח ציבורי.

יוחנן וייצמן:

לא, אותי מטריד כן הגובה באגן של העיר העתיקה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, קומה אחת.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין,

אדיר שוורץ:

צודק גם בזה.

יוחנן וייצמן:

איפה החומות? רגע, את (לא ברור) הזאתי הוא עשה למוסד או למגורים?

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב, השתלטות על שטח ציבורי זה יותר בעייתי מבחינתי.

יוסי חביליו:

אבל יכול להיות שאפשר אולי בכל זאת לפרק,

אדיר שוורץ:

לא, אבל הרצון, לגופו של עניין, הרצון להכשיר הוא רצון חיובי. אני אשמח שאנשים יבואו ממזרח העיר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא יכול להכשיר על שטח ציבורי.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אבל לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול להכשיר את שלי,

יוחנן וייצמן:

אתה לא יכול גם חוקית.

אליעזר ראוכברגר:

על השטח שלך,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) אני מסכים איתך.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, זה הבעיה שלי.

יוסי חביליו:

שניה רגע, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לבנות על שטח שלך?

אמנון ארבל:

השטח עוד לא הועבר,

יוסי חביליו:

אמי, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

עוד לא הועבר לעיריית ירושלים.

יוסי חביליו:

רגע, אמי, תראה רגע, אמי, תראה רגע את השטח הציבורי.

אמנון ארבל:

זה, זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אבל זה חוס.

אמנון ארבל:

זה.

יוסי חביליו:

תראה, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

הוא בונה עליו.

יוסי חביליו:

תעשה תמונה שאני אראה את שניהם.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) היה פה תכנית, למה?

אמנון ארבל:

אמרתי, להוסיף,

יוחנן וייצמן:

להכשיר שמה שימוש לבית ספר?

אמנון ארבל:

להוסיף אחוזי בנייה נוספים מ-180 ל-240 אחוז, ולהוסיף שימוש לבית ספר. זה מה שהוא מבקש.

אדיר שוורץ:

תעשה רגע,

יוחנן וייצמן:

השטח החום,

יוסי חביליו:

הנה, הנה, זה, בוא תראה.

יוחנן וייצמן:

השטח שאמור להיות מיועד להפקעה, מה הוא רוצה?

אמנון ארבל:

הוא לא עושה שם שום דבר.

יוסי חביליו:

אבל מה זה הבניין הקטן? זה גן ילדים כנראה.

אמנון ארבל:

זה שטח ציבורי שהוא לא העביר לעיריית ירושלים, הוא בנה שם כרגע קומה אחת שלא משמשת לכלום.

יוסי חביליו:

יכול להיות שדווקא את זה אולי הוא יכול להרוס, ולהשאיר את כל השאר. בית הספר זה לא נורא, בית הספר. זה לא השתלטות. בית הספר זה לא השתלטות.

אמנון ארבל:

חלק מהשטח שהוא בנה פה, כאן,

יוסי חביליו:

זה סככה שאפשר לפרק אותה.

אמנון ארבל:

הכל אפשר לפרק.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

וייצמן, תעזור לי פה.

אמנון ארבל:

גם אפשר להוריד גגות.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

וייצמן, אפשר להתגמש.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל, בגלל השטח הציבורי,

אמנון ארבל:

וואלה, יוסי, פה לא חשוב לך לשמור על חוקים ולהגיש לפי,

יוסי חביליו:

אני רואה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) העבירות בנייה, אני לא נבהל מזה,

אמנון ארבל:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

הנושא הציבורי.

יוסי חביליו:

מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אתם רוצים הצבעה או?

ישראל קלרמן:

על מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני בעד המלצת מהנדס העיר.

ישראל קלרמן:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי. (לא ברור) זה שטח חוס, אני לא מבין. עזוב, אל תסתכל על זה חוס. תסתכל על זה, שטח בבעלות של קלרמן, שאני רוצה לבנות על השטח שלו. (לא ברור) ניתן? בחיים לא. זה שטח שלנו, שטח של הציבור, אנחנו צריכים לשמור על צרכי הציבור.

ישראל קלרמן:

לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יהודה.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אני לא בדעה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא נעשה הצבעה,

יוסי חביליו:

אבל אני מנסה לשכנע אותכם אולי.

יהודה פרוידינגר:

הנה, לא הצלחת.

אליעזר ראוכברגר:

אתה כבר שבוע מנסה לשכנע אותנו.

יהודה פרוידינגר:

לא הצלחת.

יוסי חביליו:

שנים אני מנסה לשכנע ופה ושם אני מצליח, ובדרך כלל לא מצליח.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי. קדימה, יוסי, תגיד עוד משהו, כמה משפטים,

יוסי חביליו:

לא, אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

ואם רוצים הצבעה, נעשה הצבעה.

יוסי חביליו:

שניה, שניה. בית המגורים, זה חריגה של קומה. לא נורא. בית הספר הוא על שטח פרטי. זה לא נורא. נשאר לנו פה מבנה של קומה אחת וסככה. אני חושב שאפשר לתת על זה תנאי, אני חושב שהוא יכול להרוס את המבנה של קומה אחת, שבעצם משמש גם לגן ילדים, אמי.

אמנון ארבל:

המבנה של הקומה האחת לא, הוא לא הבעיה.

יוסי חביליו:

למה?

אמנון ארבל:

לא זה הבעיה.

יוסי חביליו:

אז מה הבעיה?

אמנון ארבל:

למרות שהוא בנוי בקווי בניין בעייתיים,

יוסי חביליו:

אז מה הבעיה?

אמנון ארבל:

אמרתי, כל הדבר הזה שהוא בנה בעבירת בנייה,

יוסי חביליו:

אבל זה סככה.

אמנון ארבל:

רגע, תקשיב עד הסוף. ופה הקומה שהוא הוסיף, ו-60 אחוזי בנייה שהוא מוסיף.

יוסי חביליו:

אני,

אמנון ארבל:

אני לא רואה סיבה לבנות 60% שמאד חשוב באגן העיר העתיקה לאשר 240%, כי מישו בנה עבירת בנייה.

יוסי חביליו:

רגע, זה אגן העיר העתיקה?

אמנון ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

איפה זה בדיוק? תראה לי.

אמנון ארבל:

אין פה את הקו ב-GIS של אגן העיר העתיקה, זה בתכנית המתאר.

יוסי חביליו:

לא, תסביר לי,

אמנון ארבל:

יש קו.

יוסי חביליו:

אתה בונה לי מגדלים ליד בתי המלון שאתה אומר לי זה לא האגן.

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

יוסי חביליו:

איפה המקום הזה בדיוק?

אמנון ארבל:

אני אראה לך. זה בית קברות הר הזיתים, לצורך העניין,

יוסי חביליו:

שניה, שניה.

אמנון ארבל:

כאן, כאן, זה.

יוסי חביליו:

אני רואה את כיפת הסלע ואל אקצא,

אמנון ארבל:

נכון.

יוסי חביליו:

רגע, אבל זה יותר דרומה, זה, איפה זה?

אמנון ארבל:

כאן, כאן, האזור כאן, זה כאן. התחום של אגן העיר העתיקה, תלוי טופוגרפיה, והוא סומן בתכנית המתאר. זה בפנים, תאמין לי.

יוסי חביליו:

כן, אבל בין שלוש לארבע קומות, מה שאתם מאשרים לי את קוקיות ומאשרים,

אמנון ארבל:

בין ארבע לחמש,

יוסי חביליו:

ומאשר לי דברים כאלה.

אמנון ארבל:

אבל אין קשר בין הדברים, יוסי,

יוסי חביליו:

הכל קשור, הכל קשור.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים. מי בעד המלצת מהנדס העיר, ירים את ידו.

יוסי חביליו:

אה?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? אדיר, יהודה, ישראל, יוחנן, אליעזר. מי נגד? מי בעד? יוסי.

יוסי חביליו:

אני חושב שהיה אפשר להתגמש עם כל הבעיות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

ולעשות איזה פתרון יצירתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

אולי להוריד את זה מסדר היום ולהידבר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יוסי, גמרנו, היה הצבעה. חמישה בעד המלצת מהנדס העיר, אדיר, יהודה, ישראל, יוחנן, אליעזר. יוסי מתנגד, אנחנו ממשיכים הלאה. תודה. תכנית 13 בסדר היום.

תיק 1087774

אמנון ארבל:

תכנית 13 בסדר היום, תכנית 1087774,

יהודה פרוידינגר:

מה זה?

אמנון ארבל:

מתחם הדוידקה מה שנקרא,

יוסי חביליו:

אה, זה.

יהודה פרוידינגר:

בענק.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, נו? הלאה, הלאה, הלאה.

יוסי חביליו:

יוחנן.

יהודה פרוידינגר:

לא, יש התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

13, מה?

יהודה פרוידינגר:

יש התנגדויות.

יוסי חביליו:

יוחנן, יש פה טענה של קרמר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, עוד לא נתתם לו בכלל להתייחס, קוטעים אותו,

יוסי חביליו:

לא, אני נותן לו התרעה על הודעות שקיבלתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, התרעה, התרעה, התרעה זה רק פיקוד העורף, לא אתה. הלאה, קדימה.

אמנון ארבל:

אנחנו נמצאים בתכנית,

יוסי חביליו:

יוחנן,

אמנון ארבל:

שנמצאת ממש בצומת של,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי, תן לאמי לדבר, ריבון העולמים.

יהודה פרוידינגר:

יפו 72.

אליעזר ראוכברגר:

כן. 1087774.

אמנון ארבל:

אז אני מראה את המיקום רגע, זה כיכר הדוידקה, זה בניין כלל, יש פה את המתחם הזה, בניין שקיים
היום בפועל, בניין משרדים, מגורים, אכסניה, מלונאות. התכנית למעשה,

יוסי חביליו:

אתה יכול לתת איזה אלכסון רגע?

אמנון ארבל:

אלכסון? כן. אלכסון אלכסון,

יהודה פרוידינגר:

שישמרו את המקווה כלים שיש שם.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד קיים?

יוחנן וייצמן:

לשימור.

אדיר שוורץ:

יש מקווה כלים ב (לא ברור) ?

יהודה פרוידינגר:

כן.

יוסי חביליו:

מה זה מקווה?

יהודה פרוידינגר:

יש שם הרי חנות,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה חנות למטה של כלים,

יוסי חביליו:

מה זה מקווה כלים? להגעיל? מה זה מקווה כלים?

יהודה פרוידינגר:

להגעיל כלים, לטבול.

אליעזר ראוכברגר:

כן, (לא ברור) החנות עשו מקווה, אתה קונה, הולך מגעיל והולך הביתה.

יוסי חביליו:

מה זה מגעיל? זה לא לקראת פסח, או ש (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, זה ריבוע קטן כזה.

דוברת:

תסביר לו למה צריך הגעלת כלים.

יהודה פרוידינגר:

יש טבילת כלים והגעלת כלים.

דוברת:

הוא יבין (לא ברור) צריך לטבול כלי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא.

אדיר שוורץ:

אני יכול להסביר, אבל לא עכשיו.

עמנואל זלטס:

אדיר, אדיר, אדיר,

אליעזר ראוכברגר:

לא עכשיו, לא עכשיו.

דוברת:

(לא ברור) בחוץ לארץ, אז צריכים לטבול את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רגע, חבר'ה, יש שמה התנגדויות. קודם כל מה מוצע?

אמנון ארבל:

זה הבניין הקיים. שניה, אני מראה.

יוסי חביליו:

הבנתי. כן, כן, בדיוק, עכשיו תשאיר, רגע,

יהודה פרוידינגר:

איפה הגזברות של העירייה?

אדיר שוורץ:

אתה לא יודע איפה,

יוחנן וייצמן:

כן, ארנונה. ארנונה.

יהודה פרוידינגר:

ארנונה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יהודה פרוידינגר:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

שש, חברים. בואו, נו,

אמנון ארבל:

זה הבניין הקיים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, מה קרה לכם? לא לקחתם כדור היום?

יוסי חביליו:

כן, כן, מצוין, תשאיר ככה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יוסי חביליו:

זה כאילו ממול בניין כלל, מאחורה.

אליעזר ראוכברגר:

תסביר לנו מה התכנית ומה ההתנגדויות.

יוסי חביליו:

זה רחוב הנביאים שם, נכון?

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי.

יהודה פרוידינגר:

יוסי, זה גזברות העירייה.

דובר:

היה פעם.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אמי יסביר לנו מה התכנית ומה ההתנגדויות, אחר כך כל אחד, מי שירצה לדבר ידבר.

אמנון ארבל:

במצב הקיים יש פה בניין שבין ארבע לשש קומות, יש לו הרבה מסחר, מלונאות (לא ברור) ו-34 יחידות דיור קיימות.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל מה הקו הכחול של התכנית?

אמנון ארבל:

הקו הכחול הוא (לא ברור), זה הקו הכחול.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, שלוש מבנים.

אמנון ארבל:

מבנה אחד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מבנה אחד כזה,

אדיר שוורץ:

מבנה משולש.

אליעזר ראוכברגר:

זה בעצם סוג של, אבל זה בעצם סוג של. כן, אוקי, הלאה.

אמנון ארבל:

התכנית מציעה למעשה להרוס את המתחם ולהציע פה שני מגדלים של 38 ו-39 קומות, סך הכל 390 יחידות דיור. יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש היום בנכנס?

אמנון ארבל:

אמרתי, 34 פלוס המלונאות פלוס המסחר פלוס,

יוסי חביליו:

אנחנו לא יודעים להגיד מכפיל? כי זה נראה מכפיל גבוה מאד.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מטרים למטרים.

אמנון ארבל:

מכפיל זה קשה להגיד, כי המכפיל בדרך כלל זה יחידות דיור. במסחר ומשרדים ומלונאות,

יהודה פרוידינגר:

אז בוא, תגיד מטרים על מטרים.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמר יוחנן ובצדק, בוא נדבר על שטחים.

יוסי חביליו:

נכון.

אמנון ארבל:

אז אני לא יודע בשטחים,

אליעזר ראוכברגר:

כמה המכפיל במטרים.

אמנון ארבל:

אני לא יודע כמה,

יוסי חביליו:

זה נתון שרלוונטי לנו, יכול להיות שזה מוגזם.

אמנון ארבל:

התכנית מציעה כרגע, אמרתי, 390 יחידות דיור, (לא ברור) קומות, 1,629 מטר מסחר,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

אמנון ארבל:

3,000 מטר תעסוקה בשני מגדלים, מסד מעל שני מגדלים. התכנית מחברת מבחינת המרחב הציבורי,

אדיר שוורץ:

זה המודיע של קרמר, ככה זה נראה.

אמנון ארבל:

התכנית מציעה מבחינת הציבור, אני מזכיר לכם שפה מימין כל המתחם הזה זה מתחם,

יהודה פרוידינגר:

זה בנין, לא?

אמנון ארבל:

שאושר כבר,

יוחנן וייצמן:

בנין.

אמנון ארבל:

מתחם בנין,

יהודה פרוידינגר:

בנין.

אמנון ארבל:

שלושה מגדלים,

יוחנן וייצמן:

כמה קומות יש פה בבנין?

יוסי חביליו:

כמה אושר בבנין באמת?

אמנון ארבל:

נדמה לי עד 34 קומות,

יהודה פרוידינגר:

גם 30 ומשהו.

אמנון ארבל:

עד 34 אני חושב, אולי אפשר לראות את זה כבר פה, האמת.

אדיר שוורץ:

כמה יש במגדל של בית מפא"י?

יהודה פרוידינגר:

הנה,

אמנון ארבל:

זה רואים את זה ביחד.

יוסי חביליו:

רגע, הורוד זה מה שהם רוצים והירוק זה מה שאושר?

אדיר שוורץ:

אמי, כמה יש במגדל הבנוי היום, של בית מפא"י?

אמנון ארבל:

29 נראה לי.

יהודה פרוידינגר:

בולנברג.

יוסי חביליו:

אני חושב 27.

יוחנן וייצמן:

לא, 24, הוא קיבל בהקלה עוד חמש.

יוסי חביליו:

איפה (לא ברור) ?

אדיר שוורץ:

אז אתה כאילו עושה הדרגה,

יהודה פרוידינגר:

איזה הדרגה?

אמנון ארבל:

אתה לא עושה הדרגה, זה הבדיקה השמאית שהגיעה לגבהים,

אדיר שוורץ:

כי אז קוקייה חורגת.

יוסי חביליו:

אני חושב שההוא הקיים זה 27, הרואה חשבון שלי גר שמה.

יהודה פרוידינגר:

אני מציע להחזיר את קולנוע חן.

אמנון ארבל:

(לא ברור) התנגדויות רגע, הוגשו פה שש התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, בואו, חברים, תקשיבו להתנגדויות.

אמנון ארבל:

יש פה התנגדות אחת של,

יוסי חביליו:

לא, אבל אמני, אמני, לייזר, אני חושב שאנחנו צריכים לקבל נתון על המכפיל של השטחים, כי אין לנו אחרי זה אינדיקציה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה, אולי זה יש בהתנגדויות, בוא נשמע.

אמנון ארבל:

יש התנגדות של רכבת ישראל, למעשה התכנית מייצרת פה בתוך התכנית יציאה נוספת מתחנת הרכבת הכבדה, והיה צורך לתאם,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בהתחלה, נדמה לי שהם אמרו שזה לא מתואם איתם וזה.

אמנון ארבל:

אז זה עדיין לא מתואם איתם.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה עדיין לא מתואם איתם.

יהודה פרוידינגר:

צריכה להיות כניסה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אומרים שהם לא רוצים את זה, אני לא יודע,

יהודה פרוידינגר:

יש תחנת רכבת כבדה.

אמנון ארבל:

הם רוצים, הם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

היה משהו,

אמנון ארבל:

הם רוצים אבל הם רוצים תיאום, והם צודקים, צריך לעשות תיאום כי זה נופל בעצם בתוואי של התכנית של המועצה הארצית שאישרה את התוואי של הרכבת, הם רוצים לעשות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) 77-78?

אמנון ארבל:

זה, כבר יש תכנית מאושרת.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

(לא ברור) 77-78. אבל,

אליעזר ראוכברגר:

על מה, על הרכבת יש.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

התתל מאושר.

אמנון ארבל:

לא, הוא אומר אין 77-78 כי התכנית כבר אושרה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, חשבתי 77-78 על הפרויקט הזה.

אמנון ארבל:

כן. התנגדות שנייה זה עו"ד בן צור בשם בעלים רשומים של דירה בבית המשותף, הם טוענים שיש פה חריגה מהסכם פינוי בינוי בין היזם לדיירים, היזם התחייב לבנייה של 44,000 מטר ובונים 50,000 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, שמעת שטחים?

אמנון ארבל:

יש אי התאמה למדיניות,

אליעזר ראוכברגר:

חביליו, תפסיק לעדכן שמה את כל כלי התקשורת והפייסבוק. תקשיב, יותר חשוב.

יוסי חביליו:

כן, כן. תחזור על המשפט, מה הוא אומר על ההתנגדות של השטחים. הוא לא אמר, לא ראיתי מספר.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הוא (לא ברור), אתה לא מקשיב.

אמנון ארבל:

(לא ברור) עורך דין, עו"ד בן צור בשם בעלים רשומים של דירה בבניין, הם טוענים שיש חריגה מההסכם בין הדיירים לבין היזם, כשהיזם התחייב לבנות 44,000 מטר בלבד אך הוא מגיש תכנית של 50,000, חריגה של 13%, פלוס פגיעה בזכויות הקנייניות של בעלי הזכויות. אי התאמה למדיניות מינהל התכנון לפי רכבת קלה, מדברים על בנייה של 30 קומות כשהוא מבקש פה יותר. אי התאמה לתכנית המתאר לירושלים לעניין הגובה, פגיעה חמורה בזכויות השמש, לא מספקת מענה הולם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, תסביר לי מה זה אי התאמה לתכנית המתאר לירושלים בנושא הגובה.

אמנון ארבל:

תכנית מתאר 2000 דיברה על מגדלים, 24 קומות במרכז העיר, (לא ברור) בקו רק"ל זה 30, אבל פה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) זה 24,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) פינוי בינוי?

יוסי חביליו:

יש 30, והוא רוצה 38.

אמנון ארבל:

לא, היא לא דיברה על פינוי בינוי.

יהודה פרוידינגר:

בגלל שיש פה גם רכבת כבדה וגם רכבת קלה.

יוסי חביליו:

נו, אז מה?

יהודה פרוידינגר:

אז מגיע לו יותר.

אמנון ארבל:

זאת התשובה, שזה פינוי בינוי ולא מדיניות תכנון (לא ברור),

יוסי חביליו:

תמיד מגיע יותר, לא משנה מה.

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור)

יהודה פרוידינגר:

רגע, ההוא של זה, רוזנברג? איך קוראים לו, רוזנברג, של חסבון?

אמנון ארבל:

מי?

יהודה פרוידינגר:

אמר שלמעלה יהיה מנחת (לא ברור), זה בתכנית כבר?

אמנון ארבל:

אני אסביר, אני אסביר,

יהודה פרוידינגר:

מה, לא אישרו לו את המנחת (לא ברור) ? אז מה יהיה? מאיפה יצאו כל המכוניות לרחוב הלל?

אליעזר ראוכברגר:

זה הבעיה היחידה שלך?

אמנון ארבל:

חברים, בואו נתקדם. התנגדות 3 זה מתחם בנין,

יהודה פרוידינגר:

כל מה שהסכמתי זה,

אמנון ארבל:

מתחם בנין,

יוחנן וייצמן:

מה מתחם בנין טוען?

אמנון ארבל:

הם טוענים כנגד הכניסה המשותפת לחניון, שלמעשה נמצאת כבר בתכנית שלהם עם זיקת הנאה שהמאפשרת להיכנס. הם טוענים שהכמות של יחידות הדיור סך הכל בפרויקט, שמדובר על 967 כלי רכב משני ה-,

אליעזר ראוכברגר:

זה שני הגורמים של מתחם בנין? כי יש שם גם את ההקדש.

אמנון ארבל:

לא, ההקדש זה למטה, זה, איך קוראים לו, אמציה ייצג אותם, אבל לא, בנין הגיש התנגדות.

יוחנן וייצמן:

בנין (לא ברור) מרכזי.

אמנון ארבל:

יש את החלקה הנפרדת שעליה יש את הבניין הזה שזה ההקדש, וזה בנין למעשה. אז הם טוענים שיהיה פה עומס מאד גדול בכניסה לחניה ובגישה, בדרך למתחם עצמו.

אליעזר ראוכברגר:

זה בית וואהלין.

אמנון ארבל:

וואהלין, נכון, אמציה הציג אותם.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין עם המרפסת.

אמנון ארבל:

נכון, הבניין שיושב על יפו, הבניין הזה פה.

יוחנן וייצמן:

לא, מה שלייזר,

אמנון ארבל:

זה, זה. כן, זה הבניין הזה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה וואהלין. כן.

אמנון ארבל:

זה הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:

הם לא הגישו התנגדות?

אמנון ארבל:

הם לא הגישו התנגדות. ולהבטיח שכל אחד יוכל לבנות בנפרד את הפרויקט שלו. כמו שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

צודקים.

אמנון ארבל:

(לא ברור) שתהיה כניסה נפרדת, נכון. לגבי זה אין בעיה, אבל שהכניסה תהיה נפרדת, והוא ייצר להם כניסה נוספת לחניון שלו.

אליעזר ראוכברגר:

אתם קיבלתם את ההתנגדות שלו?

יהודה פרוידינגר:

מאיפה? מרחוב הנביאים?

אמנון ארבל:

לא, כבר בתכנית של בנין,

יהודה פרוידינגר:

מאיפה הכניסה?

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יהודה פרוידינגר:

מאיפה הכניסה? מרחוב הנביאים?

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה אומר שהוא צודק אז למה לא קיבלת?

אמנון ארבל:

לא, הוא צודק אמרתי לגבי שלביות ביצוע של כל אחד בנפרד.

יהודה פרוידינגר:

לא, מאיפה הכניסה והיציאה לחניה?

אמנון ארבל:

לגבי הכניסה לחניה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

כבר בתכנית שלו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה הוא (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא, זה קיבלתי, זה קיבלתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, זה מה ששאלתי.

אמנון ארבל:

לגבי הכניסה לחניה, הכניסה לשני הפרויקטים למעשה נמצאת כאן.

יהודה פרוידינגר:

ברחוב הנביאים, לא?

אמנון ארבל:

ברחוב הנביאים והיא משותפת, כבר בתכנית שלו זה סומן,

אדיר שוורץ:

כמה קומות מסחר יש לך פה?

אמנון ארבל:

יש מסחר מצומצם, אמרתי, יש בסך הכל,

אדיר שוורץ:

כאילו, זה עיקרו, עיקרו מגורים כל הדבר הזה?

יהודה פרוידינגר:

איך ה-, היום, היום התחבורה שמה,

אמנון ארבל:

יש פה, אמרנו,

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

אמנון ארבל:

390 יחידות דיור, 1,600 מטר עיקרי מסחר,

יהודה פרוידינגר:

היום התחבורה שמה,

אמנון ארבל:

3,300 בתת הקרקע, ותעסוקה 3,200.

אדיר שוורץ:

לא הגיוני,

אמנון ארבל:

סך הכל מסחר ותעסוקה,

אדיר שוורץ:

לא הגיוני שיהיה יותר מסחר ותעסוקה שמה?

אמנון ארבל:

זה הכל שאלה של כלכליות. בסוף מסחר מעל קומת הקרקע הוא לא נכון בעיניי במרכז העיר, כי זה לא קניון. מסחר מלווה רחוב, (לא ברור)

אדיר שוורץ:

כן, בסדר, ותעסוקה?

אמנון ארבל:

לרדת למטה כן מאפשרים. תעסוקה 3,000 מטר, 3,200 מטר.

אדיר שוורץ:

וזה מה, קומה?

אמנון ארבל:

לא, זה יותר מקומה. יש פה לדעתי שתיים,

יוסי חביליו:

לייזר,

אדיר שוורץ:

אז לא הגיוני, רגע, שניה, לא הגיוני רגע להעלות את קומות התעסוקה כדי לקבל חלקית את ההתנגדות על עומס חניה וכל הדבר הזה?

אמנון ארבל:

לא, כי אלף זה לא יעזור,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

מפא"י גבוה.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, בניין (לא ברור),

אמנון ארבל:

להסב חלק מהמגורים לתעסוקה, זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

יצא מהידיים שלנו, זה מה ש-,

אמנון ארבל:

מה?

יהודה פרוידינגר:

אמי,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא שאל,

יהודה פרוידינגר:

יש תכנית של התחבורה? של היציאה? היום הכביש הזה הצר, לרמזור, שצריך לפנות בו שמאלה או ימינה לפינס, לדוידקה, לכיוון הזה, גם ככה זה חנוק. כבר עומדים בתור מרחוב ישעיהו.

אמנון ארבל:

חבר'ה, אתם נמצאים פה על רכבת קלה ועל רכבת כבדה שתהיה פה,

יהודה פרוידינגר:

אבל,

אמנון ארבל:

אין שום סיבה שמישהו ייסע פה ברכב פרטי.

יהודה פרוידינגר:

לא צריך, אז למה עושים חניות? שלא יעשו חניות.

אמנון ארבל:

עושים חניות כי יש עניין של הרגלי נסיעה,

יהודה פרוידינגר:

בוא נפטור מחניות.

אמנון ארבל:

ושעות נסיעה, ומה לעשות שגם (לא ברור) שבת,

יוחנן וייצמן:

אני בעד יהודה.

יהודה פרוידינגר:

בעד מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) חניה? אפס חניה?

יוחנן וייצמן:

אני יכול, אני אמרתי את זה גם בבנין,

אליעזר ראוכברגר:

לא אפס, מינוס. צריך לתת קנסות למי שייסע שם עם מכוניות.

דובר:

התשובה היא,

אליעזר ראוכברגר:

ואם הוא ייסע פעמיים, צריך לתלות אותו בכיכר העיר.

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו נוריד את הציניות מהדברים שלך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בוא, יהודה, יהודה, סליחה, ליהודה יש היום,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

גם קייס יותר לומר, כי שמה זה כבר הרכבת נוסעת. נכון שאין עוד את כל הרשת, זה נכון, אבל עדיין זה מקום שהרכבת נוסעת.

אדיר שוורץ:

עד שייבנה הבניין אם אין את כל הרשת, אוי ואבוי. זה אחד.

אליעזר ראוכברגר:

היום כבר המצב שמה לא מרנין.

אדיר שוורץ:

אבל (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן :

איך אתה הולך להכניס עוד 1,000,

אליעזר ראוכברגר :

היום בלי (לא ברור) , היום בלי הבניינים ובלי,

יהודה פרוידינגר :

יש רכבת, ותראה איזה פקק בצומת.

אליעזר ראוכברגר :

יש מקומות שאתה אומר, תשמע, יבוא רכבת, למשל (לא ברור) תלפיות או לאורך הקו הירוק, אז אתה אומר,

יהודה פרוידינגר :

אתה נותן לאנשים אשליה. היום כבר רואים בעין שיש רכבת,

אליעזר ראוכברגר :

אבל שמה זה רכבת שכבר נוסעת עשר שנים,

יהודה פרוידינגר :

ועדיין איזה פקקים יש שם.

אדיר שוורץ :

בסדר, אבל תהיה,

יהודה פרוידינגר :

איך יצאו?

אדיר שוורץ :

יהיה לך שמה עוד שני קווים שנוסעים על הציר הזה ממש,

אליעזר ראוכברגר :

בסדר,

יהודה פרוידינגר:

960 יחידות חוץ מבנין,

אדיר שוורץ:

יהיה לך הרבה יותר תעסוקה במרחב הקרוב, פחות סיבה לאנשים להסתובב.

יהודה פרוידינגר:

,960

אדיר שוורץ:

לצערי הרבה מהמגדלים האלו יהיו דירות רפאים,

יוסי חביליו:

המגדל הזה, הקיים, הרוב זה דירות רפאים או air BNB.

אדיר שוורץ:

נכון.

יוסי חביליו:

הרואה חשבון שלי גר שם,

אליעזר ראוכברגר:

או לא ייבנה.

יוסי חביליו:

הוא אומר סבל, אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

או לא ייבנה.

יוסי חביליו:

אני מקווה,

יהודה פרוידינגר:

מה, בולנברג? בולנברג? על מפא"י?

יהודה פרוידנגר:

(לא ברור) כבר מאוכלסים.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

יוסי חביליו:

כן, על מפא"י, ר"ח ערן ירק, תל אביבי שבא לירושלים, חריג, ואומר לי, תקשיב, זוועה. אני אוהב את הבניין, יש לי נוף. קודם כל אני מפחד מקוקייה, שתיים, הוא אומר, חצי זה Air BNB, באים אנשים משאירים זבל, באים ללילה אחד, אי אפשר לדבר איתם.

אמנון ארבל:

Air BNB לא באים אנשים עשירים.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

Air BNB זה לא לאנשים עשירים.

יהודה פרוידנגר:

נכון.

יוסי חביליו:

לא אמרתי עשירים.

אדיר שוורץ:

משאירים זבל.

ישראל קלרמן:

משאירים זבל.

יוסי חביליו:

משאירים זבל. הוא אומר, אני בין הבודדים הרגיל שגר שם. או שדירות רפאים, עשירים, או שמשכירים Air BNB ואז הבן אדם בא לילה אחד, משאיר את הזבל בשקית בחוץ או בזה, ויש לי בלגן. רגע, אבל יש לי עוד הרבה שאלות פה.

אמנון ארבל:

רגע, אני רק אגמור עם ההתנגדויות, ברשותכם. יש התנגדות נוספת של אריה, עו"ד אריה בלייר בשם בעלי זכויות המתנגדים לתכנית, (לא ברור) הבית המשותף, בבניין עצמו, הם יש להם טענות לגבי ההסכם עם היזמים. הוא טוען, היזם טוען שיש לו חתימות של 80% מהבעלים. אך בפועל מדובר, הם טוענים, ב-26% בלבד. היזם ניסה להטעות את הוועדה ולקדם את הפרויקט תוך פגיעה בזכויות בעלי העסקים והדיירים. חבריה, יהודה. בעלי העסקים כלל לא קיבלו מענה למצבם.

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם לא הקשבת למה שהוא אמר עכשיו. הוא אמר משפט חשוב מאוד.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

העסקים,

אליעזר ראוכברגר:

היזם טוען שיש לו 80% חתימות,

יוסי חביליו:

והם טוענים 26%.

אליעזר ראוכברגר:

והם טוענים 26%. הוא הקשיב.

יוחנן וייצמן:

לא, על 26 יש לו בעלות. 26 יש לו בעלות, זה וודאי.

אמנון ארבל:

בסדר, זה,

יוסי חביליו:

כן, אבל הם אומרים אין חתימות.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

בסוף צריך הסכמות לפרויקט,

יוחנן וייצמן:

הוא צריך להשיג עוד 40%.

יוסי חביליו:

אבל אין לנו פה את המחלקה החברתית.

ישראל קלרמן:

ואין לו, ואין לו?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי עכשיו.

יוסי חביליו:

למה?

אמנון ארבל:

הם טוענים בהתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

כי זה התנגדויות, זה לא הפקדה.

יוסי חביליו:

אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

כי, בגלל שאת החתימות צריך להגיש בזמן ההפקדה.

יוסי חביליו:

כן, אבל אתה לא מתייחס לטענה הזאת?

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שלא?

יוסי חביליו:

מה תגיד?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מי הציף את זה ואמר שהוא לא הקשיב, אתה או אני?

יוסי חביליו:

לא, אני הקשבתי, אתה אמרת את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרתי ליהודה,

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

שיקשיב לדבר חשוב שהוא אמר עכשיו.

יוסי חביליו:

נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא, חכה, בוא נמשיך.

יוסי חביליו:

בסדר, חכה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ברור שזה דבר חשוב. אחנו מעולם לא הסכמנו כשאין (לא ברור),

אמנון ארבל:

היו פה גם טענות תכנוניות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מצד שני זה עמד בתנאי סף, צריך לבדוק איך זה קרה.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה הדעה שלי על אלה שמה, הכל עובר.

אמנון ארבל:

אני רק ממשיך לטענות לגבי החריגה בגובה, כמו שכבר שמענו, ושזכויות בנייה חורגות משמעותית מהמותר, אין פתרונות לחניה, דוחות ותשריטים סותרים את התכנית המוצגת, פגיעות חמורות בזכויות הדיירים המבוגרים תוך הפעלת לחץ, איומים מוסווים כגון עצירת המעלית בקומה של דיירת סיעודית.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה? עצירת הקומה ב-?

אמנון ארבל:

עצירת המעלית בקומה של דיירת סיעודית.

יוסי חביליו:

מאיימים על הקשישים שם.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ?

אמנון ארבל:

לא, דיירת סיעודית.

יהודה פרוידינגר:

דיירת סיעודית.

אליעזר ראוכברגר:

דיירת סיעודית.

יוסי חביליו:

עצרו לה את המעלית שלא תוכל לרדת, מאיימים, עושים,

אמנון ארבל:

וניסיונות חוזרים לחתום על הסכמים במרמה, ככה טענה. מבקשים לעצור את התכנית עד שהיזם יוכיח עמידה בכל תנאי הסף עם חתימות אמיתיות, דוחות עדכניים, בדיקה של כל החתימות, פרסום מחודש להתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

מי זה מגיש ההתנגדות הזאת?

אמנון ארבל:

עו"ד אריה בלייר, הוא טוען בשם מרבית בעלי הזכויות המתנגדים לתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

אמנון ארבל:

הוא טוען שהוגשה גם תלונה לרשויות האכיפה לעבירות הפליליות שבוצעו. התנגדות 5,

יוסי חביליו:

תקשיב, אם הוא מייצג מרבית והוא אומר אין חתימות, אז זה משמעותי.

אדיר שוורץ:

לא, אבל זה לא, זה שאלה,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

מה, מה תעשה?

יוחנן וייצמן:

דרך אגב,

אדיר שוורץ:

הוועדה ממליצה לדחות את זה.

יוחנן וייצמן:

איך אנחנו יכולים לבדוק את זה אבל?

אליעזר ראוכברגר:

שניה.

יוסי חביליו:

שיראה ייפוי כח, אי אפשר להעביר את זה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, הלאה.

אמנון ארבל:

יש התנגדות חמישית של,

יוסי חביליו:

אם הוא מראה ייפוי כוח,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, יוסי,

אמנון ארבל:

משה ולאח חן, בעלי נכסים ברחוב שטראוס 13 ב', לדעתי זה הבניין ממול,

אליעזר ראוכברגר:

שטראוס בניין ממול?

ישראל קלרמן:

שטראוס?

אמנון ארבל:

לא, לא ממול,

אליעזר ראוכברגר:

איך שטראוס בניין ממול?

אמנון ארבל:

לא, קצת יותר ממול, איפה אנחנו?

ישראל קלרמן:

ממש לא ממול, אתה יודע כמה ההבדל?

אליעזר ראוכברגר:

שטראוס זה מרחק של 300-400 מטר לפחות, אם לא יותר.

אמנון ארבל:

הבניין היה לדעתי, רגע, אני,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בהתחלה,

יוחנן וייצמן:

13, זה באזור ביקור חולים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

אה, זה איפה שביקור חולים?

יוחנן וייצמן:

איפה המכבסה.

יוסי חביליו:

לא, שטראוס זה לא רחוק כל כך. אולי זה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את הכל.

יוסי חביליו:

לייזר, שטראוס זה 50 מטר משמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא.

יוסי חביליו:

אני מכיר טוב את האזור. אולי 100 גג. כן, היה פעם כדורסל שם, הייתי מסתובב שם,

יהודה פרוידינגר:

הנה ישעיהו ושטראוס.

יוסי חביליו:

והיה משרדים של אגף הספורט שם בפינה,

יהודה פרוידינגר:

הנה, שטראוס, הנה. הנה.

אליעזר ראוכברגר:

יש עדיין כדורסל.

יהודה פרוידינגר:

אתה רואה את ישעיהו?

אדיר שוורץ:

קולנוע עדן.

יהודה פרוידינגר:

שמאלה מישעיהו זה שטראוס.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה עדיין כדורסל, לא היה פעם, עדיין קיים.

יהודה פרוידינגר:

כן, כן, קיים, קיים.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה (לא ברור),

אמנון ארבל:

(לא ברור). כאן והפרויקט הוא כאן.

ישראל קלרמן:

נו.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה? תעשה רגע בשביל יוסי.

אמנון ארבל:

מרחק?

יוסי חביליו:

אחי, כמה זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, מרחק, תעשה.

אמנון ארבל:

אוירי או לא אוירי?

אליעזר ראוכברגר:

תעשה אוירי אפילו.

יוסי חביליו:

לא, תעשה מהצומת, למה? מלמטה. איפה שכתוב בית הרוואה,

ישראל קלרמן:

נו?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו מדברים על שטראוס 13.

ישראל קלרמן:

כמה?

אמנון ארבל:

,280

אליעזר ראוכברגר:

כמה אמרתי, 300 מטר לפחות?

יוסי חביליו:

לא, אבל מהצומת זה פחות.

אדיר שוורץ:

למה אנחנו,

אמנון ארבל:

אני מדבר על (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אמרנו, כן.

אמנון ארבל:

המתנגד משמה.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, זה אווירי.

אמנון ארבל:

היא טוענת לחריגה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יותר.

אליעזר ראוכברגר:

יותר.

יוסי חביליו:

לא הרבה יותר.

אמנון ארבל:

היא טוענת לחריגה ממדיניות החוק של הרכבת הקלה בגובה ונפח, מוסיף עומס גדול בשכונה וגם (לא ברור). ירושלים שקופה, נתן קרמר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ירושלים שקופה,

יוסי חביליו:

תגיד, זה מעניין,

אליעזר ראוכברגר:

נו, מה הוא רוצה?

יוסי חביליו:

הוא אומר שיש לו דברים,

אמנון ארבל:

לא יודע מה המעמד שלו אבל יש נושא אחד שהוא כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר שאין לו מעמד.

אמנון ארבל:

(לא ברור) תושבים מקומיים שגרים בשכונה בתחומי העיר ירושלים, פגיעה מהותית במתנגדים בקהילה החרדית, (לא ברור) נתפסת כגירוש וטרנספר מהשכונה ומהעיר, נוגדת לאינטרס הציבורי, פוגעת באוכלוסייה החרדית, היעדר סמכות של הוועדה להפקיד את התכנית במתכונתה החרדית, פרסום לקוי.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

יש לו,

יוחנן וייצמן:

מגילה.

אדיר שוורץ:

גירוש וטרנספר,

אמנון ארבל:

פרסום לקוי, (לא ברור) נושאים כלליים. בסדר.

אליעזר ראובברגר:

הוא כותב כמה מתוך הדיירים הקיימים היום הם חרדים?

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

לא, כשבן אדם אומר גירוש וטרנספר אז,

אדיר שוורץ:

אתה רוצה את הזה? יש שמה היום מעונות סטודנטים עם 80 סטודנטים. זה גירוש וטרנספר גם שלהם?

אליעזר ראובברגר:

לא, יש שם גם מגורים. לא, יש שם גם מגורים.

אדיר שוורץ:

בסדר, אבל זה לא טרנספר לא של אלה ולא של אלה.

אליעזר ראובברגר:

לא משנה, אני רוצה נתונים.

אמנון ארבל:

ההתנגדות (לא ברור) מאד ארוכה, יש טענה אחת שהוא כן העלה ואנחנו לאור זה עלינו על משהו שהוא יכול להיות בעייתי ואני רגע אסביר. יש פה למעשה, דיברתי גם עם נחום וגם עם מחלקת נכסים. יש פה היום, כשמסתכלים על החלקות,

יוסי חביליו:

מי זה נחום?

אמנון ארבל:

נחום רוזנברג זה היזם.

אליעזר ראוכברגר:

זה היזם.

יוסי חביליו:

אה, זה היזם של חסבון? הוא דופק את העירייה פה. יוחנן, אני אומר לך את זה בענק.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, רגע, תן לאמי פה,

יוחנן וייצמן:

הוא בונה בעיר, הוא מוסיף לנו, למה אתה,

אמנון ארבל:

אני אומר, יש פה היזם, הקו הכחול למעשה כולל,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מחפשים אנשים כאלה.

אמנון ארבל:

זה מתחם (לא ברור),

יוסי חביליו:

תחפש אותם אתה.

יהודה פרוידינגר:

כל הבנייה שלו מסתמכת על המנחת על הגג, והורידו לו את זה במחוזית.

דוברת:

אפשר?

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה עובדת שלי.

יוסי חביליו:

אה, מי זאת? שלום. תכיר לנו את העובדות.

אמנון ארבל:

עובדת חדשה במחלקה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, חברים,

יוסי חביליו:

מה שמך?

אמנון ארבל:

יש פה למעשה,

דינה:

דינה, נעים מאד.

יוסי חביליו:

יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

יש פה למעשה,

ישראל קלרמן:

אל תכירי אותו אבל, עזבי.

דינה:

מי יושב פה?

יוסי חביליו:

לא, לא, מצוין,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, שבי, שבי, שבי,

יוסי חביליו:

לא להסתיר, בואי לידי, מצוין.

אמנון ארבל:

לא כדאי לך, דינה, לא כדאי לך.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא כדאי ועוד שנייה ייכנסו מתנגדים.

יוסי חביליו:

אמי, רוב העובדים שלך אוהבים אותי. לא אגיד הכל, אבל רוב.

אמנון ארבל:

רוב העובדים?

אדיר שוורץ:

אטם באוזן ימין ואת מסודרת.

אמנון ארבל:

תראו, יש פה שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אתה יודע למה אוהבים אותך, עד שמכירים אותך.

אמנון ארבל:

יש פה, אתם רואים, זה הבניין למעשה,

יוסי חביליו:

אתה ואדיר, כולכם אנשים ממש נופת צופים, בין אדם לחברו, שפה,

ישראל קלרמן:

יוסי, זה לא יפה, הוא רוצה לדבר, אתה לא נותן לו.

אדיר שוורץ:

צוחקים קצת.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בין אדם לחברו.

יוסי חביליו:

זה לא מצחיק.

ישראל קלרמן:

ממש לא מצחיק.

אמנון ארבל:

אפשר, אפשר לדבר? תראו, (לא ברור) אתם רואים, היום יש את הבניין של הדוידקה שזה הבניין הזה, יש פה קו אפס, אתם רואים, זה שלושה בניינים לכיוון רחוב יפו, לכיוון הכיכר ולכיוון הנביאים. דיברתי עם מחלקת נכסים שהוא העלה את זה, יש פה היום חלקה 3. חלקה 3, למעשה, מסתבר שאפילו נכסים לא הכירו את החלקה הזאת, זה חלקה חדשה למעשה שנוצרה ממש בתקופה האחרונה בעקבות הסדר שמנסים לעשות פה. עכשיו, התכנית כרגע למעשה מבטלת את כל השטח הזה, פה, כל הקטע הזה הופך, מבטלת קטע גדול, כ-600 מטר, מייעוד דרך בחלקה הזאתי למגורים סחיר בבעלות שלו באיחוד וחלוקה. עכשיו, מה שנכסים טוענים, שהחלקה הזאתי, בעצם העירייה טוענת שהיא הבעלים של החלקה הזאתי, והוא טוען שהוא הבעלים. והתכנית כרגע נוגדת ל-, יש פה הליך כרגע של הסדר שהוא,

אליעזר ראובברגר:

מה זה נקרא הליך של הסדר? תסביר.

אמנון ארבל:

הקרקע פה לא מוסדרת, יש הרבה מאד חלקות,

יוחנן וייצמן:

הסדרה משפטית.

אמנון ארבל:

במרכז העיר שלא מוסדרות,

אליעזר ראובברגר:

אה, ההסדר לא קשור רק למחלוקת של מי ה-,

אמנון ארבל:

לא, לא, לא,

יוסי חביליו:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

פה ספציפית כן, כי החלקה הזאתי נוצרה כרגע בעקבות התהליך, והעירייה טוענת שזו חלקה בבעלות שלה,

יוסי חביליו:

דבר, דבר עם האנשים, יוחנן.

אליעזר ראוכברגר:

והוא טוען שלא נכון. עכשיו, דיברתי עם נכסים, דיברתי איתו, לא באמת היה לו הסבר לזה, והנכסים מאד, מאד לא מרוצים מהתהליך הזה,

עמנואל זלטס:

איך זה עמד בתנאי סף?

אמנון ארבל:

כי הם בעצם טוענים, זה מה שאמרה לי נכסים, שבשלב תנאי הסף הם העירו על זה שיש פה נכסים עירוניים,

עמנואל זלטס:

איך זה עמד בתנאי סף?

אמנון ארבל:

אבל החלקה עוד לא נוצרה אז, היא לא הייתה קיימת אז, היא נוצרה במהלך התהליך הזה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אני לא מבין, תן לו.

אמנון ארבל:

לכן, לכן התכנית כרגע, הוצע למעשה איחוד וחלוקה (לא ברור) שהיא הבעלים שלה והעירייה לא מקבלת תמורה, וזה כן בעיה והתייחסנו לזה במסגרת ההחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא מדבר עכשיו על התמורה, התמורה זה דבר אחד, ובעלות זה דבר שני.

אמנון ארבל:

זה אותו דבר. אם הבעלות היא של העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר שהעירייה מוותרת על זה, נאמר.

יוסי חביליו:

איך היא תוותר? רק מועצה יכולה לוותר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כשאני מדבר על עירייה אני מדבר מועצה.

יוסי חביליו:

לא, אבל כשאתה מדבר שיש,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור, אני אומר, בוא נאמר,

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל עדיין יש בעלות שצריך לעבור את ה-60% של הבעלות.

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ללא קשר, עוד לפני התמורות.

אמנון ארבל:

לא, זה סיפור אחר. יש פה סיפור של 60% הסכמות מתוך הבניין לפינוי בינוי, זה סיפור אחד.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אם אנחנו גם כן X,

אמנון ארבל:

אבל זה לא קשור לבניין, הרכוש המשותף של הבניין, כי אתה רואה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר, אם אנחנו X שעובר את ה-25%,

אמנון ארבל:

אבל אנחנו לא בחלקה, אתה רואה? יש כאן שתי חלקות נפרדות. חלקה אחת זה הבניין, בסדר? הבניין עצמו, אתה רואה את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים על המשולש.

אמנון ארבל:

הבניין הזה קיים, זה הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

שמה צריך 60% הסכמות וזה ההתנגדות של העורכי דין וההסכמות וכולי.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

זה סיפור אחר, זה קרקע בייעוד דרך, על זה אין מחלוקת, גם הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

והתכנית מציעה לבטל 600 מטר מהדרך, להפוך אותה לחלק מהמגרש שלו באיחוד וחלוקה.

יוחנן וייצמן:

ומה הולך להיות בה?

אמנון ארבל:

בניין חדש, סחיר לחלוטין.

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם,

יוסי חביליו:

הוא גונב ממנו שטח.

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, הוא לוקח, אבל עוד פעם, אמי, אתה לא עונה למה שאני אומר.

אדיר שוורץ:

זה בעצם לגרוע,

אליעזר ראוכברגר:

הבן אדם מגיש קו כחול,

אדיר שוורץ:

זה לגרוע מקו הדוידקה.

אליעזר ראוכברגר:

בלי תכנית, על שטח שלנו.

אמנון ארבל:

נכון,

יוסי חביליו:

נכון.

אמנון ארבל:

אבל זה לא קשור ל-60% הסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא קשור ל-60% הסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בגלל שאם אתה מגדיל את הקו הכחול, אתה צריך לקבל 60% הסכמות מכל בעלי הקו הכחול.

אמנון ארבל:

לא, לא, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי זה דברים נפרדים. יש לך שני דברים נפרדים בהוכחת בעל עניין בקרקע. נושא אחד זה הנושא של בעל עניין בקרקע לצורך הגשת תכנית פינוי בינוי, שזה 60% הסכמות מהבניין, מבעלי הנכסים בבניין. זה סיפור אחד.

אליעזר ראוכברגר:

לא מבעלי הקרקע?

אמנון ארבל:

לא, שניה, זה סיפור אחד. הנושא השני, נניח שיש עכשיו תכנית (לא ברור) כל החלקות, בסדר? ואתה בעלים של אחד, הוא בעלים של אחד. על פי היום החוק אתה יכול להגיש תכנית אם אתה בעלים של 60% מהבעלים בחלקות האלה, ואם אתה יש לך, נגיד החלקה של העירייה היא קטנה, היא קטנה, לא, זה רק 66% לדעתי. זה רק 75. אבל אם אתה היום בעלים של, נגיד לצורך העניין במקרה הזה 85% מהקו הכחול של התכנית,

עמנואל זלטס:

אז אתה יכול להגיש.

אמנון ארבל:

והשאר זה של בבעלות של העירייה למרות שהוא טוען שלא, אתה יכול להגיש תכנית.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אמרת (לא ברור) 85%, אני מדבר על שיש לנו מעל 25%.

אמנון ארבל:

אין לך אבל, יש לך 600 מטר מתוך קרקע של, אני אגיד לך כמה,

עמנואל זלטס:

לא, חלק, חלק, חלק.

יוחנן וייצמן:

חוקי הוא בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אז (לא ברור) שאין לו את ה-25%. אין להם את ה-25%.

אמנון ארבל:

גם ה-25%,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה, הוא הולך,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר,

יוחנן וייצמן:

לעשות (לא ברור) שלא בהסכמה? איך אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה הבנתי. יש לו טענה,

יוסי חביליו:

יוחנן, יוחנן, יש לו טענה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו טענה שאנחנו כן 25%.

יוסי חביליו:

יש 34%, טוען קרמר.

אליעזר ראוכברגר:

קרמר לא מעניין.

יוסי חביליו:

לא, אבל אתה רואה שמה שאמר קרמר פתאום יוצא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוסי חביליו:

לפחות חלקית,

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח.

יוסי חביליו:

שנכסים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שלא.

אמנון ארבל:

לא, חלק,

יוסי חביליו:

רגע, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שאנחנו רק 15%.

יוסי חביליו:

אבל התכנית קודמה בלי שבכלל ידעו שאנחנו 15% או 34%, בלי שאדון רוזנברג ישב איתנו, שייתן לנו קומות בבניין.

אליעזר ראוכברגר:

למה? הוא אומר שכן יושב ויש חילוקי דעות,

אמנון ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

לא עם הנכסים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שהוא יושב עם הנכסים יש חוסר הסכמה.

אמנון ארבל:

לא, לא יושב עם הנכסים. כי הוא טוען (לא ברור) שהחלקה הזאת בבעלות שלו, הוא טוען את זה.

אליעזר ראוכברגר:

החלקה הזאת של הדרך?

יוסי חביליו:

כן.

אמנון ארבל:

כן. זה מה שהוא טוען.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה גם כן, זה גם כן,

יוסי חביליו:

אבל יוחנן, זה לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה גם כן חילוקי דעות שיש בעמדה.

יוסי חביליו:

מה שישבנו עליו שאומר,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

היה פעם שישבנו אני ואתה,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, בוא, בבקשה, לא קיבלת רשות דיבור. עדיין, עדיין הוא אומר,

אמנון ארבל:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

כן? שהוא זה שלו. אומרת עיריית ירושלים, לא משנה אם באמצעות מחלקת נכסים או באמצעות תכנון, זה לא משנה,

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שלך, זה שלנו.

יוסי חביליו:

נכון.

אמנון ארבל:

נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ועדיין, יש בזה פחות מ-25%, גם בוויכוח.

יוחנן וייצמן:

הוא רשאי להגיש תכנית.

אמנון ארבל:

נכון, אז הוא רשאי להגיש תכנית, אבל התכנית עדיין עושה (לא ברור) איחוד וחלוקה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

זה סיפור אחר כבר.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה בסדר, זה כן, זה אני מסכים איתך.

אמנון ארבל:

אני רק מראה את התשריט רגע,

יוחנן וייצמן:

איך החלקה הזאתי הייתה בגלגול הקודם, לפני שעשו?

אמנון ארבל:

היא לא הייתה חלקה נפרדת.

יוחנן וייצמן:

אז איך ה-600 מטר האלו הגיעו לעירייה? אולי הוא צודק בכלל?

אמנון ארבל:

לא, התכנית כרגע מעירה, תסתכל פה בתכנית, שניה, אני אסביר לך.

יוחנן וייצמן:

עזוב, לפני התכנית,

אמנון ארבל:

לא, בתכנית דווקא.

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים את גבריאלי. זאת אומרת, לא,

אמנון ארבל:

לא, השאלה, גבריאלי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני יודע, התכוונתי. אז את מנחם גרשוני.

אמנון ארבל:

תסתכל, גם אתה לא יכול.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה, אתה מעלה באוב אנשים?

יוחנן וייצמן:

לא, אנשים שיסבירו לי מה קורה במדידות. אני באמת,

אמנון ארבל:

לא, זה לא קשור למדידות.

יוחנן וייצמן:

זה תחום שאני לא מכיר אותו.

אמנון ארבל:

תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה קשור (לא ברור) החלקה.

אמנון ארבל:

אבל תסתכל,

יוחנן וייצמן:

אבל החלקה לא נולדת מאפס.

אמנון ארבל:

תסתכל רגע. לא, החלקה, לא, לא, תסתכל.

אליעזר ראוכברגר:

אולי הפקיעו את זה?

אמנון ארבל:

אני אסביר את זה עוד פעם, לא, לא, שניה. כשבאים לעשות הסדר, רגע, פה.

יוחנן וייצמן:

בא משרד המשפטים,

אמנון ארבל:

שניה, שניה, כשבאים לעשות הסדר, גם אם החלקה הזאת עכשיו לא היה 1 ו-3, הכל היה חלקה אחת גדולה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

עדיין יש פה שני, אין מחלוקת שיש פה שני ייעודי קרקע שונים, יש פה את מגרש 1 שהוא הסחיר, שעליו יש בניין, ויש את הייעוד דרך. עכשיו, באופן טבעי כשעושים הסדר מתחשבים גם בנושא הסטטוטוריקה, ולכן יצרו את חלקה 3 כרגע, שהיא החלקה שבייעוד דרך כולה. עזוב רגע מי הבעלים שלה, בסדר? סיפור אחר.

יוחנן וייצמן:

אהה.

אמנון ארבל:

אבל במסגרת ההסדר מנסים להסדיר, לעשות התאמה של ההסדר לייעודי הקרקע. ולכן במקום שיש לך דרך נותנים לזה חלקה נפרדת, וזה החלקה 3 הזאת. עכשיו, בתכנית,

אליעזר ראובברגר:

איך יכול להיות דרך, איך יכול להיות דרך שמייצרים בבעלות פרטית?

יוחנן וייצמן:

אם לא הייתה הוראת הפקעה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אם היא לא הופקעה, אז בוודאי שיכול להיות.

אליעזר ראובברגר:

אם היא לא הופקעה?

אמנון ארבל:

בוודאי. עכשיו, מה שהוא עושה בתכנית, ואני רגע חוזר לתשריט שלו, שזה כאן, פה הוא כרגע מבטל את כל הקטע הזה,

ישראל קלרמן:

אבל בסוף (לא ברור) כן להפקיע אותם.

אמנון ארבל:

תסתכל, וייצמן,

עמנואל זלטס:

הדרך פה יותר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, אני מנסה להבין מה,

אמנון ארבל:

לא, תסתכל, זה חשוב. כל הקטע הזה שיש בו ביטול דרך באדום גם בחזית רחוב יפו וגם פה בכיכר, למעשה, יש פה ביטול דרך. זה כ-600 מטר שכרגע הוא משנה מייעוד דרך לייעוד סחיר, והעירייה אומרת, זה שלי ואתה צריך לשלם לי. אם תכנונית הוועדה חושבת או מהנדס העיר חושב, וועדה מקומית חושבת,

יוחנן וייצמן:

לוותר על זה.

אמנון ארבל:

תכנונית, לא, שנכון תכנונית, תאשרו את זה תכנונית, אין בעיה, אבל קניין, (לא ברור) פה תמורות לעירייה בשווי של ה-600 מטר האלה.

ישראל קלרמן:

וואו.

יוסי חביליו:

וזה חוץ מהתמורות הרגילות.

יוחנן וייצמן:

אבל למה,

אמנון ארבל:

כן, חוץ מהפרוגרמה.

יוסי חביליו:

כן.

יוחנן וייצמן:

למה שנרצה להפקיע את המדרכה? זה מה שאני מנסה להבין. יש לנו,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו,

יוסי חביליו:

אבל למה, יש פה טענה של קרמר שצריך לבדוק אותה, ש-34% יש לנו.

אמנון ארבל:

אני לא יודע, אני לא יודע להסביר את קרמר, חברים, אני באמת,

יוסי חביליו:

בסדר, יכול להיות שצריך לדבר איתו,

יוחנן וייצמן:

חמור מאד.

אמנון ארבל:

אתה,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

אתה רוצה לדבר עם מתנגדים, תדבר עם מתנגדים. אני לא יכול,

יוסי חביליו:

בסדר, אתה אומר שכמה יש לנו. 15% ?

אמנון ארבל:

אני רק אומר לגבי מה שאתה אומר, אנחנו דיברנו במסגרת ההמלצה של הוועדה המקומית, ששאל אותי ישראל, ב-29.3.23, אנחנו ביקשנו כלפי רחוב יפו, יש לתקן את התכנית באופן שיישמר מרחק של 5 מטר לפחות מגבול המגרש הסחיר ועד לגב תחנת הרכבת הקיימת למגרש בייעוד דרך,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

שניה, תן לו לסיים.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו שיהיה 5 מטר למעשה שטח של מדרכה אחרי תחנת הרכבת.

אדיר שוורץ:

אמי,

אמנון ארבל:

כן?

אדיר שוורץ:

הוא מתכנן לפגוע בכיכר הדוידקה?

אמנון ארבל:

הוא הורס את כל הכיכר, מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה התשריט של (לא ברור).

אמנון ארבל:

כן, בסדר, אבל אתה רואה שאין פה חלקה נפרדת,

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

חלקת הדרך הזאתי, שאתה רואה פה את הדרך כאן ואת הדרך כאן,

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל היא אמורה להיות,

אמנון ארבל:

היא חלק מהחלקה הזאתי עדיין.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל היא אמורה להיות מופקעת.

אמנון ארבל:

היא אמורה להיות מופקעת, בוודאי. על זה ש-, על זה שזה ייעוד דרך אין מחלוקת, וייצמן.

ישראל קלרמן:

בוודאי שהיא מופקעת,

אמנון ארבל:

וייצמן.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה ייעוד דרך וזה אמורה להיות הפקעה.

ישראל קלרמן:

וודאי.

אמנון ארבל:

אין דבר כזה ייעוד דרך שלא מיועד להיות הפקעה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את ההפקעה, רק הוא אומר, לשלם אתה צריך.

יוחנן וייצמן:

העירייה כן צודקת.

ישראל קלרמן:

וודאי.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

תשמע, אולי בשמאות זה מתחת לקו או דברים כאלה.

אמנון ארבל:

אם זה בבעלות של העירייה אני לא יודע אם צריך הפקעה, אבל אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בואו, בואו, חברים, אני רוצה, יש לנו כבר מוזמנים ואני רוצה גם לתת,

יוסי חביליו:

כן, הם בחוץ, הם הגיעו.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) ההמלצה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בוודאי. אני לא יודע, אני לא יודע בכלל אם אני יכול להתקדם.

אמנון ארבל:

כן, אנחנו בעניין הזה חשבנו,

יוסי חביליו:

או לדחות או להוריד מסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

חביליו, אתה בעד, על התכנית הקודמת הצבעת שאפשר כן לעשות על שטחים עירוניים.

יוסי חביליו:

מה? אמרתי שצריך לחשוב למצוא פתרון,

ישראל קלרמן:

איפה?

יוסי חביליו:

שיש שמה גן ילדים. זה אנשים שאין להם מה לאכול.

ישראל קלרמן:

לא, אמרת, אמרת,

יוסי חביליו:

לא על היזמים, אוקי, יזמים זה משהו אחר. אני נגד, תצביע אתה בעד,

ישראל קלרמן:

לא, אבל לא הסכמת עם אמי,

יוסי חביליו:

שגונבים את העירייה.

ישראל קלרמן:

אבל למה לא הסכמת עם אמי?

יוסי חביליו:

אני כל מקרה דן לגופו, אל תקשקש. האנשים האלה, אין להם מה לאכול, יש שמה גן ילדים. לא היזם הזה שחותך עליך קופות של מאות מיליונים. ראינו מה עשה ב(לא ברור) הנשיא.

חיים כהן:

מה זה, הדוידקה?

יוסי חביליו:

כן, הדוידקה, רוזנברגר.

חיים כהן:

מה אתה רוצה, שאני אהיה נגד?

יוסי חביליו:

כן.

חיים כהן:

אז אני אהיה נגד.

יוסי חביליו:

תודה.

אמנון ארבל:

זה מה ש (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

לא, אבל אמרו שיש שטחים של העירייה והוא אומר שזה שלו. רגע, אני אכתוב לקרמר למה יש לו הוכחה שזה 34%.

חיים כהן:

קיבלת מייל? הוא שלח מייל.

יוסי חביליו:

כן, כן, כן.

חיים כהן:

תשאל את וייצמן ישר, מה אתה שואל אותו?

יוסי חביליו:

אז שאלתי את וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה? וייצמן אמר שבתכנית הקודמת הצבעת בעד.

חיים כהן:

(לא ברור) הולך לשאול את קרמר, שישאל אותך.

יוסי חביליו:

מה אתה אומר שהוא אמר 34%?

אמנון ארבל:

זה מה שרשמנו בהמלצה.

יוסי חביליו:

מה, מה רשמתם?

אמנון ארבל:

לעניין הזה. תקרא, אם לא קראת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש פה שני דברים שאני מתייחס אליהם. אלף יש פה את ההתנגדות של העורך דין הזה שטוען שיש פה,

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אין פה מספיק חתימות ואין פה מספיק,

אדיר שוורץ:

אז זה, אבל זה בסמכות מחוזית.

יוסי חביליו:

לא להמליץ לתת תוקף, מה פתאום? תמחק את הסוף.

אמנון ארבל:

למה?

יוסי חביליו:

למה? שלא יודעים מה עם החתימות, שגוזלים לנו שטחים, בשום פנים ואופן לא.

אמנון ארבל:

אז מה ההמלצה תהיה?

יוסי חביליו:

המלצה, או להוריד מסדר היום או לדחות את התכנית.

אדיר שוורץ:

אני אומר, אנחנו צריכים להיות עקביים. תמיד אנחנו אומרים שאנחנו לא מתעסקים בעניינים האלו בתכניות בסמכות מחוזית, תמיד.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוסי חביליו:

גונבים לעירייה שטח.

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור),

אדיר שוורץ:

לא על זה אני מדבר, יוסי.

יוסי חביליו:

גם על החתימות.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) להתנגדויות.

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא, הוא מתכוון להתנגדויות לא מזמינים לפה, אבל אנחנו דנים בזה, בוודאי,

אדיר שוורץ:

לא, אני יודע שלא מזמינים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל יש, הוא טוען שיש לו 26%, אני יכול לתת לו להתקדם:

אדיר שוורץ:

לא, זה בעיה גדולה, אני מסכים איתך.

אליעזר ראוכברגר:

המון פעמים אנחנו דחינו את ההכרעה, אמרנו, תבוא, תוכיח לנו כמה יש לך.

יוסי חביליו:

נכון.

אדיר שוורץ:

לדחות את ההכרעה נשמע לי בסדר גמור.

יוסי חביליו:

בסדר, לדחות בסדר, שיוכיח. וגם בינתיים צריך לבדוק את הבעלות מול הנכסים.

יהודה פרוידנגר:

רגע, באמת (לא ברור) על הבעלות, לייזר.

יוסי חביליו:

יעשו לנו בית ספר. אנחנו מאשרים את התכנית, והעירייה תלך איתו למשפטים.

אדיר שוורץ:

לייזר, אני חושב שביחד עם זה, ביחד עם הסוגייה של השטחים והעירייה וכן הלאה, בוא נוריד את זה מסדר היום, נקבל תשובות ברורות על העניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אומר לך יוחנן ש (לא ברור) ,

יהודה פרוידנגר:

אבל אם אנחנו נכתוב שהבעלות,

אדיר שוורץ:

אז נגיע למחוזית, קודם כל יש לנו חבר חדש במחוזית.

יוסי חביליו:

נכון.

אדיר שוורץ:

סתם. אבל נגיע למחוזית,

יוחנן וייצמן:

הוא לא חבר שם.

אדיר שוורץ:

נעמוד על ה-,

יוסי חביליו:

אבל זה בהתנגדויות יהיה, אני, בעיה.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) שאין התנגדויות לא יכול לבוא,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) על חשבונך.

אדיר שוורץ:

לא.

יוסי חביליו:

אבל אני אבקש דיון במליאה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) על חשבונך.

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול לבוא בהתנגדויות,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) על חשבוני, אבל לא בוועדה להתחדשות.

ישראל קלרמן:

התנגדויות אתה לא מוזמן.

יוסי חביליו:

בהתחדשות אני אהיה בוועדה.

ישראל קלרמן:

אבל בהתנגדויות אתה לא יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, גם בהתחדשות אתה לא יכול להיות.

יוסי חביליו:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא חבר.

יוסי חביליו:

אני אהיה חבר.

אליעזר ראוכברגר:

אם תמונה, מעולה.

יוסי חביליו:

נכון, אני דורש את זה, נראה מה יהיה.

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי נכון להיום.

יוסי חביליו:

רגע, אתה חבר שם?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

מי השניים שחברים? אתה ואדיר.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר ואני.

יוסי חביליו:

אז אני מחליף את אדיר.

אדיר שוורץ:

בהצלחה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא חבר,

יוסי חביליו:

לא בהתחדשות עירונית, תב"ע נקודתית.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא חבר, אתה ממלא מקום.

ישראל קלרמן:

ממלא מקום של מה?

חיים כהן:

אני מ"מ.

יוסי חביליו:

מה זה מ"מ?

חיים כהן:

אני ממלא מקום, אני לא חבר.

יוסי חביליו:

אה, ממלא מקום,

אליעזר ראוכברגר:
אמרת, אתה ממלא מקום.

יוסי חביליו:
בסדר, שלו.

חיים כהן:
מה זה?

יוסי חביליו:
שלו.

חיים כהן:
של מי?

יוסי חביליו:
או שלו או שלו.

ישראל קלרמן:
של אדיר, של אדיר.

אמנון ארבל:
(לא ברור) במחוזית אגב?

יוסי חביליו:
בסדר, תישאר בהמלצה שלך.

(צוחקים)

חיים כהן:
אני ממלא מקום של רביץ.

יוסי חביליו:
בסדר.

אדיר שוורץ:

אולי תחליף את רביץ? מה אתה עליו בא?

יוסי חביליו:

בסדר.

אדיר שוורץ:

אבל בקיצור, בוא נוריד את זה מסדר היום, נקבל תשובות טובות,

ישראל קלרמן:

לא, לא (לא ברור) המחוזית הוא אומר לך.

אליעזר ראובברגר:

מה עושים עם מה שאומר יוחנן,

יוסי חביליו:

מה, מה הוא אומר? לא שמעתי.

אליעזר ראובברגר:

שהמחוזית תדון.

יוסי חביליו:

אז לדחות את זה, להמליץ לדחות, אין ברירה. שנראה מה הם יעשו. שילכו לבית משפט כל המתנגדים, נעזור להם עם ההחלטה שלנו.

חיים כהן:

אני בעד ההחלטה הזאת.

אליעזר ראובברגר:

בעד מה?

חיים כהן:

לדחות.

יוסי חביליו:

לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את התכנית או לדחות את ההכרעה?

חיים כהן:

את ההכרעה.

יוסי חביליו:

לדחות את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הוא רוצה לדחות את התכנית.

חיים כהן:

לא, אני מדבר לדחות את ההכרעה בגלל שהדברים לא ברורים.

יוסי חביליו:

אז אולי תדבר עם שירה, תגיד לה, תקשיבי, יש לך שתי אופציות, אם את מסכימה ש-

(צוחקים)

יוסי חביליו:

כמו שעשית בארמון הנציב, מה, מה. התקשרת ל(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אולי, אולי, אולי אתה כחבר חדש תתחיל,

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? כבר התקשרתי אליה פעמיים, היא לא עונה לי. חכה, חכה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

נתקשר אליה עוד שבוע, היא גם לא תענה לך.

יוסי חביליו:

חכה. אז אני, לא, יש לי מהלכים אחרים. יש לי מהלכים אחרים.

חיים כהן:

לייזר, לייזר,

יוסי חביליו:

באתי איתה בטוב, היא לא עונה לי,

חיים כהן:

שנייה, שניה, יוסי,

יוסי חביליו:

נלך בבינוני.

חיים כהן:

אני מציע לדחות את ההכרעה,

אליעזר ראובברגר:

בוא הנה, ראית כמה זמן ארך עד שצירפו אותך לקבוצה. כמה התחננת.

יוחנן וייצמן:

אותי אפילו לא צירפו לקבוצה.

חיים כהן:

אני מציע לדחות את ההכרעה בגלל הדברים שלא ברורים,

אליעזר ראובברגר:

נו?

חיים כהן:

זה מה שאני אומר.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

ומה יהיה עם המחוזית?

ישראל קלרמן:

אבל לא, (לא ברור) המחוזית.

יוסי חביליו:

אז המחוזית תדון.

חיים כהן:

אבל רגע, רגע,

יהודה פרוידינגר:

אבל למה אי אפשר להעביר להם את המסר הזה?

חיים כהן:

אבל רגע, רגע, אני מנמק למה, אני מנמק למה אני דוחה את ההכרעה. סליחה, ישראל, אני לא הפרעתי לך. ישראל, לא הפרעתי לך.

ישראל קלרמן:

לא מפריע לך.

חיים כהן:

אני אומר, מה אתה אומר לי לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

בזום.

חיים כהן:

לייזר,

יוסי חביליו:

תקשיב לו, ואחרי זה אני רוצה (לא ברור),

חיים כהן:

לדחות את התכנית עד בירור הנושאים שלא ברורים. אני חושב, כשנמק את הדחייה,

אדיר שוורץ:

וייצמן, למתי זה משובץ למחוז?

חיים כהן:

גם המחוזית תצטרך להתייחס לדברים הלא ברורים.

אליעזר ראובברגר:

אבל במחוזית זה עמד בתנאי סף.

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

במחוזית זה עמד בתנאי סף.

חיים כהן:

עדיין, אבל יש לך בעיה עם ההסכמות. יש לך כל מיני דברים, הם יצטרכו להתייחס לזה אם הם ידונו.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, מה אתה אומר, יוסי?

יוסי חביליו:

אני יש לי הצעת פשרה משפטית. תקשיבי, אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

יוסי חביליו:

אנחנו יכולים לקבל היום החלטה שאנחנו ממליצים לדחות את התכנית. עם זאת, במידה והוועדה המחוזית תחליט להמתין, אז אנחנו נקיים פה דיון נוסף, אחרי שנקבל את כל הנתונים. עכשיו, למה

זה חוקי? כי זה לא מצב כמו שהיה בקוקייה שאתה מקבל החלטה, ופתאום בא גורם ג', מהנדס העיר או מי, ואומר לך, תעשה חוזה. זה לא חוקי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר לדון בזה,

יוסי חביליו:

אבל אם אנחנו מראש, אילנית, אומרים את זה, אין בעיה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין בעיה לדון פעם נוספת.

יוסי חביליו:

לא, אנחנו נחליט,

אליעזר ראוכברגר:

לא, להחזיר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם מחליטים מראש.

אליעזר ראוכברגר:

להחזיר לדיון אין שום בעיה.

יוסי חביליו:

אז לכן אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

גם אם לא מחליטים אני יכול להביא את זה עוד פעם.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אני סוגר אותך, שיהיה יותר תקין.

אליעזר ראוכברגר:

השאלה, השאלה היא דבר אחד, האם מבחינת הוועדה המחוזית, כן? יש נפקות בין לדחות את ההכרעה לבין לדחות את התכנית.

יוסי חביליו:

אני חושב שכן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שכרגע.

יוסי חביליו:

כי אני אומר לך, אם הם מצפצפים עלינו ובאים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם אנחנו מכניסים בתוך ההחלטה את הסיבות,

חיים כהן:

מנמקים,

אליעזר ראוכברגר:

למה אנחנו דוחים את ההכרעה,

חיים כהן:

מנמקים, זה מה שאני אומר.

אליעזר ראוכברגר:

שבהם אנחנו אומרים, יש פה התנגדויות שמדברות על כך שאין לו את ה-60%,

חיים כהן:

וגם אין לו את החתימות,

אליעזר ראוכברגר:

ויש את (לא ברור) הוא מדבר על 26%, הם מדברים על 60%. זה לא שהוא אומר 58 וחסר 2 חתימות. רגע, ויש את המחלוקת עם הנכסים על השטחים שלנו, כן? שני הנימוקים האלה, לכן אנחנו דוחים את ההכרעה.

חיים כהן:

ואנחנו נדון.

יוסי חביליו:

אני אתייחס. אני חושב ש-,

אליעזר ראוכברגר:

ולא היה הצטרפות.

חיים כהן:

הרי הם לא יוכלו, לכן לא יוכלו לדון בלי להתייחס לזה. מאד פשוט.

יוסי חביליו:

תראה, אני אגיד לך ככה,

יהודה פרוידינגר:

איך הם ידונו?

יוסי חביליו:

קודם כל ההצעה, ההצעה של חיים,

יהודה פרוידינגר:

איך הם ידונו עם סיבה כזאת?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

יוסי חביליו:

הם יכולים.

אליעזר ראוכברגר:

הם ידונו.

יהודה פרוידינגר:

הם לא יכולים לדון, עם סיבה כזאת,

אליעזר ראוכברגר:

איך הם ידונו,

יהודה פרוידינגר:

כשיש סיבה כזאת?

יוסי חביליו:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא, תגיש, אני מציע להגיש בקשה ל-40 קומות על רחבת הכותל וטראה איך,

חיים כהן:

לא, לא, לא, ליזר, אבל אם זה,

אליעזר ראוכברגר:

טראה איך הם דנים.

יוסי חביליו:

ליזר,

חיים כהן:

אם זה ההכרעה שלנו עם הנימוקים האלה, אם הם ידונו ולא תהיה התייחסות, אנחנו יושבים שמה,

דובר:

נכון,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא יושב שמה אבל.

חיים כהן:

ויכולים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר,

ישראל קלרמן:

זה התנגדויות, אתה לא יושב.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) התנגדויות כאן.

חיים כהן:

אין הצטרפות, מותר לי לשבת, בהצטרפות אסור.

ישראל קלרמן:

לא קשור.

חיים כהן:

כן קשור.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ירושלים לא יושבים בהתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא, כשהתחדשות בהתנגדויות,

חיים כהן:

התחדשות בהתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

כשאנחנו לא הצטרפנו, אנחנו כן יושבים.

חיים כהן:

כשאנחנו לא הצטרפנו, אנחנו יושבים.

ישראל קלרמן:

זה התחדשות?

חיים כהן:

בטח.

אליעזר ראוכברגר:

בטח, זה פינוי בינוי.

חיים כהן:

זה התחדשות.

עמנואל זלטס:

כן, כן.

אדיר שוורץ:

הוא צודק במה שהוא אומר.

ישראל קלרמן:

אם זה עבר במליאה?

אדיר שוורץ:

וועדת,

חיים כהן:

במליאה זה (לא ברור),

אדיר שוורץ:

וועדת התחדשות היא כמו וועדת התנגדות רק בענייני זה כשאתה מגיש, לא סתם.

חיים כהן:

נכון, נכון.

יוחנן וייצמן:

גם על ההחלטה הראשונית שלה אין,

חיים כהן:

לכן אני חושב, אני חושב שההחלטה שאתה אומר,

יוסי חביליו:

אבל מה אכפת לך מה שאני אומר? זה די דומה.

חיים כהן:

אבל מה אכפת לך? מה?

יוסי חביליו:

כי אני חושב שאם זה יגיע לבית משפט, מה, אצלי,

חיים כהן:

לא יגיע לבית משפט, להיפך, המחוזית יהיו חייבים להתייחס לטענות שלנו.

יוסי חביליו:

אבל גם אם אתה ממליץ לדחות זה אותו דבר.

חיים כהן:

לא, לא נכון. כי אתה אומר לדחות, (לא ברור), אני בא ואומר, לא,

יוסי חביליו:

ההבדל בינינו הוא קטן.

חיים כהן:

נכון.

יוסי חביליו:

אני חושב ש-,

חיים כהן:

לייזר, אני חושב,

אדיר שוורץ:

לדעתי להוריד מסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההכרעה ולהוריד מסדר היום.

חיים כהן:

לא משנה, להוריד את ההכרעה ולנמק את הנימוקים.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה דעת רוב החברים,

חיים כהן:

גם יוסי מצטרף.

יוסי חביליו:

לא, אני חושב שאני יותר טוב,

אדיר שוורץ:

ולנמק באופן מאד מאד ברור למה,

אמנון ארבל:

לא להוריד מסדר היום כי היה דיון, אנחנו לא הורדנו.

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההכרעה.

אדיר שוורץ:

לדחות את ההכרעה מהנימוקים,

יוסי חביליו:

אני שואל אותך,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, לא לדבר כולם ביחד.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) לעניין א' ולעניין ב'.

אליעזר ראוכברגר:

הנימוקים כמו שדיברנו.

אדיר שוורץ:

נכון.

חיים כהן:

וגם יוסי מצטרף.

יוסי חביליו:

כן, אני, שניה, אני מוכן להצטרף לחיים,

חיים כהן:

לא לחיים, וללייזר.

יוסי חביליו:

ללייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לכולם, לכולם, גם אדיר, מה.

יוסי חביליו:

אני חושב שזו החלטה טובה ונכונה. אני חושב שההצעה שלי, ואולי נשאל את אמי מה דעתו, ויוחנן, שאנחנו מבקשים לדחות את התכנית, עם זאת, והיה וועדה מחוזית תקבל את הבקשה ולא תדון אנחנו נדון עוד פעם, בעיניי זה טיפ טיפה יותר חזק. מה אתה חושב?

אמנון ארבל:

לא הבנתי מה אתה מציע.

ישראל קלרמן:

הוא רוצה היום לדחות,

אמנון ארבל:

אם אתה דוחה את התכנית אין עוד דיון.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני משאיר לי סעיף להחזיר את זה, אז אם הם לא ידונו,

עמנואל זלטס:

איך אתה יכול להחזיר?

יוסי חביליו:

אני יכול, תשאל,

אמנון ארבל:

אין שום משמעות.

ישראל קלרמן:

אבל אילנית אמרה שאין דבר כזה. יוסי,

אמנון ארבל:

יוסי,

יוסי חביליו:

למה? היא אמרה,

אמנון ארבל:

יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

כן, כן, ברור,

אמנון ארבל:

יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לחזור,

יוסי חביליו:

לא, אני גם כותב את זה מראש,

אליעזר ראוכברגר:

גם אם לא תכתוב מראש,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להביא את זה,

יוסי חביליו:

אז אני מחזק את זה,

אמנון ארבל:

יוסי, יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

כמו תיקון החלטה.

אמנון ארבל:

שאלת אותי, נכון?

יוסי חביליו:

נכון, אבל דקה, אני רק אשלים לפני שאתה עונה. אני, נכון שהיושב ראש יכול להביא עוד פעם, אבל יש לזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אבל יש לזה כללים,

אליעזר ראוכברגר:

יש יותר משמעות אם כתבת מראש, אני מסכים.

יוסי חביליו:

נכון. אם אתה כותב את זה מראש,

אליעזר ראוכברגר:

מסכים איתך.

יוסי חביליו:

אז אני חושב שמבחינת המשפטי אתה מחזק את זה. אנחנו, והנה אילנית אומרת לך,

אמנון ארבל:

אין לזה שום משמעות.

יוסי חביליו:

אנחנו ממליצים לדחות את התכנית בגלל שאנחנו חוששים שזה יידון במחוזית.

אמנון ארבל:

לא, אתה לא יכול גם להגיד את זה.

יוסי חביליו:

למה אני לא יכול?

אמנון ארבל:

כי אם אתה רוצה לדחות את התכנית אתה צריך לנמק למה אתה דוחה את התכנית.

יוסי חביליו:

אז אני ממליץ, יש פה שטחים שלנו, יש פה מיליון נימוקים.

אמנון ארבל:

לא מחשש למה המחוזית ידונו או לא ידונו, זה לא טענה.

חיים כהן:

לא, לא,

יוסי חביליו:

בסדר, אני ממליץ,

אמנון ארבל:

לדחות את התכנית כי,

יוסי חביליו:

בסדר,

אמנון ארבל:

אני ממליץ כי א' ב' ג' ד',

חיים כהן:

תכנוני.

יוסי חביליו:

אז אפשר לנסח,

חיים כהן:

תכנוני.

אמנון ארבל:

נכון.

יוסי חביליו:

אני ממליץ לדחות כי א' ב' ג' ד', עם זאת,

אמנון ארבל:

משפטית, תכנונית,

יוסי חביליו:

לא משנה. עם זאת, ככל שהנושא לא יידון במחוזית ויהיה בדיקה של הנתונים, אנחנו נביא את זה לדיון נוסף פה.

חיים כהן:

אני חושב,

יוסי חביליו:

החלטה משפטית בטון. תשאל אותה.

חיים כהן:

אני חושב שההצעה שכולם מובילים אותה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול גם באותה מידה לדחות את ההכרעה.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

לדחות את ההכרעה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) ייעוץ משפטי.

ישראל קלרמן:

אמי, למה, למה?

יוסי חביליו:

יוחנן, מה אתה חושב?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אתה יכול גם לדחות, באותה מידה,

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא רוצה לדחות,

אמנון ארבל:

(לא ברור) רוצה לדחות את התכנית,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

(לא ברור) רוצה לדחות את התכנית.

יוסי חביליו:

אני, אני, לייזר, מה אתה חושב? אני לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר גם לדחות את ההכרעה עם נימוקים.

אליעזר ראוכברגר:

הרוב פה רוצים לדחות את ההכרעה, אני לא,

חיים כהן:

לדחות ולנמק.

אליעזר ראוכברגר:

לא הולך נגד הרוב.

אדיר שוורץ:

לדחות באופן מנומק,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

זה בסדר גמור, זה מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לנמק את זה טוב, כמו שדיברנו פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לנמק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שאם זה יגיע למחוזית,

אדיר שוורץ:

נכון. לא, חשוב שהם יראו נימוקים, שיהיה כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. טוב, חברים, מקובל?

אדיר שוורץ:

כן.

חיים כהן:

מקובל.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מקובל על כולם, פה אחד.

יוסי חביליו:

אז אולי שאמי ינסח ויביא לנו את זה אחר כך.

אמנון ארבל:

לא, דוחים את זה משתי סיבות,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

אחד, הנושא, לבדוק את הטענות,

אליעזר ראוכברגר:

שלוש סיבות. שלוש סיבות. יש עוד סיבה.

יוסי חביליו:

כן, אני גם חושב שהגובה מופרז פה, תשאיר לי את זה פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל זה לא הנושא עכשיו. יש פה,

אדיר שוורץ:

לא היה התנגדות לעניין הגובה, אתה לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יוסי,

אדיר שוורץ:

היה התנגדות על המתאר, לא על הגובה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

גם על הגובה, תקרא.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יש פה,

יוסי חביליו:

אמרו פה 30 קומות, אתה לא זוכר? 24 או 30.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, זה לא משנה, זה,

יוסי חביליו:

זה יידון בדיון שיהיה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל המתאר לא מדבר על פינוי בינוי. יש לנו פה שלושה נימוקים שאני רואה אותם. הנימוק הראשון זה הנושא של כמות החתימות, שנטען פה על ידי עורך הדין שהוא מייצג פה הרבה שאין פה את ה-60% אלא מרחק רב של 25,

יוסי חביליו:

שהוא מייצג כבר יותר מ-40, לטענתו.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, בסדר, זה אחד. שניים, כל הנושא עם הנכסים,

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

עם (לא ברור) שלנו, שמגיע לנו, לא קיבלנו שום דבר, והנושא השלישי זה ההתנגדות של רכבת ישראל שזה בכלל לא מתואם איתם ולא קיים איתם.

יוסי חביליו:

בסדר, שיחזור לדיון,

אליעזר ראוכברגר:

ועדיין רכבת ישראל צריך ל-,

יוסי חביליו:

אני שומר לעצמי את הזכות להעלות גם טענות על הגובה.

אליעזר ראוכברגר:

צריך עם רכבת ישראל לתאם איתם, לא כתנאי למתן תוקף, בכלל הייתי אומר אפילו כתנאי לדיון.

יוסי חביליו:

אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לדעת מה התיאום, מה הם עושים, יכול להיות שהם יעשו שינויים,

אדיר שוורץ:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ויצטרכו 106 ב', לא יודע.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אתה יכול להוסיף שלאור הדברים האלה לא נכנסנו לגופו של עניין.

חיים כהן:

מה זה קשור?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה לא משנה.

יוסי חביליו:

נכון, כשיהיה דיון אני אעלה עוד טענות.

חיים כהן:

נכון, אז תעלה.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל על כולם?

חיים כהן:

מקובל. כשתעלה דיון תעלה את כל הטענות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בוודאי, מייצג את הדיירים,

יוסי חביליו:

נכון, אז אני אומר שיהיה סעיף כללי שבדיון,

אליעזר ראוכברגר:

חברים מקובל על כולם?

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל יפה, שירה, בבקשה, יש לנו שתי הפקעות, ואחר כך אנחנו עוברים לתוכנית אחת.

יוסי חביליו:

רגע, אבל המתנגדים כבר אותם, בוא נכניס אותה.

אליעזר ראוכברגר:

רק אותה, נשחרר אותה,

יוסי חביליו:

היא רוצה ללכת?

אליעזר ראוכברגר:

כן, קדימה, לא, הפקעות,

חיים כהן:

בית הכנסת?

אליעזר ראוכברגר:

שירה.

שירה אדרי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

הפקעה 23/1358

שירה אדרי:

הפקעה 23/1358 זה שטחים אלה מבני ציבור,

חיים כהן:

אבל זה קיים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שירה אדרי:

זה שטח למבני ציבור, שטח של ברחוב, רחוב הצפירה בקטמון הישנה, זה חלקה מלאה, 2835 מטר מרובע.

יהודה פרוידגר:

רגע מה זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

חלקה בשלמות.

יהודה פרוידגר:

איפה זה ולמה זה?

שירה אדרי:

זה בקטמון הישנה, זה מבני ציבור.

יהודה פרוידגר:

כן, רגע, למה מפקיעים את זה?

שירה אדרי:

למבני ציבור, זה שטח חום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי הבעלים?

יהודה פרוידגר:

מה פתאום, זה היום מה זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

המינהל הוא הבעלים מחזיק,

יהודה פרוידגר:

אני יודע, אני יודע רגע, זה היום מה שיש שמה תנועת נוער עזרא?

שירה אדרי:

לא, זה שטח ריק,

יהודה פרוידגר:

איזה מספר בצפירה?

שירה אדרי:

27.

אדיר שוורץ:

אתה לא מזהה את המגרש? זה איפה שהיה פעם עזרא,

שירה אדרי:

זה שטח ריק,

יהודה פרוידגר:

זה עדיין עזרא שם.

שירה אדרי:

כרגע זה מגרש,

אמנון ארבל:

אפשרה שמה עכשיו תוכנית לבית ספר,

עמנואל זלטס:

אילנית, זה לא היה בדיון פה?

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

אפשרה שמה תוכנית,

ישראל קלרמן:

זה הפקעה.

יהודה פרוידגר:

נכון, אבל, אבל,

אמנון ארבל:

הייתה פה תביעה שאפשרה לפני כשנה להקמת בית ספר,

יהודה פרוידגר:

אבל בה התניה,

אדיר שורץ:

איזה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

שנייה, לפני שנייה,

עמנואל זלטס:

זה הופקד,

ישראל קלרמן:

בעקבות התב"ע כן.

יהודה פרוידגר:

בעקבות התב"ע, לא, (לא ברור) ימצאו פתרון לתנועת נוער שם, זה לא מגרש ריק.

שירה אדרי:

זה תצ"א, אין פה, אין פה מבנה כאן.

יהודה פרוידגר:

יש, יש מבנים נמוכים קטנים.

שירה אדרי:

מסביב,

יוסי חביליו:

רגע מה התנועת נוער שיש שמה?

יהודה פרוידגר:

עזרא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא במגרש הזה, מגרשים האחרים,

אדיר שוורץ:

לא,

שירה אדרי:

יש מגרש ספורט,

עו"ד אילנית מיכאלי:

המגרש הוא מגרש,

אדיר שוורץ:

לבית ספר על יסודי,

יהודה פרוידגר:

לא, אבל את התב"ע שמאושרת, יש התניה למצוא קודם כל פתרון ל - , ששם,

אדיר שוורץ:

בסדר, ימצאו לה פתרון,

שירה אדרי:

בסדר, (לא ברור) אבל אתה לא יכול להפקיע בלי,

חיים כהן:

אם בתב"ע המאושרת יש את הסעיף הזה,

אמנון ארבל:

מכוח תוכנית שטח ציבורי, (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

בכל מקרה קודם תפקיע, ואחר כך,

חיים כהן:

מה זה משנה? זה מהמינהל או זה בעירייה?

אדיר שוורץ:

לגמרי, לא, לא יוציאו אותם בדיוק, זה מבנה, (לא ברור) בשטח הציבורי בכל מקום,

חיים כהן:

אדיר, להיפך, זה שזה נמצא אצלך, יש לך יותר אפשרות (לא ברור), אתה רואה,

אדיר שוורץ:

צודק ידידי, הרב חיים כהן, אפשר לאשר? לייזר.

חיים כהן:

אפשר לאשר, נו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

שירה אדרי:

מאשרים?

אליעזר ראוכברגר:

קיבלתם תשובות, בסדר, אוקי, עוד הפקעה יש לך.

הפקעה 23/1372

שירה אדרי:

אוקי, ההפקעה השנייה זה 23/1372,

אליעזר ראוכברגר:

1372,

שירה אדרי:

זה בשטח למבני ציבור, בפינת רחובות, רחוב מנורה ומנחם אוסישקין,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שירה אדרי:

כרגע יש שמה מבנה של נוער חוסה, אנחנו צריכים,

יהודה פרוידגר:

מה זה מנורה?

אדיר שוורץ:

באגודה, התחילו לדבר פרסית.

יהודה פרוידגר:

מה מנורה?

עמנואל זלטס:

זה התחיל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, מה? מה הבקשה שמה?

אדיר שוורץ:

המצב קשה.

שירה אדרי:

כרגע יש שמה מבנה, שהוא מיועד להריסה, רוצים להרוס אותו,

יוסי חביליו:

איפה זה החניון?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה נו,

שירה אדרי:

לפי התוכנית, 101-0663 (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

איפה בית העם פה?

אדיר שוורץ:

בית העם שם, להראות לך פה?

אליעזר ראוכברגר:

במשולש למעלה,

אדיר שוורץ:

בית העם פה.

אליעזר ראוכברגר:

למעלה,

שירה אדרי:

כן, למעלה.

יוסי חביליו:

והחניון?

אמנון ארבל:

גם פה, גם פה תוכנית, גם פה חברים,

אדיר שוורץ:

סם (לא ברור),

יוסי חביליו:

איפה הכניסה לחניון?

אמנון ארבל:

גם פה אושרה תוכנית לבניין חדש, עבור מעונות סטודנטים, גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתם לא נותנים לה להשלים את המשפט? איפה?

יוחנן וייצמן:

מעונות סטודנטים, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מילא שאתם קוטעים את אמי, אבל אותה תכבדו, שירה.

שירה אדרי:

כן, מה השאלה?

אליעזר ראוכברגר:

תמשיכי,

אדיר שוורץ:

יש שמה היום מתחם מגניב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

אדיר שוורץ:

את האמת.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר.

אדיר שוורץ:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

אמנון ארבל:

לא במגרש הזה.

שירה אדרי:

המבנה הוא מבנה שמיועד להריסה,

אדיר שוורץ:

המגרש הזה,

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

שירה אדרי:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מבנה מיועד להריסה, נו,

אדיר שוורץ:

זה מתחם של,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, בבקשה.

יהודה פרוידגר:

הייתי שם.

שירה אדרי:

לפי התב"ע חדשה רוצים לבנות פה מבנה ציבור חדש, יש פה נוער חוסה, האינטרס הוא,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש פה נוער?

שירה אדרי:

כן, נוער חוסה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שירה אדרי:

האינטרס הוא, שעד שלא ימצאו להם מקום, לא יפנו אותם, אבל בינתיים אנחנו חייבים להפקיע את זה, כדי שיהיה לנו,

יהודה פרוידגר:

מה רוצים לבנות שמה?

אליעזר ראוכברגר:

ממי מפקיעים את זה?

שירה אדרי:

מדינה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

שירה אדרי:

זה של המדינה.

יהודה פרוידיגר:

מה רוצים לעשות שמה? סתם,

אמנון ארבל:

אושרה שם תוכנית לבניין חדש דירות להשכרה וגני ילדים,

שירה אדרי:

דיוור בר השגה, כן,

חיים כהן:

נו אז מה הבעיה? זה יותר טוב שהם מפקיעים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אדיר שוורץ:

הדירות להשכרה של בית העם, זה שם?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

חלק, יש שם שתי מקומות,

אמנון ארבל:

יש שתי תוכניות אחת פה, ואחת,

אליעזר ראוכברגר:

יש שתי מקומות, אחד, נכון,

יהודה פרוידיגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

חיים כהן:

בסדר, מאושר.

אליעזר ראוכברגר:

זה תואם תוכנית במלואו, אוקי, בסדר, מאושר.

אמנון ארבל:

ההפקעה תואמת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תודה. תודה, חברים, אנחנו הולכים לתוכנית 1 בסדר היום,

אמנון ארבל:

אני רק אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

התצ"רים הם לא (לא ברור), הם מבקשים להוריד מסדר היום,

מיכל כהן:

לוועדה הבאה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

וועדה הבאה, אז אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

אנחנו הולכים לתוכנית 1 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה הבאה דרך אגב זה בשבוע הבא.

אמנון ארבל:

שבוע הבא, יש וועדה, תקבלו,

אליעזר ראוכברגר:

יש גם פעמיים תב"ע שבוע אחרי שבוע, בגלל שבהיתרים הן לא נמצאות פה, כן, יש.

תוכנית 1299155

אמנון ארבל:

תודה, תוכנית 1 בסדר היום, תוכנית 1299155, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב דרך החורש 90 ברמות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מגרש שהיה, אני אראה לכם איפה הוא נמצא, אני מקווה.

חיים כהן:

מעל (לא ברור).

אמנון ארבל:

בהתחלה? יש פה שטח, אתם רואים מגרש חוס מיועד למבני ציבור, ויש היום בית כנסת,

אדיר שוורץ:

איזה בית כנסת?

חיים כהן:

זה בית כנסת קיים שמה.

יוסי חביליו:

כן, הוא קיים,

אדיר שוורץ:

ששמו בישראל?

אליעזר ראוכברגר:

קיים,

יוחנן וייצמן:

איפה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

הוא מתנגד לבית כנסת?

חיים כהן:

יד אהרון זה נקרא,

אדיר שוורץ:

יד אהרון, יד אהרון.

אמנון ארבל:

למעשה התוכנית מציעה יצירת חלל קיים בתוך המבנה, אני אראה לכם את הנספח רגע, אתם רואים
כאן להכיר בעצם,

יוסי חביליו:

יש טענה שיש עבירה.

אמנון ארבל:

קומת מרתף, רגע, יש עבירה, נכון,

יוסי חביליו:

הנה, אתה רואה? אני מזכיר לך יוחנן, על (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה מסומן כעבירה, מקווקו בתוכנית, יש פה למעשה פה בקשה לאולם,

ישראל קלרמן:

בית אהרון, חיים,

אמנון ארבל:

שישמש את הבית כנסת, התוכנית הופקדה בסמכות הוועדה המקומית,

ישראל קלרמן:

חיים,

אליעזר ראוכברגר:

זה ממש משנה?

אמנון ארבל:

קיבלנו, קיבלנו שלוש התנגדויות, בעצם הם פה, בוא נשמע אותם, למה שאני אקריא?

אליעזר ראוכברגר:

נכון, קדימה, תקראו להם.

אדיר שוורץ:

זה מזרחניקים?

אליעזר ראוכברגר:

מזרחי הבית כנסת, זה פרטי, זה לא. כן,

עמנואל זלטס:

בוא נראה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בואו חכו נשמע אותם,

דוברת לא מזוהה:

איפה יש מקום?

אליעזר ראוכברגר:

איפה שאת רואה כיסא, תשבי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, יש מאחוריך כיסאות.

אליעזר ראוכברגר:

אתם יכולים לגשת הלאה.

אמנון ארבל:

מגיש התוכנית זה עמותת,

אליעזר ראוכברגר:

הנה יש פה כיסאות, אפשר לשבת פה מאחורה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, פה יש שלושה כיסאות אפשר לשבת.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לשבת איפה שרוצים. זה אני לא יודע, יש, יש פה, אמי יש פה כיסאות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש פה כיסאות.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה עוד כיסאות כאן, אפשר לשבת בצד השני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש שלושה כיסאות.

אליעזר ראוכברגר:

יש כאן כיסאות. טוב, חביבה שפר נמצאת?

חביבה שפר:

כן, אבל אני מציעה עם עמית.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

דוברת לא מזוהה:

נתחיל עם פרופסור עמית.

אליעזר ראוכברגר:

מי? מי?

חביבה שפר:

פרופסור מזר, הוא פה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מייצג את כולם?

דוברת לא מזוהה:

לא,

חביבה שפר:

אנחנו נוסיף ככל שצריך נוסיף משהו.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, ומי זו הילארי הרצברג?

הילארי הרצברגר:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אתם רוצים שהוא ידבר בשם שניכם?

הילארי הרצברגר:

לא, לא,

חביבה שפר:

הוא יתחיל.

אליעזר ראוכברגר:

אם לא בשם, אז בבקשה גברתי את הסדר, אני קובע,

חביבה שפר:

אוקי, בסדר, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אז בבקשה חביבה שפר, דברי.

חביבה שפר:

בסדר, עו"ד חביבה שפר, אני מייצגת את עצמי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

חביבה שפר:

כמו שתכתבי את ההתנגדות, אני הגשתי התנגדות גם ב – 2009,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה המרחק בין הבית שלך, שאת כותבת, בית כנסת?

חביבה שפר:

משהו כמו 40 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוסי חביליו:

אולי אפשר לפתוח את זה, ושהיא תראה לנו איפה.

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה, בסדר, עוד שנייה אמי יפתח, כן,

חביבה שפר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

חביבה שפר:

הבניין, המבנה של בית הכנסת, אני צריכה לצאת מהרחוב שלי, אוקי, נדבר, אני התייחסתי לשלוש, לשלוש בעיות עיקריות בבקשה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חביבה שפר:

אחד, זה נושא של חנייה ותנועה, השנייה זה, השימושים של המבנה שייווצר. אני רוצה להתייחס קודם כל, אני גם צירפתי.

יוסי חביליו:

אז רגע, אולי חביבה, אפשר להראות לנו את זה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אמרתי אמי יגיע, הוא יעלה את זה,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל כשהיא מדברת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל הבעיה שרואים, לא קשור עכשיו איפה זה,

יוסי חביליו:

לא, היא אומרת חנייה ופה, אבל אני רואה את הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

היא תגיע לזה, יוסי, אל תפריע, תן לאנשים לדבר ברצף.

יוסי חביליו:

אני רוצה להבין, מה?

אמנון ארבל:

אתה לא, אתה מספיק אינטליגנט, או שאתה מודה שאתה לא.

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות פה תמונה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, כן,

חביבה שפר:

הייתה פה תמונה, לפני רגע.

אמנון ארבל:

זה הבית כנסת, איפה את גרה?

חביבה שפר:

זה בית כנסת,

יוסי חביליו:

הנה, הנה, כן, כן,

אמנון ארבל:

זה הבית כנסת,

יוסי חביליו:

תיזהרי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

תעזור לה.

חביבה שפר:

זה בית הכנסת, זה הבית שלי.

אליעזר ראוכברגר:

איפה הבית? תראה לנו,

חביבה שפר:

פה, לא, לא, פה, יותר גבוה, זה משעול הרוותם, זה בית, כן, זה משעול הרוותם, והבית שאני הוא, הוא זה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

אמנון ארבל:

פה זה,

חביבה שפר:

זה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה? תראה לנו רק את המרחק תעשה לנו מדידה.

חביבה שפר:

כי הרעש עולה למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, סליחה, שנייה, אפשר לראות את המרחק?

חביבה שפר:

אני אתחיל כן, אולי 50,

יוסי חביליו:

הבית כנסת זה בעצם מול הסופר.

חביבה שפר:

כן,

דוברת לא מזוהה:

כן,

חביבה שפר:

בדיוק מול הסופר.

יהודה פרוידגר:

רמי לוי שם, כן?

חביבה שפר:

כן, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע את המרחק אני רוצה לראות,

אמנון ארבל:

תן לי שנייה, אני אעשה רגע מחוץ רגע, שנייה.

חביבה שפר:

כל הרעש עולה למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תמשיכי בינתיים, אמי, תגיד לנו,

חביבה שפר:

אני התנגדתי, הבקשה מבקשת לייצר שטח של קרוב ל – 400 מטר, להכשיר עבירת בנייה של 190 מטר, ועוד 78 מטר פלוס שקיים שמה כבר 100 מטר שבהיתר, פלוס עוד איזה, לא יודעת 30 מטר של שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

המרחק גברתי הוא 100 מטר, לא,

אמנון ארבל:

בערך 100,

חביבה שפר:

אוקי, זה לא, אני אסביר תיכף למה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, בסדר,

חביבה שפר:

אוקי, אז בסדר. אז אנחנו מדברים למעשה על חלל, על חלל גדול שמזמין שימושים נוספים, בשביל אולם תפילה משני, לא צריך קרוב ל – 400 מטר, אולם תפילה משני, יכול להיות גם הרבה יותר קטן, גם ה – 100 מטר ש - , גם ה – 100 מטר שבהיתר, זה אולם תפילה משני. עכשיו למה מה, למה המרחק לא כל כך רלוונטי? א', מבחינת תנועה וחנייה, ברחוב. המבנה נמצא בדיוק מול רמי לוי, אני חייבת דרך החורש, כדי לצאת מהבית שלי, כמו שכתבתי אני לא פעם נאלצת לנסוע בדרך עוקפת יותר ארוכה, כי פשוט אי-אפשר לעבור באזור הזה, שבין בית הכנסת לרמי לוי, וסופר מרקט, חנייה, משאיות, פשוט, אי-אפשר לעבור שם, זה דבר אחד. דבר שני,

אמנון ארבל:

בגלל הבית כנסת, או בגלל הסופר?

חביבה שפר:

זה גם וגם,

יוסי חביליו:

שילוב,

חביבה שפר:

ואני כתבתי, אני כתבתי, יש כל הזמן אירועים בבית כנסת, גם בבוקר, וגם בשעות הבוקר. אני לא יכולה לדעת איזה רכב בא לאיזה צורך, אבל עובדה כשרמי לוי רצה להרחיב את הסופרמרקט, הוועדה מחוזית לא אישרה את זה, בגלל הבעיות של תנועה וחנייה. עכשיו אני רוצה לחזור בהקשר הזה של רעש לתקופה שהיו, בוודאי בקיץ אירועים כל ערב כמעט בבית הכנסת, הרעש עולה למעלה, לא משנה, אם זה 50 מטר או 100 מטר, הרעש הפריע. לא, הרעש לא היה בתוך הבניין, אלא פלש החוצה. מבחינת ה - , שוב חנייה, משאיות ברחוב, וזה הפך להיות לא רק, כנראה יש אירוע, אז משאית מהבוקר, לא משעה לפני, בעיה של פסולת ברחוב, המון בעיות שהיו קשורים לשימוש חורג, ויש הרבה מאוד ציוד של הדבר הזה. אלה הנימוקים העיקריים של ההתנגדות שלי. אני לא חושבת שיש סיבה, ויש צורך להרחיב פה. כמו שהוועדה המחוזית קבעה, נדמה לי ב – 2010 השימוש חורג היווה מטרד, מהווה מטרד לכל השכונה, גורם נזקים, פוגע בזכויות קניין של התושבים שמסביב, עכשיו אנחנו פשוט, אין סיבה לחזור עכשיו אחורה, כל מה שהיה נכון ב – 2010 פשוט החמיר, יש הרבה יותר תנועה ברחוב, הרבה יותר, לא פחות נורא (לא ברור).

חיים כהן:

כמה, כמה התנגדויות הגישו?

חביבה שפר:

סליחה,

חיים כהן:

תני לי רגע,

אמנון ארבל:

שלוש,

אליעזר ראוכברגר:

שלוש,

חיים כהן:

שלוש, היא אומרת שכל השכונה,

יוסי חביליו:

לא, יש התנגדות אחת של הרבה אנשים,

חיים כהן:

אז יכול להיות שמכל השכונה באו עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

חיים, בסדר, עוד שנייה,

חביבה שפר:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד שיציג את ההתנגדות שלו,

דוברת לא מזוהה:

מה הקשר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חביבה שפר:

באמת תהיה התנגדות של פרופסור מזר, מייצג כמה אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

שאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

חמישה אנשים.

חביבה שפר:

אוקי, למה נתתי, תראו, למה רק חמישה אנשים? כי אנשים שמוכנים להטריח את עצמם ולהגיע, אבל יש אנשים שלא. זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אני לא, אני לא אמרתי את זה,

חביבה שפר:

זה לא המספר שקובע.

אליעזר ראוכברגר:

לא לגנאי, ולא לשבח, רק עובדתי, לא מעבר לזה.

חיים כהן:

רק שאלתי,

חביבה שפר:

אוקי, אני לא חושבת שהמספר התנגדויות שזה מה שקובע, אלא צריך לראות באופן ענייני, וככל שתאפשר, או הבקשה הזאת, אנחנו כמובן מקווים שלא תאושר, אז יש לי פה הוראות, מאוד מאוד ברורות, כפי שעשתה הוועדה המחוזית בהחלטה שלה מ – 2010, אף שלא היה שום, שום שימוש מסחרי, שום דבר שמחייב רישיון עסק, שום דבר. שיכול למשוך שימושים שאינם אולם קידושים, לקהילה עצמה, או אולם תפילה לבאי בית הכנסת עצמה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה גברת. גברת הרצברגר, הילארי הרצברגר,

הילארי הרצברגר:

כן, זה אני,

אליעזר ראוכברגר:

ואחר כך פרופסור מזר.

הילארי הרצברגר:

אוקי, אז אני גרה באבן שמואל, ממש קו ישר, ממש קו ישר מעל בית הכנסת, הרעש שמה, (לא ברור), זה, מה?

דובר לא מזוהה:

כמה מטר מבית הכנסת את גרה?

הילארי הרצברגר:

אני אראה לכם,

דובר לא מזוהה:

תראי לנו, כן,

אליעזר ראוכברגר:

הגברת הקודמת, 100 מטר,

דובר לא מזוהה:

כן, והיא 300,

חביבה שפר:

לא, ממש לא,

הילארי הרצברגר:

אני גרה ממש מעל. איפה זה אבן שמואל? קו ישר. זה אבן שמואל? אז אני ממש מעל, זה אבן שמואל?
אז הנה, אני ממש מעל, זה הבית שלי.

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק? אמי.

חיים כהן:

250,

יוסי חביליו:

מה? 250?

הילארי הרצברגר:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לו למדוד, מה?

יוסי חביליו:

30 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש לו מדידה מקצועית, למה אני צריך סתם לדבר באוויר?

הילארי הרצברגר:

מה הקשר למדידה?

אליעזר ראוכברגר:

גברתי.

הילארי הרצברגר:

זה בתוך הבית שלי,

חיים כהן:

זה משהו אחר, זה משהו אחר, שואלים מה, מה המרחק.

יוסי חביליו:

רגע, איפה הבית שלך? רגע תראי,

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה להגיד מה הקשר, ואנחנו כחברי וועדה, רוצים את כל הנתונים העובדתיים, לא אומרים יש קשר, או אין קשר.

הילארי הרצברגר:

אבל זה הבית שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל נתונים עובדתיים צריכים להיות מונחים,

יוסי חביליו:

אז זה בית כנסת אחר אולי.

יהודה פרוידיגר:

כן,

הילארי הרצברגר:

פה, פה,

אמנון ארבל:

אז זה מה (לא ברור).

אדיר שוורץ:

137 מטר.

אמנון ארבל:

137 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

137 מטר, אוקי,

חביבה שפר:

לומדים משהו על גלי קול, אז גלי קול עולים למעלה.

הילארי הרצברגר:

אני קלינאית תקשורת במקצוע, מתעסקת בענייני רעש, אני יכולה להגיד שהרעש מהאירועים בלילה נכנסים ישר לתוך חדר השינה שלי, אני שומעת כל מילה, אני יכולה לדקלם מה קורה שמה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

הילארי הרצברגר:

לא פעם, ולא פעמיים התקשרתי למשטרה, כי זה גם עובר את הרעש של 11 בלילה. אז העניין של הרעש ממש ממש מפריע. עכשיו ענייני חנייה, יש באופן קבוע, אירועים שמה, במיוחד בימי שני וחמישי יש כבר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה נאמר כבר ע"י הגברת.

יהודה פרוידגר:

רגע, אבל החנייה שמה מפריעה לך?

הילארי הרצברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

למה?

הילארי הרצברגר:

כי אני צריכה, מה זה למה? כי אני,

יהודה פרוידגר:

הרחוב שלך בגלל ה - ,

הילארי הרצברגר:

כן, כי כל יום אני קונה ברמי לוי, אז אני צילמתי שמה.

יהודה פרוידגר:

אבל בבוקר אין שמה, בבוקר.

הילארי הרצברגר:

מה זה?

יהודה פרוידגר:

בסדר,

הילארי הרצברגר:

מה אמרת?

יהודה פרוידגר:

הבנתי, לא, בסדר, אני מבין,

הילארי הרצברגר:

אבל מה אמרת?

יהודה פרוידגר:

לא, כאילו חשבתי על הדבר הזה,

חביבה שפר:

אירועים בבוקר,

הילארי הרצברגר:

בבוקר אי-אפשר לעבור, אי-אפשר לעבור באופן כללי,

אדיר שוורץ:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גברתי, זה נאמר כבר קודם,

הילארי הרצברגר:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך לחזור, כן,

הילארי הרצברגר:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה נאמר כבר ע"י גברת שפר, לא צריך לחזור,

הילארי הרצברגר:

אוקי, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילארי הרצברגר:

וכן, אני התנגדתי אז ב – 2009, והיו הוראות מאוד מאוד ברורות, ואני גם יודעת שבבתי כנסת בסביבה, אין אולם שיותר מ – 80 ו – 100 מטר, אז זה לא ייתכן שאת פה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילארי הרצברגר:

פתאום ישנו את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. פרופסור מזר, בבקשה.

פרופסור מזר:

כן,

יוסי חביליו:

חתן פרס ישראל, כל הכבוד,

פרופסור מזר:

בין השאר, כן, נפגשנו פעם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה לא כבוד גדול להיפגש עם חביליו,

יוסי חביליו:

כבוד ענק, אבל כבוד לי להיפגש עם חתן פרס ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, אבל הוא אמר, לא אתה.

פרופסור מזר:

מכיוון שאני עוסק בארכיאולוגיה, יש לי פה ארכיאולוגיה, התיק הזה, זה תיק מסמכים שכולו בית הכנסת, מ-1997, המסמך הראשון זה מכתב לאורי לופוליאנסקי ראש העיר, סליחה, הוא היה ממלא מקום או סגן ראש העיר מדצמבר 96, ומה אנחנו כותבים כאן? יום שישי אחד, מופיע בולדוזר (לא ברור) ענק, וחופר בו לעומק 6 מטר מתחת לגובה האפס של בית הכנסת, בזה, התחיל העניין. שזה בניגוד לכל היתרי הבנייה, תב"ע כל מה שאתם רוצים, עומק 6 מטר. מכאן התחיל, התחיל הסאגה שנמשכה, למעלה מ-10 שנים, עם המון מסמכים, אני לא אייגע אתכם פה, זה הגיע, העירייה תבעה את בית הכנסת, בבית המשפט לתביעות מקומיות,

יוסי חביליו:

עניינים מקומיים,

פרופסור מזר:

לעניינים מקומיים, ויש כאן את הפסק דין של השופט לירן, בכתב ידו, ושהוא מודיע שחייבים לסתום ולסגור את זה. וסגור, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

בוצע,

פרופסור מזר:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

זה בוצע,

פרופסור מזר:

בוצע, כן. ופקחי העירייה באו והשגיחו, וכולה, וכולה, אבל שנים ספורות לאחר מכן, הכול כאן מתועד, התחילו לפתוח את הסתימה הזאת, באופן לא חוקי, והתחילו להכין בנייה שם, אנחנו הערנו, ופנינו שוב לעירייה ושוב, ושוב, הנה פה חבר זאב זינגר, "ביקורי עולה, כי עקב עבודות הבנייה נוצרה קומה נוספת מעבר לשתי הקומות המאושרות", וכולה, וכולה, "יש לוודא בניית קירות, ולסתום, ולסגור עד לגובה אפס", בקיצור,

יוסי חביליו:

נסגר?

פרופסור מזר:

רגע, סבלנות,

יהודה פרוידגר:

אבל בהתחלה,

פרופסור מזר:

העניין הגיע, העניין הגיע לכך שכל חומרי הבנייה עמדו שם במשך שנים, הייתה הפסקת עבודה מטעם העירייה, ואז בית הכנסת הגיש ערעור, הערעור הזה עבר בוועדה הזאת, בוועדה המקומית, אישרו להם את כל הקומה, את כל ה- 400 מטר האלה, אנחנו ערערנו, היינו אז כ- 40, 50 דיירים, ערערנו, זה הגיע לוועדה המחוזית, וועדת המשנה של הוועדה המחוזית, אני מדבר על 2010 כרגע, 22 לפברואר 2010, אישרה לבית הכנסת 100 מטר בלבד, בתנאים הבאים, ואני מבקש זה כתוב גם בהתנגדות שלי, אני מבקש לשים לב לתנאים שהוועדה,

יהודה פרוידגר:

מחוזית.

פרופסור מזר:

חייבה, כן, בית הכנסת, הוועדה סבורה כי היקף השטח המוצע בתוכנית עבור אולם קידושים הוא גדול מידי, אך בצרכים נוספים, לפיכך היא קובעת, יש שימוש בגובה, שטח 100 מטר, שטח זה ייתן מענה לכלל צורכי בית הכנסת, אשר שטחו הכולל הוא רב, ועולה על הנדרש בהתאם לפרוגרמה להקצאת מבנה ציבורי. הוועדה השתכנעה ששטח 100 מטר הוא מספיק, וכולה, אני לא נכנס יותר מידי פרטים כאן, הכול כתוב בהתנגדות. אבל הם כותבים - לא ייעשה בשטח התוכנית שימוש של אולם אירועים, אשר אינו מתאים לסביבת התוכנית, ועלול לגרום למטרדים קשים עבור תושבי האזור, התנהלות מפעילי בית הכנסת במהלך השנים, והניסיונות לעשות שימוש בלתי חוקי, בחלל הקיים במקום, מלמדת כי לא ניתן להסתפק בקביעת הוראות האוסרות, על שימוש של אולם אירועים, ואז בשל כך הוחלט לצמצם את שטחי הבינוי המאושרים.

יוסי חביליו:

זה בוועדה הזאת?

פרופסור מזר:

וועדה מחוזית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וועדה מחוזית,

יוסי חביליו:

מחוזית, סליחה,

פרופסור מזר:

וועדת המשנה של הוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

כן,

פרופסור מזר:

"בהקשר זה יצוין כי תכנון אחר של בית הכנסת, היה", לא טוב הם כותבים שאפשר היה להקים אולם קידושים גם לבית הכנסת הקיים. "השימוש המותר של אולם קידושים ישמש את קהילת בית הכנסת בלבד, בפעילויות בעלות זיקה לפעילויות בית הכנסת כמקום תפילה לרבים, עוד ייקבע בהוראות התוכנית, כי לא תותר פעילות שהיא טעונה רישיון עסק, כמו כן ייאסר השימוש במקום מוסד חינוכי לרבות ישיבה וכולל, סטייה מהוראות אלה, תהיה סטייה ניכרת. עוד נקבע כי כל הבנייה תהיה בתיאום עם המחלקה הסביבתי בעיריית ירושלים, לשם צמצום מטרדי הרעש, תנאי לקבלת היתר אכלוס יהיה קיום הנחיות המחלקה הסביבתית". עכשיו מה קרה? הם קיבלו את האישור לבנות 100 מטר, בנו 100 מטר, אולי יותר, אינני יודע, אני לא מדדתי, לפי דעתי זה יותר. בשנת 1913, ב – 2013, במאי 2013, נערכה חנוכה של האולם, אולם יד גבריאלי, כך הוא נקרא. והטענות שלנו הן לא נגד בית הכנסת, בית הכנסת לא מפריע לנו, ליד כשלעצמו, קהילה נחמדה, אנשים נחמדים, אנחנו מכירים אותם, שכנים שלנו, התפילה היא יפה, נחמדה, אין לנו שום בעיה.

דובר לא מזוהה:

למה אתה לא באת?

פרופסור מזר:

אני גם הולך לבית כנסת,

אליעזר ראובברגר:

רגע, אדוני, רגע, רגע אל תפריע,

פרופסור מזר:

ביום כיפור,

אליעזר ראוכברגר:

אדון, אדון, אל תפריע בבקשה, תן לו להשלים, הוא בעצם כל מה שאנחנו קראנו הוא חוזר על זה, אבל אני מכבד אותו, אז אני נותן לו.

פרופסור מזר:

הקילה, אני אומר, הקהילה של בית הכנסת, כבודה במקומה מונח, קהילה נחמדה וטובה. מה שנעשה באולם הזה, זה אולם אירועים לכל דבר ועניין, קהילות שונות ומשונות,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לראות בבקשה את ה - ?

פרופסור מזר:

שלא חברות בית הכנסת, הקהילה של בית הכנסת, חרדים, דתיים לאומיים, מאזורים שונים בירושלים, אני שומע, אני רואה אותם באים עם מכוניות, ושואלים איפה פה האולם של יד גבריאלי. זאת אומרת זה לא (לא ברור), מכוניות קייטרינג, מוזיקה רועשת עד חצות, ביום רביעי שעבר, עד חצות, אני הקלטתי, יש לי הקלטה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה פה מה הבעיה.

פרופסור מזר:

הבעיה היא פשוטה, שיש לנו אולם אירועים מול הבית.

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה לא כתוב אולם אירועים פה כתוב אולם בית כנסת,

יוסי חביליו:

הוא אומר זה האולם האירועים שחנכו אותו,

יוחנן וייצמן:

ומה האירועים?

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שעשו חנוכה.

פרופסור מוזר:

האולם הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר פה, הוא ניסה להציג מצג, סליחה שאני אומר, זה מצג שווא,

יוסי חביליו:

הוא לא שווא, אתה לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא תגיד לי מה אני חושב, אתה תגיד מה אתה חושב, לא מה אני חושב,

יוסי חביליו:

אני חולק עליך,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה בסדר, זכותך, אז אני אומר מה אני חושב, הוא כותב, כתוב פה, אני אקריא למי שזה, למה אני ביקשתי את זה? אני רוצה להקריא, "היננו מתכבדים להזמין את כבודו לחנוכת אולם בית הכנסת, יד גבריאלי", הרי אנחנו יודעים שבכל בית כנסת, יש לך שם, על שם תורם, על שם מישהו שנפטר, לא משנה מה, בבית כנסת הזה קוראים לאולם של בית הכנסת הזה קוראים יד גבריאלי, לא כתוב פה אולם אירועים, לא כתוב פה אפילו אולם קידושים, כתוב בית כנסת, כל בית כנסת, קיים,

יוסי חביליו:

היה שם אולם כבר קודם, הבית כנסת קיים 50 שנה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל עכשיו יש צורך במקום נוסף,

יוחנן וייצמן:

היה תורם,

יוחנן וייצמן:

איך אמרה הגברת? אולם תפילה משני, יש ויכוח מה הגודל שלו, בסדר. זה ויכוח שצריך לדון עליו, אבל אולם תפילה משני,

חיים כהן:

שיפצו,

אליעזר ראוכברגר:

זה האולם תפילה משני,

יוסי חביליו:

לא, אבל הוא אומר לך למה זה משמש, לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד סיפור, אבל לא מהזמנה. מהעובדות בשטח, אני לא יודע, לא התווכחתי איתו כרגע, לא לזה התייחסתי,

פרופסור מזר:

אדוני, אני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

התייחסתי רק שנייה,

פרופסור מזר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

להשלים את המשפט שלי, אני רק התייחסתי לזה שה - , המסמך הזה שהוא הציג הוא לא ראייה לכולם, לדעת, משהו חושב אחרת, זכותו.

פרופסור מזר:

מותר לי להשלים?

חביבה שפר:

זה לא מצג שווא,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר לאדוני,

פרופסור מזר:

מסמך,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, תן לו להשלים, שנייה יוחנן, אחר כך אחר כך, שנייה, כן,

פרופסור מזר:

אני לא הבאתי את המסמך הזה, כהוכחה לפעילות, זה שמו של האולם.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, הבאת את המסמך כהוכחה,

פרופסור מזר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לזה שחנכו אולם אירועים,

פרופסור מזר:

חנכו אולם,

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

פרופסור מזר:

עכשיו האולם הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אולם תפילה,

פרופסור מזר:

אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב - אולם בית כנסת,

פרופסור מזר:

אתה מוכן לתת לי לסיים בבקשה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

פרופסור מזר:

האולם, האולם הזה, שנחנך כאולם קידושים יכול להיות, יפה מאוד. בפועל, בפועל אולם, אולם, לא משנה, הוא משמש בפועל כאולם שמחות.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה (לא ברור).

פרופסור מזר:

יש שם בר מצוות, שבת כלה, שבת חתן, שמחות למיניהם, מסיבות נוער, עם מוזיקה נוראית, שנמשכת עד חצות לפעמים. אנחנו קיבלנו כבר אחרי הרבה תלונות למשטרה, ולעירייה, אני אראה לך פה סדרה של מסמכים, של מכתבים, מכתבי תלונה לעירייה, למבקר העירייה, לא נעשה כלום, תלונות למשטרה, אנחנו הזמנו משטרה כמה פעמים ב – 11:30 בלילה. זה פשוט,

ישראל קלרמן:

איפה אתה גר?

פרופסור מזר:

אני גר בדיוק מול בית הכנסת,

ישראל קלרמן:

מה המספר?

פרופסור מזר:

כל המתנגדים, החורש 84, המתנגדים במכתב שלי גרים פה, זה הבית שלי.

יוסי חביליו:

אז זה ממש צמודים,

פרופסור מזר:

הבית שלי, הבית של השכנה, והבית הזה

יוסי חביליו:

אז אולי 20 מטר אמי, תמדוד.

פרופסור מזר:

זה 20 מטר, 30 מטר, אין דיבור, ואין ציוץ, המוזיקה הזאת חודרת,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, הנה הוא מודד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

לה, הוא (לא ברור) שלישי,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, טוב, אדוני, כן, תמשיך בבקשה.

יוסי חביליו:

רגע, הנה זה הבניין ממול, כמה זה?

פרופסור מזר:

זה הבית.

דובר לא מזוהה:

הוא מעבר לרחוב,

פרופסור מזר:

זה הבית שלי,

אמנון ארבל:

30 מטר,

יוסי חביליו:

30 מטר,

פרופסור מזר:

30 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

פרופסור מזר:

בקיצור, אנחנו מקבלים מוזיקה בומים, במערכות הגברה נוראות לתוך החדר שינה עד 12 בלילה, אם אדוני חושב שככה אפשר לחיות, וליהנות מהחיים, אז בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא שמעת אותי אומר את זה,

פרופסור מזר:

אבל מוזיקה ממש,

ישראל קלרמן:

לא, אבל אחרי 11 בלילה, אתה יכול להביא את הפיקוח,

פרופסור מזר:

סליחה?

ישראל קלרמן:

למוזיקה עד 12 אפשר להזמין פיקוח, זה לא קשור ל - ,

פרופסור מזר:

נכון, אנחנו מזמינים, (לא ברור) קבענו שעה 11,

ישראל קלרמן:

אז 11, עד 12 יש בעיה.

פרופסור מזר:

מחכים עד 10: 11 מזמינים משטרה, המשטרה מגיעה ברבע ל - 12, ברגע ל - 12 הם כבר סוגרים,

ישראל קלרמן:

זה לא בסדר, אבל,

פרופסור מזר:

אוקי,

ישראל קלרמן:

לגבי הבנייה שמונח בפנינו.

פרופסור מזר:

נכון, שבית הכנסת התחייב בפנינו בשלב מסוים, שזה יהיה עד שעה 11, אנחנו התלוננו, להנהלת בית הכנסת, שלחו לנו מכתב מאוד יפה,

חביבה שפר:

זה מקום ציבורי, זה לא נעים,

פרופסור מזר:

הם שלחו לנו מכתב ב - , ספטמבר 23,

ישראל קלרמן:

מעולה.

פרופסור מזר:

שבית הכנסת, אנחנו מסכימים שזכות כל השכנים לשעות מנוחה מקובלת, שנעשה הכול שזכות זאת לא תיפגע, אבל גם אירוע שמתחיל ב - 7 בערב, או ב - 8 בערב, ונגמר ב - 11, הורג לך את החיים. עכשיו, רגע אחד,

אליעזר ראובברגר:

להפתעתך אני גם לזה מסכים,

פרופסור מזר:

סליחה, עכשיו בפיזור של האירועים האלה, שהאירוע מתפזר, המוזיקה נפסקה, עשרות ילדים, נוער יוצאים החוצה, צועקים, צורחים ברחוב, חנייה, זה הפך להיות מקום נורא לחיות בו. אתה מבין? עכשיו אתם הולכים עכשיו, עכשיו,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שהוא (לא ברור), מולו.

פרופסור מזר:

עכשיו אתם הולכים להרחיב את כל זה, אז מה יהיה? איזה צורה תהיה לחיים ברחוב הזה?

ישראל קלרמן:

לא, הוא שואל שאלה, ואני עניתי לו.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך,

יוחנן וייצמן:

אבל צריך להבין,

ישראל קלרמן:

לא, הוא צודק,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

נכון?

אליעזר ראוכברגר:

אבל תן לו לסיים אבל, אבל לא באמצע שהוא מדבר, תכבדו אנשים. כן,

פרופסור מזר:

בקיצור,

אליעזר ראוכברגר:

חיים בבקשה, כן.

פרופסור מזר:

יש לנו מצב שיש לנו אולם אירועים בלב אזור המגורים, עם אנשים זקנים, אנשים שאני פה מייצג,

ישראל קלרמן:

נכון,

פרופסור מזר:

אנשים שאני מייצג פה, הם 80 פלוס, גם אנחנו נותנים כבר 80 פלוס. ואנחנו רוצים את המנוחה שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

עד 120,

פרופסור מזר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

עד 120.

פרופסור מזר:

אני 83,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי עד 120.

דובר לא מזוהה:

עד 120 מברכים אותך.

פרופסור מזר:

תודה רבה, אבל אני רוצה לחיות את החיים שלי בשקט, במקום זה, עומדים להרחיב את כל הדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

פרופסור מזר:

להפסיק את הפעילות הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מי, מי רוצה להשיב? מי משיב?

רפאל סאלם:

סליחה, אני רק על שתי דברים,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, בבקשה ישראל,

רפאל סאלם:

השם שלי רפאל סאלם,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, די, נו תן לשמוע תכבד את הדיון,

ישראל קלרמן:

אני לא מפריע.

רפאל סאלם:

רפאל סאלם, חבר וועד יחסית חדש, אני לא הייתי בתקופה של 97, וכל זה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רפאל סאלם:

עכשיו מה שאני רוצה להשיב, זה עניין של החנייה, הרי כל העניין, אנחנו לא רוצים להרחיב, אנחנו רוצים לאשר מה שיש, וזה בעיקר אולם תפילה. מדגיש בזה, רוב ה - , כל הזמן אין, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מה השם שלך רק?

רפאל סאלם:

רפאל סאלם.

אליעזר ראוכברגר:

רפאל סאלם.

רפאל סאלם:

לא באים עם מכוניות, פשוט זה, החנייה זה כמו שהגברת באה לרמי לוי, כולם באים לרמי לוי, לא באים לבית הכנסת. תפילת שחרית בבוקר, זה מ – 6 בבוקר, עד 7 בבוקר, באים אולי 10 מכוניות, לא יותר, לא יודע למי זה מפריע, עד 7 בוקר.

חביבה שפר :

יש בני מצווה, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר :

רגע, רגע,

רפאל סאלם :

רגע, רגע, אני כמו שאומרים, בטלויזיה, לא הפרעתי לך, אל תדברי סתם. זה דבר אחד. דבר נוסף, זה עניין של כן השתנה משהו מאז להיום, שכונת רמות הכפילה או שילשה את עצמה, למימדים עצומים, מצד אחד, זה קרוב ל – 55 או 60 אלף תושבים, זה יותר גדול מכל, 60, יותר מהרבה ערים בארץ, ולא רק זה, וגם הרכב האוכלוסייה השתנתה, והפכה ליותר דתי, לכן יש צורך בתי כנסת, אנחנו כל ה - , הבניינים בשבת מלאים, וברוך השם,

חיים כהן :

כמה שנים אתה גר בשכונה?

רפאל סאלם :

אני 42 שנה,

חיים כהן :

אז חשוב מאוד לשמוע את זה,

אליעזר ראוכברגר :

אתה, אתה,

רפאל סאלם :

היינו וגם,

אליעזר ראוכברגר :

סליחה, אדון, אתה מתפלל בבית כנסת הזה 42 שנה?

רפאל סאלם :

לא, זה לא בנוי ב – 42 שנה,

חיים כהן :

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כמה שנים זה בנוי?

דובר לא מזוהה:

מאז שהוא בנוי,

רפאל סאלם:

מאז שהוא בנוי,

אליעזר ראוכברגר:

מאז שהוא בנוי,

רפאל סאלם:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת זה לא משהו חדש,

רפאל סאלם:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי אמרת שאתה לא הרבה זמן,

ישראל קלרמן:

בוועד,

יהודה פרוידגר:

בוועד הוא אמר,

אל:

אני יכול להגיד להוסיף?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה תן לו להשלים, שנייה,

רפאל סאלם:

אני השלמתי, זה אלי,

אליעזר ראוכברגר:

סיימת, אוקי,

רפאל סאלם:

זה שכנים אחרים,

יוסי חביליו:

אני רוצה לשאול אותו שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אתה תשאל, אבל תן למשיבים,

יהודה פרוידגר:

רגע, יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם שישאלו אותם. כן אדוני שמך.

אלי אברהמי:

אלי אברהמי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, ומה הקשר שלך?

אלי אברהמי:

אני גר 20 מטר מבית הכנסת,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי אברהמי:

אני חבר וועד בית הכנסת מיום הקמת העמותה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי אברהמי:

אני גר בשכונה עם פרופסור מזר, אנחנו שכנים, מאז הקמת השכונה, מאז הקמת הרחוב. אף רעש לא מפריע לי, אני גר הכי קרוב גם מפרופסור מזר, רעש לא, בחיים לא הפריע לי, זה תת-קרקעי, אין רעש זולג משם, שום רעש, אף פעם לא קיבלנו,

פרופסור מזר:

המואזין לא מפריע לך?

אלי אברהמי:

לא, מהמשטרה לא קיבלנו אף תלונה, בשנה, בשנתיים, בחמש שנים האחרונות, שזה הסתיים אחרי 11, אין רעש. בבלגאן עם החנייה, יש בלגאן שלם, זה רמי לוי, יש שם פיצרייה, מסעדות, פתחו שם מרכז מסחרי, שהוא לא מתאים לאופי השכונה, אולי הוועדה יכולה לעזור לנו בזה. אין, אין אפשרות,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אתה אומר על הטענה שלו שאחרי שזה מסתיים, לא משנה כרגע אם זה רבע ל – 12, או לפני,

אלי אברהמי:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

יוצאים המוני בני נוער וברחוב עושים רעש.

אלי אברהמי:

אני קצת יותר צעיר ממנו, ואני כאן כי יותר קרוב ממנו, ולי לא (לא ברור).

הילארי הרצברגר:

אתה לא קרוב ממנו,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) על 20 מטר,

יוסי חביליו:

הוא גר ממול, יש יותר קרוב ממול?

אלי אברהמי:

אני גר,

אדיר שוורץ:

איפה אתה גר? איפה אתה גר? יהיה לך זכות תגובה.

יוסי חביליו:

תראה איפה אתה גר.

אדיר שוורץ:

איפה אתה גר?

הילארי הרצברגר:

תראה איפה הוא גר.

יוסי חביליו:

תראה.

אלי אברהמי:

החורש פינת הקדרון,

יוסי חביליו:

איפה זה?

חביבה שפר:

זה בצד, הקצה השמאלי של,

דובר לא מזוהה:

שמאלה, שמאלה,

חביבה שפר:

שמאלה,

יוסי חביליו:

הוא לא,

חביבה שפר:

הוא לא על (לא ברור) בכלל, פה,

יוסי חביליו:

אתה יותר רחוק ממנו, בהרבה.

אלי אברהמי:

לא רק רחוק, זה הצידה. אבל קרוב לבית כנסת, אולי לא קרוב כמוהו, אני גר קרוב לבית כנסת, אני 40 שנה,

יוסי חביליו:

הוא סובל,

אלי אברהמי:

אנחנו חיים שם, ואף פעם לא הפריע לנו.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה אדוני. יוסי, רצית לשאול,

יוסי חביליו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תשאל בבקשה.

יוסי חביליו:

כמה עולה ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

כמובן שיש זכות תגובה למתנגדים,

אלי אברהמי:

לא משכירים את האולם הזה, בשום מקרה, ואם אתה תבוא אתה לא תקבל אותו, כי אנחנו לא משכירים אותו, זה רק לחברי הקהילה. מי שהקהילה יש לו, ברית, יש, איפה נעשה ברית?

צחי ברים:

כמה אירועים,

אלי אברהמי:

ברית, לא נאכל אוכל בגלל (לא ברור)? מה? איזה דברים אתה מדבר?

צחי ברים:

כמה אירועים יש שמה בשנה?

אלי אברהמי:

איזה דברים? מה? יש לי ברית, אני לא אומין קייטרינג? מה זאת אומרת? איזה מין דבר זה, יש לי בר מצווה, אני לא אומין קייטרינג, הנכד שלי חגג שמה בר מצווה. אני לא אומין קייטרינג, מה אתה שואל, איזה שאלות?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לומר לנו, סליחה,

פרופסור מזר:

אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

מה הממוצע, בוודאי יש לך זכות תגובה.

אלי אברהמי:

הממוצע, ביום שבת, זה מלא מתפללים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא מתפללים,

אלי אברהמי:

כמה אירוע?

יהודה פרוידגר:

אירוע בשבוע?

אליעזר ראוכברגר:

כמה אירועים יש,

יהודה פרוידגר:

כמה אירועים?

אלי אברהמי:

אולי פעם בשבוע ביום, רגע, לא בערב, ביום אולי פעם בשבוע,

אליעזר ראוכברגר:

ובערב?

אלי אברהמי:

אולי פעם בשבוע, בערב כשיש ברית, אם לא, אין בבוקר משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, ובערב.

אלי אברהמי:

בערב אולי פעם בשבוע.

אליעזר ראוכברגר:

זה פעם בשבוע?

אלי אברהמי:

כן, פעמיים,

אליעזר ראוכברגר:

שני אירועים בשבוע?

אלי אברהמי:

זה המקסימום,

ישראל קלרמן:

בוקר ערב.

אלי אברהמי:

בוקר ערב,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

אלי אברהמי:

אין יותר מזה, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא יותר משני אירועים בשבוע,

אלי אברהמי:

קהילה שלנו, היא קהילה שבאה לעשות שם בריתות, באה לעשות חתונות? מה אנחנו עושים שם?
ברית, בר מצווה, עושים, השבוע היה שמה,

ישראל קלרמן:

שבע ברכות,

אלי אברהמי:

פדיון, שבע ברכות, זה השמחות שלנו. איפה נעשה?

הילארי הרצברגר:

כל יום שני וחמישי יש פה.

יוסי חביליו:

אז הנה (לא ברור) עכשיו.

אלי אברהמי:

אין,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה מי רוצה, רוצה להגיב? רגע לפי הסדר, גברת שפר רוצה לומר משהו?

חביבה שפר :

לא, רק אני אמרתי שאני לא יודעת בדיוק, מי מגיע, כמה מכוניות מגיע לרמי לוי, ולכמה לבית הכנסת, אבל אנחנו רואים את התנועה של, מכוניות שחונות ליד בית הכנסת, ואנשים נכנסים,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי,

חביבה שפר :

ויוצאים,

אליעזר ראוכברגר :

טוב,

חביבה שפר :

בכל שעות היום. אז חלק, זה לא רק שאנשים שגרים ממש ב - , אני לא יודעת, אם המרחק הליכה, או לא, אבל חלק מהתנועה והחנייה זה כן של בית הכנסת, מעבר לזה, אני חושבת,

אליעזר ראוכברגר :

מאה אחוז, גברת,

חביבה שפר :

זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר :

רגע, רגע, לא, לא, רק היא עכשיו, בוא, בוא,

חביבה שפר :

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר :

יש גם ע"פ חוק, הדיון מתנהל, כן,

חביבה שפר :

עכשיו האדון גר באותו מישור, בצד שסגור יותר, הצד, הצד הימני על המפה. על המסך הוא הצד הפתוח יותר. והקול עולה למעלה, זה כללי הפיזיקה, אני לא פיזיקאית, אבל הייתה לנו שכנה בדיוק

ממול, שהיא אמרה זהו, זה הכול, הגלי קול עולים למעלה. אז כן הוא סובל פחות מהאנשים שגרים למעלה.

אליעזר ראובברגר:

כן, גברת הרצברגר, ואחר כך פרופסור מזר,

הילארי הרצברגר:

כן, לא, זה מה שרציתי להגיד,

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

הילארי הרצברגר:

יש שמה עצים שגם העצים סופגים את ה - ,

דובר לא מזוהה:

אני רק רוצה להוסיף משהו,

הילארי הרצברגר:

והרעש, וזה כלפי מטה, אתה לא שומע כלום משם.

אלי אברהמי:

לא, אני שומע, אני רק רוצה לשאול לגבי חנייה, ביום שאין אירועים,

אליעזר ראובברגר:

ברור.

אלי אברהמי:

יש, כל השבוע אין אירועים,

הילארי הרצברגר:

יש כל הזמן,

אלי אברהמי:

הנה,

הילארי הרצברגר:

אוקי, אז זה,

יוסי תביליו:

לא, אבל זה כאילו מוסיף על הקיים. מה התדירות של אירועים לטענתך?

הילארי הרצברגר:

אני חושבת ש - , (לא ברור) חמישי.

אליעזר ראוכברגר:

פרופסור מזר, יוסי, בבקשה פרופסור מזר.

פרופסור מזר:

אני רוצה, שתי הערות, לגבי האקוסטיקה, האולם הזה, הוא הפתח שלו מכיוון מזרח, לצד הפוך, לכיוון הבית של, של מר,

אלי אברהמי:

אלי, אלי,

פרופסור מזר:

של אלי,

אדיר שוורץ:

הוא אמר לכיוון החורש, לא לכיוון ה - ,

פרופסור מזר:

לא, לא, הוא, דרך החורש זה מזרח מערב,

דובר לא מזוהה:

חורש זה מערב.

אדיר שוורץ:

לא, לכיוון היער,

פרופסור מזר:

הפתח,

אדיר שוורץ:

עצים,

פרופסור מזר:

הפתח של האולם, הוא לכיוון מזרח, קולות יוצאים מהאולם הזה, עם הרמקולים העצומים האלה, ועולים, ישר אלי ולבית שלה, ולבית שלה, הם לא עוברים,

יוסי חביליו:

יש רמקולים?

הילארי הרצברגר:

בטח,

פרופסור מזר:

מה זה רמקולים?

אליעזר ראוכברגר:

אם יש בר מצווה, ברור שיש רמקולים, מה רצית (לא ברור)?

הילארי הרצברגר:

יש זמרים,

יוסי חביליו:

רמקול כזה,

פרופסור מזר:

זמרים,

אלי אברהמי:

אני אגיד לך,

פרופסור מזר:

יש לך מנחים,

אלי אברהמי:

אתה מתחכם איתנו, אבל תשמע,

יוסי חביליו:

למה אני מתחכם?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אלי, אדון אלי, סליחה, לא, לא, בבקשה, בוא, בוא,

פרופסור מזר:

אני רק רוצה לומר,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זכות הדיבור של פרופסור מזר,

פרופסור מזר:

לגבי קולות,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נכבד אותו,

פרופסור מזר:

עובדה שהיא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם יותר מבוגר ממך, וגם ממני.

פרופסור מזר:

עובדה שאלי לא שומע את הקולות, היא לא מפתיעה אותי, כי הקולות באמת עולים למעלה, שמה שומע אותם למעלה, היא שומעת, אני בוודאי שומע. אבל לגבי הרכב האוכלוסייה זה חשוב מאוד להדגיש, אתה אומר שלאירועים שמשרתים את קהילת בית הכנסת, אני טוען שהדבר הזה הוא לא נכון, אני מכיר את קהילת בית הכנסת, אני רואה שם חרדים,

אלי אברהמי:

אני חרדי, סליחה,

פרופסור מזר:

רגע, סליחה, אני רואה שם, לא רק חרדים,

יוסי חביליו:

גם אני אוכל כשר, אז מה?

אלי אברהמי:

מתפלל שלוש תפילות.

יוסי חביליו:

(לא ברור) חרדים,

אלי אברהמי:

אז למה צריך להיות, (לא ברור) שכל בן אדם מתפלל. אני חרדי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, שנייה תשלימו את הדברים,

פרופסור מזר:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

ואנחנו נסיים את הדיון, כן,

פרופסור מזר:

שיש לי מספיק אבחנה, כדי לומר מי הוא חבר קהילת בית כנסת, ומי הוא לא, יש שמה אירועים שהם לכל מיני ציבורים.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שאתה חולק על מה שאמר, אדון אלי,

פרופסור מזר:

מה שאמר אלי,

אליעזר ראוכברגר:

שיש שמה שני אירועים בשבוע?

פרופסור מזר:

רגע, כמות האירועים בשבוע זה משתנה, לאורך השנה,

אליעזר ראוכברגר:

ממוצע, ממוצע, אנחנו מדברים על ממוצע.

פרופסור מזר:

זה משתנה, אני פעם הייתי עורך טבלה, יש לי טבלה בבית במחשב,

אליעזר ראוכברגר:

ממוצע, הוא דיבר על ממוצע,

פרופסור מזר:

יש לפעמים פעמיים בשבוע, יש לפעמים ארבע פעמים בשבוע,

אליעזר ראוכברגר:

זה יכול להיות יש חודש אין כלום.

פרופסור מזר:

יש גם פעם בשבוע, אין שבוע שאין אירוע,

יוסי חביליו:

הוא אומר לא,

צחי ברים:

הוא אמר פעמיים בשבוע, מה?

פרופסור מזר:

הוא אמר פעמיים בשבוע.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, גברתי, ברית עושים גם בשלושת השבועות, ובר מצווה גם עושים, חתונה,

חביבה שפר:

זה בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

עושים שם חתונות? לא,

פרופסור מזר:

כן, אבל מסיבות.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה שעושים שלשות, זה חתונות,

פרופסור מזר:

סליחה, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

לא עושים ברית, ברית לא נדחה בגלל שלושת השבועות,

יוסי חביליו:

הוא אומר עושים מסיבות.

הילארי הרצברגר:

מסיבות,

ישראל קלרמן:

איזה מסיבות?

אליעזר ראוכברגר:

גם מסיבות לא עושים בשלושת השבועות, אני מדבר על, הוא דיבר על ברית ועל בר מצווה, זה מה שדיבר האדון, זה עושים גם,

אלי אברהמי:

ופדיון,

אליעזר ראוכברגר:

ופדיון, זה גם עושים בשלושת השבועות.

חביבה שפר:

ושבע ברכות.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

פרופסור מזר:

בנוסף לאירועים האלה, יש אירועי נוער, נוער שיש מנחה, מנחה עם רמקול,

חביבה שפר:

נכון,

פרופסור מזר:

שמנחה אותם, ואני שומע אותם, לבנות לחודש, לבנים לחד, הוא מנחה והמוזיקה רועמת, ורועמת,

צחי ברים:

בסדר, זה ייעודו,

פרופסור מזר:

על הבית.

אליעזר ראוכברגר:

אדון אלי, אתה מכיר את זה מה שהוא אמר עכשיו?

פרופסור מזר:

אירועים לנוער.

אליעזר ראוכברגר:

אירועים לנוער?

אלי אברהמי:

לא עושים אירועים לנוער.

פרופסור מזר:

מסיבות נוער,

אלי אברהמי:

מה זה מסיבות נוער?

פרופסור מזר:

באים, בשבוע שעבר,

דובר לא מזוהה:

עושים שמה,

פרופסור מזר:

יום רביעי, הנה יש לי פה הקלטה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי מסיבת סיום שנת לימודים, לא, סיום שנת לימודים פעם בשנה נו.

אלי אברהמי:

אם זה באמת נוער, אני לא מכיר מה שאתה אומר, אני,

פרופסור מזר:

אז תבוא, אני אסביר לך,

אלי אברהמי:

אז רגע, אני אגיד לך דבר אחד, עדיף שנוער שלנו יהיה בבית כנסת, מאשר יסתובב בחוץ.

פרופסור מזר:

אבל לא מול הבית שלי,

אלי אברהמי:

אתה רוצה שיעשנו חשיש בחוץ?

פרופסור מזר:

לא,

אלי אברהמי:

שיבואו לבית הכנסת, אני לא מכיר את מה שאתה אומר, אני לא מכיר את מה שאתה אומר, אתה יודע שאני לא מכיר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, סליחה, מה זה נקרא אתה לא מכיר? אתה חבר וועד,

אלי אברהמי:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חבר וועד, אתה צריך להגיד יש או אין.

אלי אברהמי:

אין,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אז גמרנו.

אלי אברהמי:

אין, אני לא מכיר,

אליעזר ראוכברגר:

זה תגובה.

אלי אברהמי:

אין, אבל אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

זה תגובה, להגיד אין, בסדר.

אלי אברהמי:

אני אומר מעבר לזה, גם אם יש, הנוער במקום שישתובב ברחובות, זה,

הילארי הרצברגר:

זה לא רלוונטי,

אלי אברהמי:

שיבואו להתפלל, זה עדיף.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא לא מדבר על (לא ברור), הוא לא מדבר על תפילה.

ישראל קלרמן:

על ריקוד,

פרופסור מזר:

רוקדים,

אלי אברהמי:

זה בית כנסת, מה זה ריקוד?

חביבה שפר:

האולם.

אלי אברהמי:

אנחנו שומרים על המקום, בבאת נפשי, אנחנו נתנו את זה לעירייה, היה, העירייה ביקשה להקים שמה סליחות, ואנחנו הסכמנו, ובאו לעשות סליחות, ובאמצע, אני באתי לסליחות, ראיתי פתאום הביאו פיצות, הביאו, אתה יודע איזה צעקות הקמתי להם? זה יותר חשוב לנו מהבית שלנו, מה זה להקים בית הכנסת לאכול בבית הכנסת פיצות, אסרתי עליהם וכעסו עלי, אמרתי שיכעסו, אנחנו לא מסכימים, אז מה יהיה ריקודים שם? איזה ריקודים?

פרופסור מזר:

מכוניות עם קייטרינג מגיעות,

אלי אברהמי:

קייטרינג בוודאי שמגיע, אני עשיתי שמה עכשיו ברית, אני לא יכול לעשות ברית בלי קייטרינג, מזר, איך אני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי,

פרופסור מזר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו פרופסור מזר?

פרופסור מזר:

תופעה נוספת,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אחרון.

פרופסור מזר:

יש שבתות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

פרופסור מזר:

שביום שישי מגיעה משפחה, עם ילדים, משהו כמו עשרה ילדים, שצורחים וצועקים מול הבית שלי, כל יום שישי כולל שבת, הם כנראה לנים שמה,

ישראל קלרמן:

מה הם צועקים? מה הם צועקים?

יוחנן וייצמן:

לנים שם?

פרופסור מזר:

אני לא יודע, מה הם צועקים.

ישראל קלרמן:

שעה לצעוק?

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, אנחנו נגיד להם שיבואו רק בחמישי,

פרופסור מזר:

כן, מול הבית.

אלי אברהמי:

אני הייתי עם הילדים האלה, שהיו צורחים בבית הכנסת, ורוב החברים שלי זה עדיין אותם ילדים שיחקו איתם בגינה, מה אתה רוצה שנעשה?

פרופסור מזר:

לא,

חביבה שפר:

אבל למה הם גרים שם?

אלי אברהמי:

מה הם צועקים?

פרופסור מזר:

משתוללים,

אליעזר ראוכברגר:

הם צועקים (לא ברור). כן.

אלי אברהמי:

אבל מה הם צועקים?

דוברת לא מזוהה:

ילדים משחקים בקולי קולות בשבת בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

1, 2, 3, דג מלוח, מה? רבותי, תודה רבה לכולם, אנחנו סיימנו את הדיון, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה לכולם, תודה, המשך יום טוב ושקט.

חביבה שפר:

תגידי לפרוטוקול שאנשים ישנים שמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא יכול לשמוע.

דוברת לא מזוהה:

בשבת בבוקר ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

זה כן (לא ברור).

יוסי חביליו:

יש לך פה החילונים האחרונים, אתה רוצה שיעזבו גם את השכונה, והחרדים ישתלטו לגמרי?

אלי אברהמי:

אמרתי לו לפני 10 דקות, שחבל לי, שהחילונים עזבו. זה שכונה,

יוסי חביליו:

עכשיו הם גם יעזבו.

אליעזר ראוכברגר:

רבותי, סיימנו את הדיון,

יוסי חביליו:

אז תלך לקראתם.

אליעזר ראוכברגר:

רבותי, סיימנו את הדיון, מי שרוצה לדבר בחוץ, חביליו רוצה לדבר, בחוץ.

יוסי חביליו:

אני?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

אני מדבר בפנים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה לא יכול לדבר איתם, אתה יכול לדבר איתנו, זה כן, ברור. לא עם האלה שצריכים לצאת.
סליחה, אדון, אדון רפאל סאלם, אדון רפאל סאלם,

רפאל סאלם:

כו,

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה, המשך יום טוב (לא ברור) לכולם.

יהודה פרוידגר:

שלום, שלום.

הילארי הרצברגר:

התעללות.

פרופסור מור:

תודה רבה לכם,

ישראל קלרמן:

תודה רבה לך, להתראות.

אליעזר ראובברגר:

טוב, חברים, אדיר, אתה ביקשת ראשון לדבר, מי שרוצה לדבר אני ארשום אותו, חביליו.

אדיר שוורץ:

בסופו של דבר לדעתי, אם אנחנו נתעקש על איזה שהוא פתרון אקוסטי כתנאי להיתר, אנחנו נציל כולם פה מנצחים. בסוף מה שמפריע להם החנייה, הכול בסדר, מה שמפריע להם,

אליעזר ראובברגר:

חנייה דרך אגב שמת לב למה הוא אמר, שגם בזמן שאין אירועים החנייה מלאה,

אדיר שוורץ:

לא החנייה,

יוסי חביליו:

וזה מתווסף, אני הייתי שם.

אדיר שוורץ:

בסדר, החנייה, הכול, בסדר. אני אומר רגע החנייה אני מניח בצד, אני חושב שזה בסדר.

חיים כהן:

הוא אומר שהחנייה מפריע לו, (לא ברור) לרמי לוי אין חנייה,

אדיר שוורץ:

בסדר, אני רק שם את החנייה בצד,

יוחנן וייצמן:

שנייה,

אדיר שוורץ:

רגע וייצמן,

ישראל קלרמן:

לא היה שם אף אחד חוץ מחביליו,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שהוא היה שמה,

אדיר שוורץ:

וייצמן,

יוסי חביליו:

הייתי שם, כן,

יוחנן וייצמן:

כשהיה אירוע?

יוסי חביליו:

לא, לא בבית כנסת, במקום,

אדיר שוורץ:

לא, ברור שהרמי לוי,

יוסי חביליו:

הלכתי לגינה שם,

ישראל קלרמן:

רמי לוי,

אדיר שוורץ:

ברור שרמי לוי מייצר עומס של חנייה, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם גם פיצרייה ומסעדה, מה?

אדיר שוורץ:

זה בסדר.

ישראל קלרמן:

מי זה?

אדיר שוורץ:

אבל בסוף,

יוסי חביליו:

הייתי באירוע בגג, כמה פעמים,

ישראל קלרמן:

לא, תשלח לי (לא ברור), לא ידעתי, תודה.

אדיר שוורץ:

בסוף, את עניין החנייה אני רגע שם בצד, עניין הרעש, הוא עניין הקול באמת, ואין ספק שהרעש עולה כלפי מעלה, כמו שכולנו יודעים, אם ימצאו שם פתרון אקוסטי, כמו שצריך, שנוציא את כולם נשכרים, האולמות האלה בסוף שימושיים במרקם של העיר, אירועים קטנים, אירועים משפחתיים, ואנחנו כשהמשפחה שלי עושה אירועים, היא עושה את זה במקומות מהסוג הזה, את הבר מצוותות, ואת הבריתות, וכן ירבו. זה הגיוני שישאר דבר הזה כמענה לצורכי השכונה, לתושבים כולם, ולמצוא את הפתרון האקוסטי, להוציא את כולם מנצחים,

אליעזר ראוכברגר:

חביליו,

אמנון ארבל:

זה בסדר?

יוסי חביליו:

אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

יוסי חביליו:

נכון שגם אנשי הקהילה נחמדים,

אליעזר ראוכברגר:

נורא מפתיע,

אדיר שוורץ:

לא בחינה, לא בחינה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב אדיר, בוא הנה, אתה לא מופתע?

ישראל קלרמן:

לא, אולי יש שם כבר,

אדיר שוורץ:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אתה לא מופתע?

אדיר שוורץ:

שמה?

יהודה פרוידגר:

שחביליו נגד.

אדיר שוורץ:

אני מופתע, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני ממש מופתע,

אמנון ארבל:

בתנאי שיש פתרונות אקוסטיים,

אדיר שוורץ:

כן, מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פתרון, מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

אחרי זה נכון,

חיים כהן:

לא, אני לא, אני,

אליעזר ראוכברגר:

לא מה?

חיים כהן:

סליחה, שאני אומר אני לא מסכים ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אתה תדבר, רגע, שנייה, בתורך, כן, חיים, אחר כך.

יוסי חביליו:

יש לנו משפחות חילוניות בודדות, שנשארו באזור. אני חושב שזה רק ירחיק אותם. שמענו את המתנגדים, אנחנו מבינים את העניין, אבל ברגע שזה אירועים, בוא נגיד חשבתי שהוא יגיד לי פעם בחודש, יש לו שלושה בשבוע, ויש טענה שגם לא מהקהילה, כמה אנשים יש פה שמצריכים שלושה אירועים בשבוע, שירבו שמחות בישראל,

ישראל קלרמן:

הוא אמר 2, וכולם מהקהילה,

יוסי חביליו:

שתיים עד שלוש,

ישראל קלרמן:

הוא אמר שכולם מהקהילה,

יוסי חביליו:

ולכן אני חושב שמה שיקרה זה שנרחיק גם את הבודדים האלה מרמות, וזהו, זה עצוב.

ישראל קלרמן:

אולי ייכנסו לעיר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עם כל הכבוד בעצמך אתה אומר בודדים, אז מה הרוב המכריע צריך לסבול בגלל הבודדים?

יוסי חביליו:

קודם כל אני מניח שגם אם משהו גר באזור, והוא דתי, הוא גם סובל מה - , מהרעש, ויכול להיות,

ישראל קלרמן:

אבל אמרו שלא,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא, אז פה צריך למצוא פתרונות הרעש, בסדר.

יוסי חביליו:

אז אני, עוד פעם כמו שראינו אז בוועדה המחוזית, עוד פעם למרות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הוועדה המחוזית עכשיו לא התנגדה, אני לא יודע אם אתה יודע, אבל כל תוכנית שאנחנו מגישים,

אם הוועדה המחוזית לא מוצא חן בעיניה, וזה סותר את מה שהיה לפני 15 שנה,

יוחנן וייצמן:

,109

אליעזר ראוכברגר:

אז הם עושים אישור השר, שאלתי את אמי, לא משנה, אישור,

יוסי חביליו:

זה סותר מה שהיה ב - 2009,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי את אמי, אבל, זה לא סותר, אבל הוועדה המחוזית עכשיו,

ישראל קלרמן:

20 שנה, ב - 2000 בנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוועדה מחוזית כעת הסכימה לזה, הוועדה המחוזית הסכימה,

יוסי חביליו:

היא לא הסכימה, היא לא הפעילה את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה נקרא שמסכימים,

ישראל קלרמן:

25 שנה,

יוסי חביליו:

לא דנו בזה, לא דנו בזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה נקרא שהם מסכימים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שמה ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

הם שולחים, הם שולחים אלי אישור, שזה לא טעון השר, אני מקבל כל יום אישורים לא טעון אישור השר, או שכן טעון או שיה הערות השר, (לא ברור) לשלוח אלי. אבל אם הם לא זה, ב', נאמר כאן, ע"י

כולם, כולל המתנגדים הם מסכימים לשכונה, שהם פעם הספיק, אולם בית כנסת, סתם לצורך השיחה של, 200 מטר, או 300 מטר, אני לא יודע כמה יש בהגשה, היום זה עוד אחד,

יוסי חביליו:

כן, אבל הבעיה שלהם זה לא התפילות, הבעיה שלהם זה האירועים,

אליעזר ראוכברגר:

הם דיברו גם על התפילות, שמספיק אולם של 100 מטר, למה אתה אומר שהם לא דיברו? הם כן דיברו,

יוסי חביליו:

לא, אבל הרוב היה על האירועים והרעש.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אבל הם דיברו, אבל האירועים צריך לפתור את הבעיה. כן, חיים.

חיים כהן:

אני, סליחה, על ההערה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אני דרך אגב לא יודע מה אמי כתב, כי זה רחוק לי.

חיים כהן:

הפתרון, הפתרון האקוסטי לאולם, אני חושב שאני מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, מה אמי כתב?

חיים כהן:

יש, יש,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, רגע, תגדיל את זה,

חיים כהן:

היתר בנייה יהיה מציאת פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

היתר בנייה יהיה,

יוסי חביליו:

תנאי (לא ברור).

חיים כהן:

אקוסטית,

אליעזר ראוכברגר:

לאולם הקידושים,

חיים כהן:

אני מתנגד לסעיף הזה.

אדיר שוורץ:

למה?

יוסי חביליו:

למה?

חיים כהן:

אני אסביר לך למה, כי אתה לא יכול לעשות איפה ואיפה, כל האולמות קידושים לא קיימת את התנאי הזה, אתה פתאום עכשיו דוחף להם את התנאי הזה? מה?

צחי ברים:

באף מקום לא קיים,

חיים כהן:

זה לא קיים,

צחי ברים:

וזה לא המבוקש.

חיים כהן:

גם זה לא קיים בשום,

אמנון ארבל:

לא, התלונה היא רעש, מה זאת אומרת?

צחי ברים:

התלונה היא הרעש,

חיים כהן:

עכשיו, אבל,

צחי ברים:

אבל הבקשה שלהם,

חיים כהן:

אבל,

צחי ברים:

היא לא,

חיים כהן:

רגע, אני לא מתעלם, אני לא מתעלם,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) בכלל,

חיים כהן:

רגע, רגע,

אדיר שוורץ:

מבקשים פה משהו שהם כבר עשו,

חיים כהן:

שנייה, אני לא מתעלם,

אדיר שוורץ:

שכבר מוכח שבעיה,

חיים כהן:

אני לא מתעלם מהזה שאנחנו צריכים להיות ערניים שלא יהיה את הרעש וכולה,

יוסי חביליו:

איך נהיה ערניים?

חיים כהן:

אז אנחנו צריכים להכניס בהחלטה, שאנחנו דורשים מהם שיקפידו בזמנים, שה - , שלא נפנה לשכנים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה היה,

יוסי חביליו:

איך אתה?

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בהחלטת ההפקדה,

אמנון ארבל:

זה לא צריך לכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נחזור על זה,

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

לא צריך לכתוב, זה כתוב בתקנון,

חיים כהן:

כן,

יוסי חביליו:

אבל אתה לא יכול לאכוף את זה,

חיים כהן:

אז למה אין לך פיקוח, אם אתה לא יכול? מה?

יוסי חביליו:

ראית מה אמרו בוועדה המחוזית, זה לא אכיפה,

אדיר שוורץ:

בוא, זה בעיה,

חיים כהן:

זה לא הבעיה שלי,

אדיר שוורץ:

אני אומר מעבר לחוקי הרעש,

יוסי חביליו:

רק משהו פיזי, אני לא בדעה לגמרי, אבל לפחות אדיר מציע משהו לצמצם את הנזק,

אליעזר ראובברגר:

כן, ישראל מה?

ישראל קלרמן:

אני גם חושב, אני אומר ש - , כמו שחיים אומר, וכמו שאמרת פה, שצריך באמת שלא יהיה פה רעש, אבל אני מפחד שהסעיף הזה שפה אתם מכניסים עם קצת פתרון לאקוסטי, הם לא יוכלו להוכיח אף פעם, ולפי מה שאני הבנתי גם שמעתי ממנו, שנייה, שנייה,

חיים כהן:

ישראל, תן רק להשלים,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל יהיה, יהיה סתם, אתן דוגמא,

ישראל קלרמן:

שנייה,

חיים כהן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה חיים,

חיים כהן:

אם היו מגיעים פה עכשיו 30, 40,

צחי ברים:

כן,

חיים כהן:

זה, אז הייתי אומר, אתה יודע מה? זה פשוט אקוסטי. שאלתי את השאלה,

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור). אני אומר יותר מזה, אני אומר הוא אמר פה גם, יש להם את זה, לא שומעים כלום בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר,

ישראל קלרמן:

יש פה פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

משהו אחר,

יוסי חביליו:

הם אומרים שומעים, אקבר שומעים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה, הפתרון האקוסטי לדוגמא,

צחי ברים:

לגבי הילדים שמשחקים בחוץ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

צחי ברים:

מה הבעיה?

יוסי חביליו:

הבעיה עם הרמקולים,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק זה,

יוסי חביליו:

רמקולים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה,

אדיר שוורץ:

אני לא מדבר על הילדים, אני מדבר על המוזיקה,

יוסי חביליו:

הילדים לא קשורים לאולם,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה פתרון אקוסטי,

אדיר שוורץ:

בוא, אף אחד מאיתנו לא היה רוצה לגור צמוד לאולם אירועים, שפועל 24/7,

אליעזר ראוכברגר:

איזה 24/7?

ישראל קלרמן:

הוא לא חלק עליון,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שבוע,

אדיר שוורץ:

גם שלוש פעמים בשבוע, גם פועל ארבע, אף אחד מאיתנו לא היה רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא חולק על השתיים, (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, הוא אמר,

אדיר שוורץ:

לא היינו רוצים,

יוסי חביליו:

הוא אמר,

אדיר שוורץ:

ואגב גם אם הם עוצרים בשעה 11 כמחויב על פי חוק, זה לא הנקודה, הנקודה היא שגם בעשר בערב, וגם ב – 9 בערב, זה שכונת המגורים,

חיים כהן:

בסדר,

אדיר שוורץ:

הטופוגרפיה שם מייצרת איזה שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, אדיר, בוא נראה סתם לצורך השיחה, שאתה נותן לו פתרון אקוסטי, ואומר לו תעשה חלונות כפולים, אוקי, ומה מחר, מישהו יכול לראות אם הוא פתח אותם, סגר אותם, בוא יגידו יש רעש,

יוסי חביליו:

אולי צריך לבנות איזה קיר אקוסטי,

אליעזר ראוכברגר:

פתחו חלונות, לא חלונות,

אדיר שוורץ:

לא, מה? שנייה מה, הטכנולוגיה קיימת להכיל,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהם צריכים לעשות,

אדיר שוורץ:

אבל הטכנולוגיה קיימת, (לא ברור) עם מחלקת הסביבה, של עיריית ירושלים, שתוודא שזה מספיק טוב, אגב יכול להיות שזה לא יהיה הרמתי, יכול להיות שזה לא יהיה מאה אחוז, אבל באיזונים זה נראה לי סביר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא אומר גם היום אין רעש,

אדיר שוורץ:

אבל יש פה תושבים שאומרים שיש רעש, אני בטוח שיש רעש.

אליעזר ראוכברגר:

המניעים שלהם הם לא, לא רעש,

יוחנן וייצמן:

מי אמר אותם,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, המניעים שלהם לא, גם כמו שחביליו,

אדיר שוורץ:

אני חושב שחביליו אמר,

אליעזר ראוכברגר:

פסופסור מזר אמר את זה,

צחי ברים:

הוא אמר ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

צחי ברים:

כמה אלה.

אליעזר ראוכברגר:

המניעים שלו זה לא רעש, בוא,

יוסי חביליו:

של מי?

ישראל קלרמן:

של המתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

של המתנגדים.

יוסי חביליו:

למה? אז מה המניעים שלהם?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר,

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

אתה אמרת.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

יוסי חביליו:

הוא לא אמר את זה, הוא אמר זה רעש, אבל זה לא מהקהילה, אתה מכניס לו,

צחי ברים:

לייזר אומר מה המניעים,

יוסי חביליו:

לא, לא,

צחי ברים:

הוא לא אמר,

יוסי חביליו:

הוא אמר שמעת את אשתו באותנטיות, חיים, לא חיים,

אליעזר ראוכברגר:

הבית כנסת,

יוסי חביליו:

זה לא יפה מה שאתה עושה, אתה עושה,

אליעזר ראוכברגר:

אני בסדר,

יוסי חביליו:

אני גם לא אמרתי דברים, הוא אמר זה לא מהקהילה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אמר, לא מהקהילה, זה חרדים, בוא,

יוסי חביליו:

נכון, הוא הביא את זה כסימן,

אדיר שוורץ:

החילונים שנשארו ברמות חזקה עליהם שהם בסדר, הם חרדים, וזה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני לא, דרך אגב, אני לא,

יוסי חביליו:

הוא לא אמר שהסיבה היא חרדים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ברמות, או לא ילכו מעולם לא אמרתי דבר כזה,

יוסי חביליו:

זה לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

ואני לא אומר דבר כזה,

יוסי חביליו:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להיות באהבה, ואחוה,

יוסי חביליו:

נכון,

אמנון ארבל:

ובהרמוניה, זה ברור לגמרי,

אדיר שוורץ:

נכון, איזון כמו שהצעתי פה, זה מה שמאפשר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אומר חיים, אני לא רוצה,

צחי ברים:

לא, גם,

אליעזר ראוכברגר:

במצב כזה, כי אחר כך זה יהיה גורף. מה אתה עונה לי? שאלתי את אדיר,

אדיר שוורץ:

אני עונה לו, אחד שיכול להיות שנכון שנעשה את זה יחסית גורף בתוך שכונות מגורים,

יוסי חביליו:

נכון,

אדיר שוורץ:

איפה שיש מוקד שמפיץ רעש, בין אם זה מועדון ריקודים, ובין אם זה אולם קידושים, בסדר? אני חושב שהגיויני שיהיה פתרונות כאלה, זה פעם אחת. פעם שנייה, פה אנחנו לא מדברים על מקרה תיאורטית, יש לך פה כבר מבנה בנוי, מתפקד, שאנחנו יודעים פה להגיד, זה נראה לי שמדובר באנשים שאפשר להאמין להם סך הכול, שמייצר בעיה לתושבי השכונה. עכשיו אנחנו לא רוצים גם להוסיף מלחמות יהודים, ברוח כל מה שאמרנו הרגע, בטח לא בתקופה כזאת. נמצא את הפתרון הזה שמאפשר גם לזה, וגם לזה, להתקיים, אני חושב שזה לא דרקוני, לא עולה הרבה כסף, נראה לי בסדר גמור.

חיים כהן:

הפתרון יהיה,

צחי ברים:

אדיר, הבקשה שלהם כרגע,

חיים כהן:

הדבר הזה ייתנו להם הזה,

צחי ברים:

אתה מדבר, הם מבקשים אחד, ואתה אומר להם בדבר שלוש, תעשה תיקון, הרי זה לא, האולם הוא לא הדיבור כרגע בבקשה. נשוא הבקשה זה זה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את המזגן? אז תכבי את זה.

אדיר שוורץ:

לא לכבות את המזגן אף פעם, לא,

צחי ברים:

הם, (לא ברור) ברשותך.

יוסי חביליו:

אני מסתכל, אתה רוצה עכשיו דחוף לתוכנית הזאת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

יוסי חביליו:

קח.

אדיר שוורץ:

לא, מדובר על ה - , מדובר על השלמת קומת המרתף לשם הרחבת בית כנסת קיים, על זה אנחנו מדברים, אנחנו מדברים על הכשרת עבירה,

צחי ברים:

ואיפה האולם שלהם?

אדיר שוורץ:

מה?

צחי ברים:

ואיפה האולם שלהם, שהם טוענים?

אדיר שוורץ:

זה זה שמדובר על כל ה - , זה לא בונים מחדשים, אם מאשרים משהו קיים, כן, יש לך פה עבירות בנייה שמכשירים, אותם עבירות בנייה,

ישראל קלרמן:

אין תוספת בנייה, הוא אומר שהכול, אין תוספת בנייה פה. חיים, הוא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עוד מישו רוצה לומר משהו? יהודה, ברים,

צחי ברים:

לא, אמרתי, לעשות פתרונות אקוסטיים, זה דבר שהוא לא ייגמר, אפשר להגיד שדוחים את זה, וזהו, אם כבר. בתיאום מחלקת איכות הסביבה,

ישראל קלרמן:

למצוא פתרון, מה? אתה לא יכול לתקוע אותם, אבל צריך לעשות הכול כדי שלא יהיה,

אדיר שוורץ:

למה אין? הטכנולוגיה קיימת.

ישראל קלרמן:

אני לא יודע, אני לא יודע, זה בנוי כבר, הנה עכשיו הוצאה של,

אדיר שוורץ:

אקוסטיקה זה לא, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

שנייה שנייה,

אדיר שוורץ:

פתרונות אקוסטיים יש,

ישראל קלרמן:

אתן לך דוגמא מה אני אומר, תשמע אותי רגע,

יוסי חביליו:

אז אם זה יתקע אותם,

ישראל קלרמן:

אני חושב שיש, לעשות, אם זה בנוי כך, לעשות,

יוסי חביליו:

לא, יתקע אותם (לא ברור).

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

זה מילים שאומרים פתרונות אקוסטיים,

צחי ברים:

אני לא אמרתי את זה,

יוסי חביליו:

זה לא היה הדיבור של החרדים

צחי ברים:

אני לא אמרתי את זה אבל,

ישראל קלרמן:

לעשות הכול שלא יהיה רעשים, זה הכול.

אדיר שוורץ:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

נחייב אותם בחלונות כפולים,

אדיר שוורץ:

אני,

יוסי חביליו:

לא, לא יודע,

אדיר שוורץ:

מספיק טוב, אני לא (לא ברור), אבל יש אנשי מקצוע,

יוסי חביליו:

להגיד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכח שגם היום המצב העכשווי טוען אדון אלי שאין רעש, ואין כלום.

יוסי חביליו:

הוא לא אמר שאין רעש,

אליעזר ראוכברגר:

הוא כן אמר,

יוסי חביליו:

הוא הודה שיש רעש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר שאין רעש,

אדיר שוורץ:

בוא נגיד שהוא, אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו הוא אמר שהוא גם,

אדיר שוורץ:

להיכנס לגופו של אדם, חלק מהדברים היו נשמעים לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שהוא גר יותר רחוק.

אדיר שוורץ:

אדם שאומר, אין נוער, וגם אם יש, וזה היה טוב שהוא לא היה (לא ברור), נו עזוב אותך.

אליעזר ראוכברגר:

חיים, מה אתה מציע?

ישראל קלרמן:

לא, אבל לא מסיבה, אז הוא אמר בכל מקרה שאין מסיבה, הוא טוען שמה,

חיים כהן:

אני מציע לפנים משורת הדין, אני אומר לכם, לא, זה לא נוח לי עם זה, אבל אני מצד אחד אני כן, צריך להיות קצת ערני, לא להכניס את זה כהתניה, לפתרון אקוסטי, אלא להגיד כגון, חלונות כפולים, זה דבר שמשתמע הגיוני גם בירושלים עושים חלונות כפולים, גם בגלל הקור, גם בגלל הזה, זה לא, זה לא, אנחנו לא מבקשים משהו מעולם אחר. אבל כן רוצה שיהיה כתוב שפה מתחיל האירוע, ופה נגמר האירוע,

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב אני רוצה לציין שהאולם נמצא בתת-הקרקע,

חיים כהן:

נכון, זה מה שאני אומר,

יוסי חביליו:

אבל מעניין אבל, זה מאוד מוזר,

אליעזר ראובברגר:

זה גם כן, זה גם כן חוסם רעש לא קטן,

יוסי חביליו:

אני לא יודע, אבל עובדה.

אדיר שוורץ:

הוא בתת-הקרקע לכיוון מסוים, לכיוון,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

לכיוון היער, הוא פונה לכיוון היער,

יוסי חביליו:

חייב פתרון,

חיים כהן:

אמי, תעלה שנייה את התוכנית, אתה תראה שהחלונות של ה - , של ה - ,

אדיר שוורץ:

אין לי בעיה להוסיף את מה שהוא ביקש,

חיים כהן:

זה נמצא, זה נמצא,

אדיר שוורץ:

מציאת פתרונות, תנאי להיתר, יהיה מציאת פתרונות אקוסטיים כגון, אין לי בעיה להוסיף את הכגון,

חיים כהן:

חלונות כפולים זה בסדר. זה, תסתכל,

ישראל קלרמן:

אבל כגון,

חיים כהן:

זה הצד, זה הצד האחורי, זה הצד של היער,

יוסי חביליו:

זה לא הצד של היער, זה,

חיים כהן:

זה כן,

יוסי חביליו:

בוא תסתכל, היער זה מדרום, זה מהצד,

אמנון ארבל:

זה הרחוב,

חיים כהן:

זה הרחוב,

אמנון ארבל:

זה האחורי,

יוסי חביליו:

תראה את התמונה,

חיים כהן:

תראה את התמונה, הצד האחורי זה ליער.

יוסי חביליו:

אני אומר לך שזה למזרח,

חיים כהן:

הנה,

יוסי חביליו:

זה חזית דרומית, איפה הפתח? הם אמרו שהפתח (לא ברור).

חיים כהן:

אני אראה לך, נו,

יוסי חביליו:

תראה את הבית כנסת, לא, לא, פה זה כן, עוד עוד, תסובב אותו,

חיים כהן:

זה זה,

יוסי חביליו:

עוד,

חיים כהן:

זה,

יוסי חביליו:

רגע, אז הם טענו שהפתח הוא המזרח,

חיים כהן:

זה הסיפור, זה פה,

יוסי חביליו:

ככה,

חיים כהן:

פה, פה זה, פה זה,

יוסי חביליו:

לא, זה לא זה,

חיים כהן:

זה זה הנה פה, מה אתה,

עמנואל זלטס:

אין לך כיוון אחר,

יוסי חביליו:

לא נכון, הם אמרו שזה מזרח,

אדיר שוורץ:

אבל תסובב את זה טיפה, תסובב את זה טיפה.

יוסי חביליו:

הפוך, וזה פה,

אדיר שוורץ:

עוד,

יוסי חביליו:

עוד, עוד,

אדיר שוורץ:

עוד טיפה,

יוסי חביליו:

עוד, עוד, עוד,

צחי ברים:

לא, אמי, אמי יעלה איפה.

יוסי חביליו:

הנה פה,

חיים כהן:

לא נכון,

יוסי חביליו:

זה כן, הוא אמר ממזרח,

צחי ברים:

אתה אומר אמי זה,

אמנון ארבל:

אבל יש לך תוכנית,

חיים כהן:

יש לך תוכנית, יוסי,

אמנון ארבל:

הנה ה – 3 קומות,

חיים כהן:

הנה,

אמנון ארבל:

וחלונות פה,

חיים כהן:

אתה רואה, זה,

אמנון ארבל:

האולם הוא פה,

חיים כהן:

זה האולם, זה הצד ליער.

עמנואל זלטס:

לא, גם יותר מזה,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב בהמלצת מהנדס העיר,

עמנואל זלטס:

המבוקש, הוא גם רק פה המבוקש, זה קיים,

חיים כהן:

זה הכול קיים, וזה,

עמנואל זלטס:

הגבול הוא פה,

חיים כהן:

היער בכלל, זה אפילו לא קיים מבחינת הכביש, לכיוון היער, מה?

צחי ברים:

זה מה שהתכוונתי,

חיים כהן:

ועם כל זה, אנחנו אומרים,

צחי ברים:

שהוא מבקש,

חיים כהן:

תשימו לו, חלונות כפולים,

צחי ברים:

בית כנסת,

חיים כהן:

זהו, נו מה? זה לא שהוא נמצא בחזית,

אמנון ארבל:

האולם, האולם אתה רואה, האולם הוא פה, הוא לא בפינה כמו שאתם מדברים, האולם הוא פה,

חיים כהן:

זה בצד של היער,

אמנון ארבל:

זה לכיוון היער,

חיים כהן:

זה הצד של היער,

אליעזר ראוכברגר:

זה כתוב בהמלצת מהנדס העיר,

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

עמוד 9, כתוב במפורש,

חיים כהן:

נכון, ועם כל זה,

צחי ברים:

עשו את האקוסטי,

חיים כהן:

ואם כל זה אנחנו אומרים אתה יודע מה?

צחי ברים:

חלונות כפולים,

חיים כהן:

שיהיה חלונות כפולים, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

תוסיף את זה בסעיף 3, אמי,

אמנון ארבל:

לא מה שכתבתי בפתרונות?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל תוריד את איכות הסביבה בכלל,

אמנון ארבל:

זה להוריד בכלל?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

למה?

אדיר שוורץ:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

כי אני לא רוצה לשלוח אותם לטיול,

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

שמה,

יוסי חביליו:

למה? הם יושבים,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנה,

חיים כהן:

נכון, אני בא,

ישראל קלרמן:

יותר מזה,

חיים כהן:

ההתניה פה זה מחייב אותם יותר,

אליעזר ראוכברגר:

שנה, אתה יכול לחכות שמה,

אדיר שוורץ:

אז מה? אז מה כן?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר,

חיים כהן:

לא, את החלונות הכפולים,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אמרתי, שנייה, אני רוצה להקריא את המלצת מהנדס העיר, "האולם נמצא בתת-הקרקע בקונטור המבנה הקיים פונה לכיוון היער".

חיים כהן:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

"דבר במצמצם את המטרדים הצפויים, ללא קשר למה שאנחנו מדברים",

אדיר שוורץ:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) "ישמש בלבד, ולא יותרו בו מסחריים",

אדיר שוורץ:

עכשיו בנוסף תנאי להוצאת היתר,

אליעזר ראוכברגר:

בנוסף, אולי, איך אומרים? על מנת לצמצם עוד את הטענות, של הרעש, תנאי למתן היתר יהיה,

חיים כהן:

חלונות כפולים,

אליעזר ראוכברגר:

הצבת חלונות כפולים, למניעת רעש,

חיים כהן:

במתחם הזה,

אדיר שוורץ:

למה? רגע, תעשה את זה וכגון, מציאת פתרונות אקוסטיים,

אליעזר ראוכברגר:

כגון חלונות כפולים,

אדיר שוורץ:

מתאימים,

יוסי חביליו:

וגם הוא אומר שלא יהיה, לא נותנים למישהו שלא מהקהילה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עמנואל זלטס:

כבר כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אמר, אמר אדון אלי, שאין אירועים למי שלא מהקהילה,

יוסי חביליו:

אמר, הם אמרו משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

אז הם אמרו, אז מה? אז מה אם הם אמרו? הם לא חיים שמה, הוא הגבאי, הוא הגבאי של בית הכנסת, הוא זה שגם מחלק את, נותן את האישור לעשות אירוע,

חיים כהן:

חבר הוועד, חבר הוועד,

אליעזר ראוכברגר:

אם אני אהיה בעל הבית של אולם, לצורך העניין, וועד בית הכנסת, הוא בוועד שלו, הוא זה שנותן את האירוע,

אדיר שוורץ:

אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אירוע.

אדיר שוורץ:

אני אגיד שלהערכתי הוא לא אומר אמת, ועדיין,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה אומר את זה?

אדיר שוורץ:

זה בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה אומר את זה?

יוסי חביליו:

הוא טוען,

אדיר שוורץ:

כי אני מכיר את ירושלים, ואני יודע איפה עושים אירועים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

ועושים אירועים באולמות של בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הוגן, זה לא הוגן מה שאתה אומר, זה לא הוגן,

אדיר שוורץ:

להערכתי,

חיים כהן:

בוועד,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הוגן מה שאתה אומר, להטיל דופי בבן אדם סתם, בלי שיש לך, לכך שום אסמכתא סתם, הוא לא נראה נוכל,

אדיר שוורץ:

ראיתי כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא נוכל, לא עבריין, לא ערס, לא כלום, בן אדם, (לא ברור) הוא מתפלל שמה, מהיום הראשון, הוא חבר וועד כל השנים,

יהודה פרוידיגר:

הוא לא היה משקר, הוא לא היה, זה לא,

חיים כהן:

מישהו מתפלל,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

חיים כהן:

מישהו שמתפלל פעם בשנה שיום כיפור בבית הכנסת, יש לו בר מצווה, הוא לא יעשה את האירוע שמה? מה זה לא נחשב (לא ברור)?

אדיר שוורץ:

לא, אני אומר שבשביל (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר. סתם, להטיל דופי באנשים,

אמנון ארבל:

מי יעשה מי שאין לו קהילה?

חיים כהן:

מה?

אמנון ארבל:

מי שאין לו קהילה?

אליעזר ראוכברגר:

מישהו אחר פה בחדר, לא אתה,

אדיר שוורץ:

יש (לא ברור).

חיים כהן:

צריך לשכנע לפחות שיבוא, אני מניח שאין לו קהילה, הוא עשה ברית, הוא עשה משהו.

אליעזר ראובברגר:

תגדיל טיפה את ה - ,

חיים כהן:

יש עלייה לתורה, יש איזה שהוא מקום מהמשפחה.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי קיבלת פעם הזמנה לאירוע שמה?

אליעזר ראובברגר:

עוד מעט, ימנה נוסף,

אדיר שוורץ:

יוסי או אני?

יוחנן וייצמן:

לא, מישהו פה?

ישראל קלרמן:

אני כן,

צחי ברים:

אני גם,

ישראל קלרמן:

ברית, הייתי בברית פעם שם.

אדיר שוורץ:

של חבר הקהילה,

ישראל קלרמן:

כן,

אדיר שוורץ:

כמובן,

ישראל קלרמן:

שאלתי אותו, הם מתפללים שם,

יוסי חביליו:

אבל הייתי שמה, אליו, אני חושב שהייתי, הייתי בפסגת זאב, לא שם,

ישראל קלרמן:

שאלתי אותם,

אליעזר ראוכברגר:

פתרון אקוסטי, כגון חלונות כפולים. תודה. חברים, אפשר להמשיך הלאה?

יוסי חביליו:

רגע, אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה נגד, לרשום שיוסי נגד. אתה לא צריך להגיד - אני, אני, (לא ברור). מה זה קשור? בוודאי שהוא בעד, מה?

יוסי חביליו:

לא, ראיתי שהוא מהסס.

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מהסס, שום דבר.

יוסי חביליו:

אדיר גם בעד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אדיר שוורץ:

אני בעד.

אמנון ארבל:

תוכנית 2 בסדר היום,

תוכנית 1261437

אליעזר ראוכברגר:

כן, תוכנית 2 בסדר היום,

אמנון ארבל:

תוכנית 1261437, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב רחמילביץ, 155, בפסגת זאב, תוכנית שמציעה הרחבות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

יש פה התנגדות אחת, של שכנה, שמיוצג ע"י עו"ד ניר זנ,

אליעזר ראוכברגר:

זנגורי,

אמנון ארבל:

זנגורי,

עמנואל זלטס:

זנזורי,

אמנון ארבל:

זנזורי?

אליעזר ראוכברגר:

זנזורי, אוקי,

אמנון ארבל:

אני אעלה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

התנגדות של לא שכנה, שכן, אברהם יוסף מרציאנו,

אמנון ארבל:

נכון. אני אראה את הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, רק תראה לנו, שנייה, מיכל, רק שנראה, איפה המיקום,

אמנון ארבל:

זה הבניין, פה נמצא הבניין.

יהודה פרוידגר:

פה אחד, מתנגד אחד יש פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

במוקדם עוד יש לנו עוד,

אמנון ארבל:

זה הבית.

יהודה פרוידגר:

מה נשאר לנו?

אדיר שוורץ:

האמת לא נורא.

יוסי חביליו:

מי מהבית?

אמנון ארבל:

זה קצר עכשיו, אליעזר.

יוסי חביליו:

(לא ברור) נחמד, זה קצת מוזר, אה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) שלי כולם נחמדים,

יוסי חביליו:

לא, אמרתי מהוועדה, ואמרתי לה שלום, אנשים, בהפתעה.

אמנון ארבל:

להכניס אותם?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. אין לי בעיה, לא נראה לי שהוא יוכל, אבל בסדר.

חיים כהן:

מה אכפת לי?

יוסי חביליו:

יהיה ארוך עכשיו או לא?

ישראל קלרמן:

מה פתאום.

אליעזר ראוכברגר:

שהכול יהיה, שהכול יהיה ביחד כן, הכול יהיה ביחד.

דוברת לא מזוהה:

שלום וברכה.

יהודה פרוידגר:

שלום.

דובר לא מזוהה:

שלום וברכה לעולם.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד זנזורי,

דובר לא מזוהה:

לא, לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

לא נמצא, אברהם יוסף מרציאנו,

אברהם יוסף מרציאנו:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בבקשה.

יוסי חביליו:

אתה זנזורי? כאילו אתה, הוא אמור לייצג אותך, ולא יכול להגיע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה. אדוני, תציג את ההתנגדות,

אמנון ארבל:

אברהם יוסף מרציאנו,

אליעזר ראוכברגר:

וברכה.

אברהם יוסף מרציאנו:

הם רוצים ל - , השכנים רוצים לבנות לידינו, אבל איפה שהם רוצים לבנות כאילו מהצד של הבניין, זה מאוד פוגע ב - ,

אמנון ארבל:

יש שמה, אתה דיברה 3 רשום בהתנגדות, נכון?

אברהם יוסף מרציאנו:

נכון.

אמנון ארבל:

דירה 3, זה דירה בצד שמאל, אתה יכול רגע להראות איזה מרפסת אתה מדבר? זה הדירה שלך בצד שמאל?

דוברת לא מזוהה:

הוא בבניין ממול,

דובר לא מזוהה:

לא, זה הבניין ממול,

דוברת לא מזוהה:

הוא הבניין ליד,

אמנון ארבל:

הוא הבניין ליד,

יוסי חביליו:

יש לנו לראות בתצ"א משהו?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, תתנו רק לו לדבר, בבקשה.

אמנון ארבל:

הבנתי. זה הבניין היום, אתה, אתה הבניין הסמוך למעשה?

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

אברהם יוסף מרציאנו:

157.

יהודה פרוידגר:

157 זה יותר למטה.

אמנון ארבל:

אוקי,

יהודה פרוידגר:

לא, יותר למעלה, יותר למעלה, שמאלה, שמאלה,

אמנון ארבל:

זה 157.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה ההמשך,

יהודה פרוידגר:

תראה איזה מרחק.

אמנון ארבל:

אוקי, אתה רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה, בוא נראה מה,

אמנון ארבל:

זה התוכנית עכשיו רגע, אתה מדבר על התוספת הזאתי כאן?

אברהם יוסף מרציאנו:

היא מהצד, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אתה בעצם נמצא פה משמאל,

יהודה פרוידגר:

כן,

אמנון ארבל:

רגע, אני אראה את זה בתשריט אולי יותר טוב,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק? זה נראה מרחק לא, לא קטן.

אמנון ארבל:

6 מטר מהחצר.

יוסי חביליו:

6?

יהודה פרוידגר:

10,

אליעזר ראוכברגר:

יותר.

יוסי חביליו:

6 זה קטן,

אמנון ארבל:

זה מקובל בגובה כזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה יותר בין 8 ל – 10,

יהודה פרוידגר:

10.

אמנון ארבל:

זה הבניין שלך, ופה התוספת למעשה, נכון?

אברהם יוסף מרציאנו:

נכון,

אמנון ארבל:

6 מטר, אמרתי.

דוברת לא מזוהה:

כן, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה בקו מגרש או ל - ?

אמנון ארבל:

לא, בין קיר לקיר,

אליעזר ראוכברגר:

מקיר לקיר?

אמנון ארבל:

כן, כן.

יהודה פרוידגר:

היום זה בערך, אז כמעט 20 מטר,

אמנון ארבל:

היום יש יותר, אחרי התוספת,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי התוספת,

אמנון ארבל:

כן, בוודאי אחרי התוספת,

יהודה פרוידגר:

אחרי התוספת שהיום זה כמעט 10 מטר,

אמנון ארבל:

התוספת זה זה, זה התוספת, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

בוא, אז תסביר לי את ההתנגדות, הבנו, עכשיו תסביר את ההתנגדות,

אברהם יוסף מרציאנו:

עכשיו זה ה - , זה בדיוק החדרים שיש לי, עם ה - , עם הסלון. נגיד זה פוגע בפרטיות, באור, ב - , הכול זה לא,

יוסי חביליו:

לא, אתה יכול להחזיר את התצ"א? אני רוצה,

אמנון ארבל:

אני שם תלת – מימד,

יוסי חביליו:

כן, מה שהראית עכשיו,

יהודה פרוידגר:

אמי עושה לך בתלת – מימד,

יוסי חביליו:

אני גם לא יכול לראות, הנה זה פה רואים יותר טוב, איפה הבנייה איפה האחרי?

אמנון ארבל:

הוא השכן פה, ופה הבנייה,

יוסי חביליו:

אז זה ממש ממש צמוד אליו.

אמנון ארבל:

אמרת 6 מטר,

יהודה פרוידגר:

זה הבנייה יש שמה,

דוברת לא מזוהה:

אחרי כן,

אברהם יוסף מרציאנו:

עכשיו אני כאילו, שילם,

אליעזר ראוכברגר:

מה עומק המרפסת?

דוברת לא מזוהה:

הוא לא מדבר, בעצם על התוספת, יש משהו, המלצת מהנדס העיר זה קצת לא, נראה לי לא כל כך,
הוא לא דיבר על מרפסות בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור למרפסת רק התוספת עצמה?

אמנון ארבל:

זה הדירה שלך, נכון? אדוני,

אברהם יוסף מרציאנו:

בדיוק.

יוסי חביליו:

מתי זה קומה?

אברהם יוסף מרציאנו:

אני איפה שהמזגן, כאילו,

יוסי חביליו:

למטה? קומת קרקע אתה?

דוברת לא מזוהה:

זה זה,

אברהם יוסף מרציאנו:

לא, לא, השני.

אמנון ארבל:

פה?

אברהם יוסף מרציאנו:

כאילו ב - , לא,

אמנון ארבל:

פה?

אברהם יוסף מרציאנו:

פה בדיוק ב - ,

אמנון ארבל:

אז כל החדרים שיש לך פה, יש לך חדרים פה, זה חדר שמתאוורר לכיוון השני, נכון?

יהודה פרוידגר:

כן,

אברהם יוסף מרציאנו:

זה החדר ל - ,

אמנון ארבל:

זה חלון של מה?

אברהם יוסף מרציאנו:

זה חדר.

דוברת לא מזוהה:

של שירותים.

אמנון ארבל:

כן, זה נראה שירותים לפי, הרחבת את החלון, אבל זה נראה שירותים, פה יש חדר, לחדר הזה יש חלון גם לכיוון הזה, אני מניח, נכון?

אברהם יוסף מרציאנו:

זה לא שירותים שם, זה חדר,

דוברת לא מזוהה:

אבל מבחינת ההיתר, זה אמור להיות,

אברהם יוסף מרציאנו:

זה לא שירותים, לא, מה פתאום,

דוברת לא מזוהה:

ככה זה נראה,

אברהם יוסף מרציאנו:

זה לא שירותים, ככה, אני נכנסתי לבית.

דוברת לא מזוהה:

זה עמודה של שירותים,

אברהם יוסף מרציאנו:

זה לא שירותים,

אמנון ארבל:

לא, אולי עשה שינוי פנימי, זה בסדר.

אברהם יוסף מרציאנו:

לא, לא, אין שינוי, ככה אני קניתי את ה - ,

אמנון ארבל:

אז אולי הוא עשה שינוי, בסדר, החלונות פה, החלונות הקטנים האלה, זה נראה לא חלון של חדר, זה נראה שאתה הרחבת, בסדר, אתה קנית ככה, לא משנה.

אברהם יוסף מרציאנו:

אז פה זה ה - ,

אמנון ארבל:

כן פה, הבנתי.

אברהם יוסף מרציאנו:

ואני כאילו אמרתי להם שיהיה להם לבריאות, כאילו אם הם רוצים לבנות מהצד, מהכביש, או מאחורה.

יוסי חביליו:

אתם יכולים מה אתם אומרים?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתה, סליחה שנייה, אתה כתבת שיש פה בנייה של מרפסת,

אברהם יוסף מרציאנו:

אני חשבתי שמרפסת, עכשיו הבנתי שהם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה חדר, זה קיר.

אברהם יוסף מרציאנו:

חשבתי שזה, זה נוגע לפרטיות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם זה קיר, אז אולי אתה לא מתנגד.

אברהם יוסף מרציאנו:

מתנגד, כן,

ישראל קלרמן:

למה?

אברהם יוסף מרציאנו :

חשבתי,

אמנון ארבל :

הוא כתב מרפסת בתוכנית,

אברהם יוסף מרציאנו :

חשבתי שזה מרפסת, כאילו,

אליעזר ראוכברגר :

לא, מרפסת זה פתוח, אז ישבו שמה,

ישראל קלרמן :

זה פתוח,

אליעזר ראוכברגר :

ומסתכלים אליך, אם זה קיר,

אברהם יוסף מרציאנו :

גם קיר, אבל זה מחשיך.

אליעזר ראוכברגר :

מבחינת האור, לא מבחינת הפגיעה בפרטיות,

אברהם יוסף מרציאנו :

פרטיות, כאילו,

אליעזר ראוכברגר :

קיר, קיר זה פגיעה בפרטיות? מה? אני יכול להסתכל מפה אליך? יש פה קיר,

אברהם יוסף מרציאנו :

בסדר,

אליעזר ראוכברגר :

אור, אני הבנתי, זה הבנתי.

יהודה פרוידגר:

לא, אפשר שהחלון לא יהיה מול החלון שלך, שייבנו חלון לא מול החלון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר.

אברהם יוסף מרציאנו:

ואם אנחנו בבניין, גם רוצים לבנות אותו, רוצים להרחיב גם, איך נעשה? אחד על השני?

אליעזר ראוכברגר:

למה? גם אתה תעשה, כמה אתם יוצאים עם מה שיש היום?

דוברת לא מזוהה:

בגלל שזה אלכסוני אז במקום אחד זה 2 ומשהו, מקום אחד זה, כמעט 3, לא משהו כל כך, יישאר לו, הוא גם יכול לצאת, הוא יותר היה קרוב לגבול חלקה מאשר הבניין שלנו, ככה זה היה,

אמנון ארבל:

גם היום יותר רחוקים מהקו בניין,

דוברת לא מזוהה:

כן,

אמנון ארבל:

והוא יותר קרוב לקו הבניין,

דוברת לא מזוהה:

אז לכן היה יותר הגיוני שאנחנו נוכל להרחיב,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

דוברת לא מזוהה:

אבל אני כן רציתי לענות, לגבי הפרטיות, אני שומעת מה שהוא אומר, אבל אנחנו, אנחנו זה בסדר לנו לעשות חלונות באמת לחזית דרומית והצפונית, ובאמצע רק חלונות של שירותים, שהם,

יהודה פרוידגר:

למה אתם לא בונים ממ"דים?

אמנון ארבל:

בונים, בונים,

יהודה פרוידגר:

הם בונים?

דוברת לא מזוהה:

יש גם ממ"דים בחזית הקדמית, זה כבר הייתה תוכנית צל מהיתר קודם,

יהודה פרוידגר:

שהיא בהיתר כבר?

דוברת לא מזוהה:

חלק מהם,

יוסי חביליו:

רגע, אז אתם בונים שתי מקומות?

דוברת לא מזוהה:

לא, יש גם תוכנית צל לממ"ד,

אמנון ארבל:

כן, יש פה תוספת של שלושה,

אליעזר ראוכברגר:

היתר ישן,

דובר לא מזוהה:

ממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

כאילו, לא עכשיו,

אמנון ארבל:

זה תוספת,

דוברת לא מזוהה:

זה מה שכן, הדירות שמה הם מאוד קטנות,

יוסי חביליו:

ישן שלא (לא ברור),

אמנון ארבל:

יש תוספת של שלושה חדרים לדירה,

יהודה פרוידיגר:

לכל דירה שלושה חדרים,

דוברת לא מזוהה:

לא, לא, זה שלוש דירות בקומה, ולכן הדירות הן מאוד קטנות,

אמנון ארבל:

זה ככה וככה,

דוברת לא מזוהה:

לכן היה צריך לעשות את התוספת הזאת, להרחיב טיפה את הבית.

יהודה פרוידיגר:

איפה הכניסה?

אמנון ארבל:

אני (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

הבתים מאוד קטנים,

יהודה פרוידיגר:

אחת,

דוברת לא מזוהה:

שלוש דירות,

אמנון ארבל:

יש אחת לפה, ואחת לפה,

דוברת לא מזוהה:

כן,

אמנון ארבל:

1, 2, 3, גם אחד פה,

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אחד פה, ואחד פה.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו מוכנים שוב, לא לפתוח חלונות בכל לחזית, ולעשות של חלונות של שירותי, ואז זה לא נפגע
בפרטיות, 6 מטר,

יהודה פרוידגר:

כל החדרים זה (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

זה לא פוגע באור,

יוסי חביליו:

רגע, וכל מה שהם מציעים,

דוברת לא מזוהה:

אני אומרת ש – 6 מטר זה לא פוגע באור, זה נקודה על ה - ,

צחי ברים:

כשהוא יבנה מה הוא יעשה? אז הוא יצא,

דוברת לא מזוהה:

אז גם אז להם לא מפריע העניין של האור, כי זה חדרים, הסלון, הסלון, אני רוצה לומר את זה שנייה, הסלון הוא לכיוון ה - ,

אמנון ארבל:

(לא ברור) לדירה הזאת.

דוברת לא מזוהה:

הדרומי, לכיוון הדרומי, אז בדרך כלל החלון יש לו את הבעיה של האור.

יהודה פרוידגר:

הממ"ד רק לחלק,

אמנון ארבל:

אין ממ"דים,

יהודה פרוידגר:

אין ממ"ד, למה אתם לא בונים במקומו ממ"ד? למה התוספת, איפה שכתבתם חדר שינה למה לא?

דובר לא מזוהה:

לעשות גם את הממ"דים,

יהודה פרוידגר:

הממ"ד שאתם מציעים בחזית של, לכיוון רחמילביץ,

אמנון ארבל:

צודק.

יהודה פרוידגר:

היא משרתת רק דירה אחת,

אמנון ארבל:

יש פה לדירה הזאתי כרגע,

יהודה פרוידגר:

צד אחד שלו,

אמנון ארבל:

סימון של שני ממ"דים,

יהודה פרוידגר:

שני ממ"דים, לפי הסימון דירה אחת זה שתי ממ"דים,

דוברת לא מזוהה:

צריך להזיז את הדלת,

יהודה פרוידגר:

ודירה אחת ממ"ד,

אמנון ארבל:

אתה צודק,

דוברת לא מזוהה:

הדלת כאילו יושב, כאילו לדירה ההיא,

יהודה פרוידגר:

לדירה אחת שתי ממ"דים? (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

יש ממ"ד, פה משהו לדלת, לא נכון,

יהודה פרוידגר:

משהו בשרטוט לא נכון, יש פה דירה אחת עם שתי ממ"דים, ודירה אחת בלי כלום.

אמנון ארבל:

גם פה, תראו,

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

דוברת לא מזוהה:

לא, רק את הדלת אני צריכה להזיז, כן, איזה מוזר.

אמנון ארבל:

להזיז מכאן לכאן.

יהודה פרוידגר:

כן,

דוברת לא מזוהה:

וזהו, בסדר, את הדלת אנחנו נזיז. אבל אני אומרת שוב, אני חושבת ההצעה הזאתי יכולה, זה לא יזיק, מבחינת,

אמנון ארבל:

לא לפתוח פתחים לכיוון הזה, של הכיוון שלו בכלל?

דוברת לא מזוהה:

לא, רק חלון לא של שירותים, שיהיה אוורור, ואז להם זה לא יזיק, אור לא יזיק כי 6 מטר נשאר, וככה אני חושבת שאתם תהיו בסדר, יהיה לכם בסדר.

אברהם יוסף מרציאנו:

השאלה אם אני רוצה לבנות?

אמנון ארבל:

לך אין מקום אבל, אתה כבר כיום קרוב לגבול החלקה, מה לעשות? היום יותר רחוקה ממך, היא, היא 5 מטר מגבול החלקה היא בנתה קצת, אתה רק שלושה, אז אין לך, אין לך מקום לבנות לכיוון הזה,

צחי ברים:

זה לא קשור בכלל אליהם,

אמנון ארבל:

זה לא קשור אליהם,

דוברת לא מזוהה:

בכל מקרה,

יהודה פרוידגר:

כמו הממ"דים, אתה רואה כמו שהם עושים פה,

דובר לא מזוהה:

הם היו לכיוון הכביש,

אמנון ארבל:

הם היו רחוקים,

יהודה פרוידגר:

לכיוון הכביש תוכל לבנות את,

אמנון ארבל:

הם היום, היום הבניין נמצא כאן, יש פה מרחק גדול, אתה היום יותר קרוב לגבול החלקה, אז לך אין מקום לבנות לכיוון הזה, אתה יכול, לכיוון הקדמי או האחורי,

יהודה פרוידגר:

לכיוון ה - ,

אמנון ארבל:

או לקדמי או לאחורי,

יהודה פרוידגר:

תוכל להרחיב קדימה אחורה,

אמנון ארבל:

תוכל (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

אני חושבת שזה אפילו יהיה לך טוב שהם לא יפתחו חלונות. כי אם היום יפתחו, אם היה היום פתוח חלונות, זה יותר גרוע, משלא יהיה בכלל חלון,

אמנון ארבל:

הצעה הוגנת, הבנייה בהחלט הוגנת.

יהודה פרוידגר:

אבל,

צחי ברים:

לדעתי,

יוסי חביליו:

מה ההצעה? שהם לא יעשו חלונות? זה ההצעה?

דוברת לא מזוהה:

לא נורא יהיה להם דרום ולצפון.

יהודה פרוידגר:

הבניין הזה,

יוסי חביליו:

מה ההצעה? אמי.

יהודה פרוידגר:

הבנה זה אני מכיר, אני גר ב – 167, (לא ברור), הבניין הזה זה שלושת רבעי שלו קבור מתחת לאדמה בכלל. נכון? הקומה שלכם.

דובר לא מזוהה:

זה קומה שלישית, הכניסה היא בקומה השלישית, ויש לך שתי קומות למטה,

יהודה פרוידגר:

אבל אתם מוסיפים, זה לאורך כל הבניין, נכון?

דובר לא מזוהה:

חייב שההגדרה,

יהודה פרוידגר:

אם, אם מקדימה יש, חומה או (לא ברור) בתוך האדמה, אם מקדימה יש חומה, ויהיה רק חלון לכיוון החומה, באמת לא תהיה (לא ברור) חדר, אתם חייבים לעשות את זה,

דוברת לא מזוהה:

אז אולי חלונות, אז אולי חלונות צרות וגבוהים.

יהודה פרוידגר:

תעשו חלון, לא מול החלון שלהם, תעשו חצי חלון משהו,

דובר לא מזוהה:

הצללה או משהו,

יהודה פרוידגר:

שלא יהיה חלון מולם. כן, תשמע, איך קוראים לך?

אברהם יוסף מרציאנו:

כן, כן,

צחי ברים:

כן, כן, הוא מבין את זה,

יהודה פרוידגר:

אברהם:

אברהם, תראה, הם מתחת לזה,

אמנון ארבל:

תסתכל יהודה, זה רחוק מאוד,

יהודה פרוידגר:

אבל (לא ברור) הזה?

דוברת לא מזוהה:

חלון אחד, אפשר לבטל,

יהודה פרוידגר:

אם הם יעשו חלון אל מול החלון שלך, כי אתה יודע בסוף, אם רק, תראה את החדר איך הוא צר, חלון קטן רק לכיוון רחמילביץ' לקומות הנמוכות, זה בקושי ייכנס שמה אוויר, אז אם לא אכפת לך, שהם יעשו חלונות שלא יהיה מול החלון שלך, שיהיה הכי רחוק מהחלון שלך, שהוא קצת, יש לך התנגדות?

אברהם יוסף מרציאנו:

כן, זה מאוד מפריע.

יהודה פרוידגר:

גם אם זה לא מול החלון שלך?

עמנואל זלטס:

הוא יעשה את הדלת במקום את הדלת פה,

אמנון ארבל:

כן, היא צריכה,

יהודה פרוידגר:

לא יהיה מול החלון שלך,

דובר לא מזוהה:

בתנאי שזה לא יהיה מול החלון שלך,

יהודה פרוידגר:

יפתחו חלון בצד, הכי בצד של החדר,

אברהם יוסף מרציאנו:

לכיוון של ה - (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

לא בתוכו,

אברהם יוסף מרציאנו:

זה הכי, קודם כל אחד מסתכל על השני, קודם כל,

יהודה פרוידגר:

לא, זה אלכסון, אתה תהיה פה, והם יהיו פה.

אברהם יוסף מרציאנו:

לא,

יהודה פרוידגר:

כמה אפשר ייכנס ככה?

אברהם יוסף מרציאנו:

יש כבר, כאילו, רואים,

דוברת לא מזוהה:

או שנעשה חלונות אוורור, אפשר גם לעשות חלונות גבוהים יותר, שלא רואים דרכם שום דבר,

יהודה פרוידיגר:

או כן.

דוברת לא מזוהה:

זה בסדר?

יהודה פרוידיגר:

חלון בגובה, שאי-אפשר לטפס על סולם רק בשביל להסתכל,

דוברת לא מזוהה:

כן, רק שיכניס אוויר, ואור. הוגבה זה בסדר?

יהודה פרוידיגר:

תעשה לו חלון (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

ושמה אפשר לקבל הרבה זכויות, תנסו לראות מה אתם גם יכולים, תיהנו גם. בסוף צריך לראות,

אברהם יוסף מרציאנו:

ומה אפשר להגיד לבנות מהכביש ומאחורה?

יהודה פרוידיגר:

אתה יכול,

צחי ברים:

הוא רוצה לדעת מה הוא יכול, אני,

ישראל קלרמן:

אז שילך לאדריכלית,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול להתחייב לו עכשיו כלום,

יהודה פרוידגר:

תשמע, תמיד אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

שתהיה תוכנית,

צחי ברים:

לכן אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אני, ברים, אנחנו לא מתחייבים עכשיו לשום דבר,

צחי ברים:

לא, לכן אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אין תוכנית בפנינו, איך אנחנו בכלל נדבר על זה?

צחי ברים:

היושב ראש לא אמרתי שהוא יתחייב אמרתי,

דוברת לא מזוהה:

אני יכולה לנסות לעשות לו בדיקה, גם,

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה,

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

את מקצועית,

צחי ברים:

הוא חשב שהוא מפסיד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שלא יובן שיש פה איזה שהיא התחייבות של הוועדה,

צחי ברים:

לא, לא, הוא חשב שהוא מפסיד מבנה שהוא בונה עכשיו. אז הסברתי לו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

צחי ברים:

הוא לא מפסיד,

אליעזר ראוכברגר:

כשתהיה תוכנית, ייגשו עם זה לדרג המקצועי, יבוא לוועדה, ואנחנו נדון בלב פתוח ונפש חפצה, כמו כל דבר.

דובר לא מזוהה:

נכון,

יהודה פרוידגר:

אתה רואה, אתה רואה את האופי פה, שאנחנו מנסים לעזור גם, (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

הדירות שמה הן מאוד קטנות,

יהודה פרוידגר:

עם צרכים, הכול, והתחשבות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יהודה פרוידגר:

אז אם אתה מסכים חלון גבוה, תבוא, אם זה אפשרי,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עמנואל זלטס:

זה תקנון,

יהודה פרוידגר:

תשאל, תתייעץ.

אברהם יוסף מרציאנו:

מה זה חלון אוורור? כאילו איך זה?

יהודה פרוידגר:

הגובה, לא יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) נו באמת.

יהודה פרוידגר:

בן אדם שעומד,

דוברת לא מזוהה:

כמו חלון מעל גובה 1.50 מטר,

דובר לא מזוהה:

לא בגובה של בן אדם, אלא מעליו,

אליעזר ראוכברגר:

לא בגובה עין, ככה, בוא זה שירותים, שאתה צריך אוורור שירותים, זה ברור. טוב, תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי תודה רבה.

אברהם יוסף מרציאנו:

תודה,

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

תודה לכולם. תראה לי, אמי מה הוספת.

אמנון ארבל:

רגע, שנייה,

עמנואל זלטס:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

המשך יום טוב ושקט. בסדר, אבל זה עכשיו שמה, בשיפוץ.

יהודה פרוידגר:

זה בשביל כשאנחנו נגיד ממ"ד בלי חלון (לא ברור). תרגישי מה זה כשחדר בלי חלון. זה כדי שנרגיש
מה זה חדר בלי חלון.

דובר לא מזוהה:

כל טוב לכם.

עמנואל זלטס:

להתראות.

אליעזר ראוכברגר:

יום טוב, בשורות טובות.

דובר לא מזוהה:

גם לכם.

אליעזר ראוכברגר:

בוא תראה לי מה הוספת אמי, בבקשה.

אמנון ארבל:

שנייה,

יהודה פרוידגר:

בשרטוט הם טעו, עשו דירה אחת, עם שתי ממ"דים, ממ"ד,

ישראל קלרמן:

איך היא לא ראתה את זה?

צחי ברים:

לא, את הדלת, בחדר אחד היא טעתה.

יהודה פרוידגר:

הם העבירו את הדלת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא טעה, הוא כתב - מרפסת. בסדר, לא קרה שום,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) בונה בפועל,

ישראל קלרמן:

זהו, סיימנו?

אליעזר ראוכברגר:

יש לך שוטר.

יהודה פרוידגר:

אבל צריך להגיד לו,

עמנואל זלטס:

כולם יכולים, כי יעשו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נסיים את השוטר, ורק אוכל.

יוסי חביליו:

רגע מה זה השוטר ולא השוטר?

ישראל קלרמן:

אז מה יש (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

יש שוטף. נסיים את השוטף.

יוסי חביליו:

וגומרים לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

אז יכול להיות שאפשר כבר לגמור. אז אפשר את האוכל לגמור, לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

האוכל זה פה, או שצריך ללכת?

ישראל קלרמן:

מה פתאום, לפרסם את התוכנית, הפקדה מה?

אליעזר ראוכברגר:

שם סגור. שמה סגור,

יוסי חביליו:

תגיד לי, עמנואל, באוכל שיביאו איזה גיוון, לא רק שניצל.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אנחנו אומרים להם,

יוסי חביליו:

בשר, קציצות.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו אומרים להם, ולא תמיד שומעים,

יוסי חביליו:

צבעוני, משהו.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו אומרים שיביאו דגים, שיביאו זה, אבל הם לא,

יוסי חביליו:

יש להם קציצות בשר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, מה? מה כתבת? יש לתקן, התוכנית באופן, תוספות דירה יהיה ממ"ד, בסדר, ולא כפי שמסומן
(לא ברור) ממ"דים, אוקי, יהיה תיאום לעניין החלונות, שפונים לרחוב המתנגד באופן ש - ,

ישראל קלרמן:

הוא סתם, הוא טעה בהתנגדות שלו, כי הוא הבין.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) מרפסת.

אליעזר ראוכברגר:

למעט הנושא, למעט שירותים ומקלחת,

יוסי חביליו:

פה אין ברירה, יהודה, פה בעד? מה אתה אומר?

יהודה פרוידגר:

כן, ה - ,

יוסי חביליו:

ומה עם החלונות?

יהודה פרוידגר:

החלונות,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב, עכשיו ביקשנו להוסיף את זה.

עמנואל זלטס:

בעמודה מלמטה למעלה, שלא בהינף, לכל דייר בנפרד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יהודה פרוידגר:

איך אפשר?

עמנואל זלטס:

לא, בתב"ע בתקנון כתוב הינף אחד לכל, לכולם.

יהודה פרוידגר:

כל העמודה.

עמנואל זלטס:

אמרתי לאמי,

אמנון ארבל:

עמודה, שיתחיל ממ"ד מלמעלה, בסדר.

עמנואל זלטס:

הם לא הגישו צומחת, ובשביל גמישות לממ"דים בתקופה הזאתי שצומח למלטה למעלה,

אמנון ארבל:

טוב,

יהודה פרוידגר:

לא, אבל כל עמודה בנפרד,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

ברור, צמיחה זה לא משנה,

יהודה פרוידיגר:

לא, בהינף אחד לכל ה - ,

עמנואל זלטס:

כתוב לכל דייר, כל דייר, זה לא צריך את הכול,

אמנון ארבל:

כן, כן, זה בסדר.

יהודה פרוידיגר:

לכל דייר.

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי לו. זהו.

ישראל קלרמן:

14.

תוכנית 1248970

אמנון ארבל:

אנחנו הולכים לתיק 14. תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1248970, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בשכונת אבו – טור, תוכנית שמציעה למעשה לשנות ייעוד מבנה מגורים למלונאות, זה היה כבר,

יוסי חביליו:

רגע שנייה,

אדיר שוורץ:

אפשר להראות את זה בתצ"א?

יוסי חביליו:

כן, בדיוק.

אמנון ארבל:

זה היה אצלנו בהצטרפות לפני שתי וועדות לדעתי.

עמנואל זלטס:

זה לא קשור אלינו אמי, סתם מצטרפים.

יוסי חביליו:

מה הגובה?

אמנון ארבל:

זה עמד בתנאי סף.

יהודה פרוידגר:

בונים בתי מלון בירושלים, כשיבוא המשיח (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה בניין קטנצ'יק.

יוסי חביליו:

4 קווי הבניין רק, לא?

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

מלון בוטיק, מלון בוטיק.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בשולי, בשולי שכונה,

יוסי חביליו:

זה לא, זה לא מפריע לעיר העתיקה.

אמנון ארבל:

ההיפך, זה מלון מול העיר העתיקה, זה כאן,

יוסי חביליו:

לא, עם הוויזואלי אני מתכוון,

אמנון ארבל:

זה 4 קומות זה מה שמותר לבנות פה.

יוסי חביליו:

בסדר, 4 קומות בסדר.

אמנון ארבל:

יש פה היום את הרכבל מי שמכיר, ש - ,

יוסי חביליו:

שאני מקווה שלא יצא בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה,

אמנון ארבל:

לא רכבל סליחה,

יהודה פרוידגר:

האומגה.

אמנון ארבל:

אומגה.

אדיר שוורץ:

אחלה אומגה.

אמנון ארבל:

אז המלצנו להפקיד,

יוסי חביליו:

מה? זה גם של האלה? של דוד האלה, לא?

אדיר שוורץ:

זה אולי שלהם, לא נראה לי שכן, אבל זה כיף חיים.

אליעזר ראוכברגר:

הרכבל לא של דוידה,

יוסי חביליו:

לא, לא עשיתי את זה אף פעם, אני לא יודע, אני לא,

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 108,

אדיר שוורץ:

רגע, אתם יכולים להראות את הבניין? איזה שטח ריק,

אמנון ארבל:

אני אומר שהבניין הוא נמצא לשימור, זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

שומרים אותו, בונים בעיקר באגף האחורי, מאחורה,

אדיר שוורץ:

4 קומות?

אמנון ארבל:

חזית, 4 קומות,

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

אליעזר ראובברגר:

הלאה.

תוכנית 1082023

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1082023, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בערב א – סוואחרה, תוכנית שמבקשת הכשרה של בניין קיים, ללא גישה לרכב, ואחוזי בנייה שסותרים את המדיניות, לכן המלצנו לדחות.

יוסי חביליו:

לדחות?

אמנון ארבל:

כי, אי-אפשר לאשר תוספת יחידות דיור, בלי גישה לרכב, לכן צריך,

אדיר שוורץ:

אין ברירה אלא לדחות.

יוסי חביליו:

הם לא יכולים להגיע בהליכה משהו?

יהודה פרוידגר:

לא,

אמנון ארבל:

הליכה, יכולים להגיע כן,

יוסי חביליו:

נו, אז אולי ניתן להם?

אמנון ארבל:

תוכנית 16. הוא מוסיף יחידות דיור,

יהודה פרוידגר:

גם בסנפלינג יכולים,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר? יוחנן,

יהודה פרוידגר:

אם הם יגיעו בסנפלינג,

אמנון ארבל:

זה גישה לרכב?

אדיר שוורץ:

לא, מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

יגיעו באומגה של דוד,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר? יוחנן, אולי נלך.

יהודה פרוידגר:

באומגה, אומגה, יעשו.

אמנון ארבל:

אין כביש עם גישה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום,

יוסי חביליו:

אז מה? לעולם הם לא ייבנו?

אליעזר ראוכברגר:

מה אפשר לעשות?

אמנון ארבל:

מה אני יכול לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) את הרחפנים וכל זה, אז,

יוחנן וייצמן:

להמליץ למחוזית לפטור, יש על זה סעיף.

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא במקום,

יוחנן וייצמן:

שאתה לא יכול להגיע,

אמנון ארבל:

אז צריך לעשות תוכנית (לא ברור) ולהסדיר דרך.

אדיר שוורץ:

רגע, אתה יכול להראות את זה, להראות בתצלום?

עמנואל זלטס:

לא, אפשר להציע לפטור מזה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לתיירות, כן, יש שמה.

יהודה פרוידגר:

אתה יודע כמה (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, נראה, שמה?

עמנואל זלטס:

כמו שהוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

עמנואל זלטס:

ממליצים, ממליצים להסדיר דרך, כדי לאפשר את זה, ואז כאילו יכול פתרון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל כרגע לדחות, אני לא חושב,

עמנואל זלטס:

בסדר, נכון,

אמנון ארבל:

זה החלקה, זה אני אעשה ייעודי קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

תוספת דירות בלי שאפשר להגיע, ואז יחנו רחוק, ואז, לא יודע,

יוחנן וייצמן:

בית הכרם אבל,

אדיר שוורץ:

למה אתה אומר שאין גישה? יש גישה,

אמנון ארבל:

זה ייעודי הקרקע,

אדיר שוורץ:

לא, אין, אין דרך מאושרת,

אמנון ארבל:

צריך להשלים את הקו הכחול, לעשות פה, להסדיר את הדרך הקיימת בפועל,

אדיר שוורץ:

זה לכתוב,

אמנון ארבל:

שייכת, לא, אבל אין לזה משמעות, זה קו כחול אחר לחלוטין, זה לא, זה אמרנו את זה למגיש התוכנית, אבל,

עמנואל זלטס:

אז שילב כיוון בהחלטה,

אדיר שוורץ:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מה שהוא אמר,

אמנון ארבל:

16 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

מה הוא?

תוכנית 1405729

אמנון ארבל:

תוכנית 1405729, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית עמק רפאים 52, זה בחלקה שנמצאת בניין קטן ונחמד,

יהודה פרוידגר:

זה בניין חסיד, לא?

אמנון ארבל:

במושבה. בניין מה?

יהודה פרוידגר:

חסיד, לא?

אמנון ארבל:

חסיד.

אדיר שורץ:

זה אחים חסיד?

יהודה פרוידגר:

לא, הנמוך הזה, הוא גם של חסיד.

אמנון ארבל:

אם הוא בעלים פה, אין שום,

יהודה פרוידגר:

יש מקום שהוא לא (לא ברור),

אמנון ארבל:

מושבה בע"מ, אני לא יודע, אבל בוא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

א.ח. זה חסיד. אחים חסיד או,

עמנואל זלטס:

אחים חסיד,

אמנון ארבל:

אז יש פה בניין קטן ונחמד,

אליעזר ראוכברגר:

אחים חסיד.

אמנון ארבל:

קומה אחת מסחרית מעל זה קומה אחת מגורים, הם מבקשים בעצם להוסיף גם אגף מאחורה מנותק, וגם לבנות מעל הבניין קיים, אנחנו בגלל שהחלקה מסומנת כאדומה, בתוכנית המושבות באזור שלא ניתן להוסיף אחוזי בנייה מאושר, עד היום לא אישרנו תוכניות בתחום המושבות, (לא ברור) אחוזי בנייה מעבר למאושר, המלצנו לדחות את התוכנית, הוא יכול להוציא היתר בנייה ולהגדיל אחוזי בנייה, לפי המאושר כבר היום בתוכנית המאושרת,

אדיר שוורץ:

איזה בניין זה, אתה יכול להראות?

אמנון ארבל:

זה,

אדיר שוורץ:

זה? זה בניין של באשר שמה, של הדליקטיס,

אמנון ארבל:

בניין מאוד יפה לשימור,

יהודה פרוידגר:

מה הוא רצה?

אמנון ארבל:

הוא מציע, הוא מציע פה גם להוסיף קומה חלקית מעל, וגם לעשות פה אגף חדש מאחורה, שזה בסדר, בעיקרון לעשות אגף, כדי לשמר את הבניין. אבל באחוזי בנייה, הוא מציע היום 154% שמותר 75% עיקרי היום, באזור המושבות דברים כאלה לא אישרנו,

יהודה פרוידגר:

אז מאחורה אפשר לאשר?

אמנון ארבל:

צריך להגיד כי גם,

יהודה פרוידגר:

את המאחורה,

אמנון ארבל:

גם בתמ"א/38 אגב, שאישרנו בניינים,

יוסי חביליו:

עזוב, לא אמרת, (לא ברור),

אמנון ארבל:

גם כשבאים בניינים קטנים בתמ"א/38, לא צריך לקבל תמריץ, (לא ברור). המלצנו לדחות.

תוכנית 1436971

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1436971, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב הלוי אליעזר 26 בקריית משה, יש פה תוכנית, יש פה מבנה קיים היום בחלקה, שכבר יש לו תוכנית מאושרת, לבנות 6 קומות,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, תראה, תראה בבקשה.

אמנון ארבל:

אני מראה, יש תוכנית מאושרת, לבנות בניין של 6 קומות תוך שימור של הבניין, כן,

יהודה פרוידגר:

עושים חנייה מתחת?

אמנון ארבל:

עושים חנייה מתחת, והיום הבקשה היא להגדיל את אחוזי הבנייה, בעצם את הקומות ל - ,

אדיר שוורץ:

יש 697,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר?

אדיר שוורץ:

חסר לך 6,

אמנון ארבל:

1,

אדיר שוורץ:

43697,

אמנון ארבל:

זה די קרוב לצומת של, של, כבר מה שקיים במתחם אנג'ל, ומתחם התחנה, זה הבניין הזה, יש פה היום בניין קטן לשימור,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור), לא? לא,

אמנון ארבל:

זה קריית משה,

יהודה פרוידגר:

רחוב קריית משה,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

וזה אליעזר,

אדיר שוורץ:

איפה שה - ,

יהודה פרוידגר:

מה שמתחבר זה אליעזר הלוי.

אדיר שוורץ:

איפה שהיה (לא ברור).

אמנון ארבל:

אבל יש פה תוכנית מאושרת לבניין של 6 קומות תוך שימור של הבניין, מבקשים להגיע בין 9 ל – 10 קומות ע"י איזה שהוא חתך, סך הכול היום באזור הזה אנחנו כן מאפשרים להגיע, זה די קרוב גם לרכבת, לא רחוק, לכן כן אישרנו והמלצנו להפקיד, ביקשנו, לפי מדיניות תכנון 200 מטר הפרשה לבית כנסת.

יהודה פרוידגר:

מהצד הזה,

תוכנית 1437011

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1437011,

יהודה פרוידגר:

כמה קומות הם רוצים?

אמנון ארבל:

10,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר? זה לא מוגזם?

אמנון ארבל:

זה לא אזור רגיש, זה לא אזור,

אדיר שוורץ:

משמרים את החזיתות,

אמנון ארבל:

כן, הם,

יוסי חביליו:

יהודה, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

הערנו לגבי שישמרו שם איזה מרפסת עגולה שהם לא שמרו, אז ביקשנו לשמר אותה,

אדיר שוורץ:

למה אתה אומר 10? לי כתוב 8.

אמנון ארבל:

לא, זה,

יוסי חביליו:

מעל שתיים נראה לי,

אמנון ארבל:

זה 10 יוצא, כן,

יוסי חביליו:

8 מעל כניסה קובעת ועוד שתי קומות מתחת לכניסה.

אמנון ארבל:

אתה לא רואה איזה חתך, אז בסוף זה עד 10.

אדיר שוורץ:

טוב,

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, 1437011, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ברחוב שוהם בגילה, תוכנית שמבקשת להוסיף למעשה קומה על הרחבת דיור לדירה, האמת שזה אזור שבגדול היה עדיף שיעשו התחדשות עירונית, אבל, כן, אבל אנחנו חשבנו,

יוסי חביליו:

עדיף שיעשה את זה במקום מגדלים,

אמנון ארבל:

לא, אנחנו חשבנו, שאם כבר עושים אבל תוכנית, אז לא נכון לקדם פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, את הסעיף הראשון תוריד,

אמנון ארבל:

ממ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל את הסעיף הראשון תוריד, זה סתם, זה אחד סותר את השני,

אמנון ארבל:

זה אמירה כללית, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אין צורך בזה,

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

הם סתם, אם יגישו תוכנית,

אמנון ארבל:

אנחנו חשבנו,

אליעזר ראוכברגר:

אם יגישו תוכנית, אהלן וסהלן, נבחן אותה, מה?

אמנון ארבל:

אנחנו כן חשבנו שלא נכון לקדם תוכנית, לפחות לממ"דים לכל הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אם, אני מבין שהם טוענים שלא בכולם אפשר ממ"דים, או ממ"דים, או חדר מחוזק, אבל פתרון מיגוני כן,

עמנואל זלטס:

מקסימום שניתן, משהו כזה,

אליעזר ראוכברגר:

המקסימום שניתן.

יהודה פרוידגר:

מה בגילה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אחד זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 2, את 1 תוריד, וסעיף 2, תוסיף את החדר המחוזק,

עמנואל זלטס:

את 2 תחדד.

אמנון ארבל:

נתנו פתרונות מיגון,

עמנואל זלטס:

יש להציע, במקום לכתוב פתרונות,

אליעזר ראוכברגר:

יש להציע תכנון חורג, בניין לפחות פתרונות מיגון בתיאום, בסדר, פתרונות מיגון, לא כתוב ממ"דים,
נכון,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

צודק,

עמנואל זלטס :

שנייה, אמי, תפתח שנה את ההוראות שלהם, תקנון, אני רוצה לראות פה שנייה. בגלל שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר :

הוא צודק,

עמנואל זלטס :

בפרט שאנחנו מוסיפים פה גם, עוד שאר הדיירים אני רוצה לראות מה הם כתבו ב - ,

אמנון ארבל :

מה לחפש בתקנון?

עמנואל זלטס :

לך לשלבויות ביצוע. עכשיו, תודה, תודה רבה. אני אקריא שנייה רגע, הקומות הקיימות יבנה לגובה,
(לא ברור), זה בסדר, שנייה שנייה, בסדר, עכשיו לך שנייה לסטייה ניכרת. ממש כלום.

תוכנית 969907

אמנון ארבל :

תוכנית 19 בסדר היום, 969907, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית רחוב הסמדר 1 בית הכרם, ישראל
תוכנית,

ישראל קלרמן :

כן,

אמנון ארבל :

זה היה לפני שנתיים.

ישראל קלרמן :

אני זוכר את זה אבל,

אמנון ארבל :

היה שם בעיה שהם לא הודו בדיון עד היום שיש שם שתי יחידות דיור לא חוקיות בקומת מרתף, הם בסוף הודו,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הם באו,

אמנון ארבל:

מבקשים להכשיר, תודה רבה. הם מבקשים להכשיר אותם בתוכנית, זה מקובל עלינו, ואנחנו בעצם,

ישראל קלרמן:

אז אני יודע, איך קוראים לזה? אתה אומר יבוטלו, מה? מה? תראה, אחד, אתה אומר, הסעיפים הבאים יבוטלו, זה הכול?

אמנון ארבל:

כתוב א', ב', ג', אולי זה לא, לא יצא מספור טוב.

ישראל קלרמן:

מה יבוטל, ומה נכון? זאת אומרת אני לא מה הסיפור.

אמנון ארבל:

סימנתי את זה ככה, ישראל.

תוכנית 1305812

אמנון ארבל:

תוכנית 20, תוכנית 1305812, תיקון החלטה להפקדה, תוכנית שקודמה בסמכות הוועדה המחוזית, לתוספת זכויות בנייה בנייה במגרש חום,

אליעזר ראובברגר:

אפשר לראות את התוכנית?

אמנון ארבל:

אנחנו היום, כן, אתה מכיר זה ישלץ.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע, אני לא מכיר, אני זוכר שהיה, ואני רוצה לרענן את הזיכרון שלי,

אמנון ארבל:

המיקום או את התב"ע? המיקום או את התב"ע?

אליעזר ראוכברגר:

את מה שאנחנו עכשיו רוצים להעביר,

אמנון ארבל:

לא, את המיקום ב – GIS,

אליעזר ראוכברגר:

לא, המיקום ב – GIS, אני יודע, את התב"ע עצמה מה אנחנו מעבירים ממחוזי אלינו.

אמנון ארבל:

כל התוכנית, מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

ברור, אני רוצה לרענן את הזיכרון שלי, על התוכנית, מה?

אמנון ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

יש עכשיו הרבה, רעשים ורעידות, סביב התוכנית הזאת, אני רוצה לרענן אותה, וגם שהחברים ילמדו אותה יותר.

יוסי חביליו:

יהודה, מה הרעידות? אתה יודע? זה אצלכם, זה כיפות סרוגות פה, אז מה הבלגאן? שמעתי קצת.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הכיפות הסרוגות שלו,

יהודה פרוידגר:

בתי ספר,

אליעזר ראוכברגר:

זה כיפות סרוגות של קינג,

יהודה פרוידגר:

לא, למה?

אליעזר ראוכברגר:

הרעידות זה הכיפות סרוגות של קינג, של אלדד,

יוסי חביליו:

וחגית משה,

יהודה פרוידגר:

למה לא? גם יש חלק גדול,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חבר, אבל הם לא, הם לא מה - , מה שנקרא בחלוקה הפוליטית, הם לא בצד שלך, לא יודע אם
(לא ברור), או אחרים,

אדיר שוורץ:

לא מצביעים לך.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידגר:

לא, אני מסתכל מי שמצביע לי,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אדיר שוורץ:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי שמסתכל, דיברנו על החלוקה.

יהודה פרוידגר:

אלה, דווקא אלה שליד, רובם, (לא ברור),

אדיר שוורץ:

זה קשור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) לא יוצרים את הרעידות.

אדיר שוורץ:

עכשיו זה קשור למהומה באי – מייל של ה - ?

יוסי חביליו:

לא, אבל השאלה מי המבקש, ומי המתנגד שעושים בלגאן כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

כרגע אין פה מבקש, זה אנחנו,

יוסי חביליו:

כן, אבל מה,

אמנון ארבל:

התוכנית הזאתי שלנו,

יוסי חביליו:

כן, מה אתה אומר? מה המחלוקות שמה?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לראות את התוכנית עוד פעם, ולרענן את הזיכרון גם שלי.

אמנון ארבל:

זה הבינוי המוצע למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה גודל המגרש? ישראל, שנייה,

יהודה פרוידגר:

אז מה יהיה, רפאל דיברת שם על המזגן.

דובר לא מזוהה:

כן, כן, הם שולחים משהו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, גודל מגרש,

אמנון ארבל:

רוצים להרוס, את כל הבניינים הקיימים להציג פה בין שני בניינים נפרדים, שני בתי ספר,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הבית ספר? איפה ישלץ?

יהודה פרוידגר:

איפה שני הבתי ספר? היסודי זה שלהם,

אמנון ארבל:

זה אחד, זה הבית ספר השני,

אליעזר ראוכברגר:

היסודי זה מאור התורה,

יהודה פרוידגר:

נכון.

אמנון ארבל:

זה,

יהודה פרוידגר:

זה ישלץ, ספריה מועדון נוער זה מהקהילה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה, כמה עכשיו המגרש הוא כאילו משותף?

אמנון ארבל:

כן, מגרש אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בית ספר יסודי וגני ילדים, בית ספר יסודי אני רואה שיש להם אולם רב - תכליתי ופה המועדון נוער, אתה יכול לעשות לי חלוקה כמה אמור לקבל שטח התיכון, וכמה אמור הבית ספר היסודי?

אמנון ארבל:

זה תלוי בהקצאות, זה נספח בינוי מנחה אל תשכחו, יש פה קו בניין כללי, בסוף זה יהיה, זה הדגמה של הבינוי של,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר עכשיו לפי ה - , התוכנית ש - , נספח בינוי מנחה,

אמנון ארבל:

על פניו זה נראה שזה, זה בית ספר אחד, וזה בית ספר שני, כאילו הקו הזה בערך.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לדעת כמה נקבל מתוך ה - 5 דונם,

אמנון ארבל:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

כמה מתוך ה - 5 דונם מקבל א', מקבל ב'.

אמנון ארבל:

(לא ברור) את זה בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול עכשיו לדעת?

אמנון ארבל:

לא, אמרתי, אני יכול להעביר את הקו צמוד פה, צמוד,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב למה אתה חושב שזה,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שייך לתיכון,

אמנון ארבל:

כי רשום פה תיכון, ופה רשום בית ספר יסודי,

אליעזר ראוכברגר:

כמה כתוב מועדון ספורט וספרייה.

אמנון ארבל:

לא, פה רשום,

אליעזר ראוכברגר:

מועדון נוער, סליחה.

אמנון ארבל:

פה רשום בית ספר יסודי, פה רשום בית ספר תיכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בצד ימין,

יהודה פרוידגר:

מועדון נוער זה בני עקיבא,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה לא בית ספר. וספרייה זה גם לא בית ספר יסודי,

יהודה פרוידגר:

אולם ספורט, אולם ספורט זה לשניהם,

אמנון ארבל:

לא, אבל הבינוי, (לא ברור), יש פה בינוי בקומות שמאפשר את השימושים השונים, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כמה מקבל מטרים זה, וכמה?

יהודה פרוידגר:

לא,

אמנון ארבל:

איך אפשר לבדוק את זה בתוכנית?

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה כן?

אמנון ארבל:

לא, אני לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת לי מטרים, כן,

אמנון ארבל:

כמה סך הכול התוכנית מטרים אני יכול להגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

וכמה החלוקה? כמה סך הכול מטרים?

אמנון ארבל:

זה אני יכול להגיד.

יהודה פרוידגר:

רגע והשאלה שלי גם לגבי ה - , יש לך את החלוקה במבנה של האולם ספורט והמועדון, איך זה?

אמנון ארבל:

אין לי שום חלוקה, אין לי, אין בתוכנית שום חלוקה בין שני, בין הפונקציות השונות. יש פה סך הכול כמעט 12 אלף מטר שטחי בנייה, כמעט 12 אלף מטר שטחי בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

שהחלוקה ביניהם אתה לא יודע,

אמנון ארבל:

לא, היא לא מחייבת, זה כל הרעיון לשמור על גמישות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הבנתי. אוקי,

אמנון ארבל:

אז במסגרת הקצאות, יינתן מה שיינתן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

סך הכול מבחינתי התוכנית פשוטה, לוקחת מגרש,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אתה זוכר?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

תבדוק לי את זה, טוב.

יהודה פרוידיגר:

כמה מטר זה כל התוכנית?

אמנון ארבל:

אני יכול לבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

12 אלף.

יהודה פרוידגר:

בנוי?

אליעזר ראוכברגר:

בנוי 12 אלף או כולל חצרות,

אמנון ארבל:

לא, רק,

אליעזר ראוכברגר:

פלוס חצרות.

אמנון ארבל:

שטחי בנייה.

יהודה פרוידגר:

נראה לי שהחצרות (לא ברור) הם מאוד קטנות.

אליעזר ראוכברגר:

יש על הגג, זה הכול,

אמנון ארבל:

יש פה, יש פה ניצול, ניצול מיטבי של המגרש,

יהודה פרוידגר:

אם עושים את שני הדברים, למה יש מלחמה?

אליעזר ראוכברגר:

מי יקבל (לא ברור) השני. כן, בסדר. אוקי. למה יש מלחמה? בגלל שיש חכמולוגים מפגרים ב - ,

אדיר שוורץ:

התצ"רים ירדו מסדר היום?

אליעזר ראוכברגר:

כן, לפי הבקשה שלהם.

אמנון ארבל:

כן, הם לא היו מוכנים, נעביר את זה לוועדה הבאה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי, יש למישהו התנגדות להעביר את זה אלינו?

אדיר שוורץ:

אין שום התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אין, זה מאושר, תודה רבה לכולם, הישיבה הסתיימה.

סיום הדיון